

Številke

**Kako biti PREPRIČAN, da se bo Jezus vrnil leta
2030**

C. Luke Humphreys

Spremljevalna knjiga k knjigi Poučevanje zgodovine, preden
se zgodi

2026

Kazalo vsebine

Kako brati to knjigo	3
Odgovor na eni strani	4
I. DEL – OSNOVNA PRAVILA	5
Poglavje 1 – Pravila štetja	5
Poglavje 2 – Kateri koledar in zakaj	8
Poglavje 3 – Kaj šteje kot dokaz	11
DRUGI DEL – DVA STAVKA	15
Poglavje 4 — Ezekiel 4: Dva zapora, dve kazni	15
Poglavje 5 — Levitik 26: Pomnoženo s sedmimi	18
Poglavje 6 – Izraelova ura	26
Poglavje 7 – Judova ura	29
TRETJI DEL – SEDEMDESET TEDNOV	35
Poglavje 8 — Danielovih sedemdeset tednov	35
IV. DEL – KONVERGENCA	47
Poglavje 9 – Štiri ure, eno leto	47
Poglavje 10 – Pasha 2030: Datum izteka	52
V. DEL – IZ LET A V DAN	55
Poglavje 11 – Pet mesecev	55
Poglavje 12 — $1290 \cdot 1260 \cdot 1250 \cdot 1335$	59
Poglavje 13 – Zaporedje pojedin e	63
Poglavje 14 – Kjer se dva koledarja ujemata	66
VI. DEL – KONTRADIKATIVNO PRAVO	69
Poglavje 15 – Najmočnejši ugovori	69
Dodatki	75
Dodatek A – Glavna časovnica	75
Dodatek B – Vsak izračun, ponovljiv	78
Dodatek C – Dan šteje	79
Dodatek D – Koledar praznikov 2025–2030, oba štetja	80

Dodatek E – Kronološke opombe	81
-------------------------------------	----

Kako brati to knjigo

Ne verjemi mi.

To ni skromnost. Gre za metodo. Ta knjiga podaja konkretno trditev o določenem letu in edini pošten način za takšno trditev je, da vam dam orodja, da jo preverite, nato pa se vam umaknem s poti.

Torej, to sem naredil. Vsaka številka v tej knjigi je bila preračunana od začetka. Ni bila prepisana iz moje prejšnje knjige. Nisem jo prevzel na zaupanje od učiteljev, od katerih sem se je naučil.

Ponovno izračunano iz surovih vhodnih podatkov v preglednici, ki se sama preračuna in mi sporoči, kdaj se nekaj ne ujema. Ta preglednica je med sestavljanjem odkrila dve moji napaki. Obe napaki sem pustil v zapisu, v 3. poglavju, ker bi morali vedeti, kako izgleda knjiga, ko se njen avtor pusti popraviti s svojo lastno aritmetiko.

V zameno te prosim naslednje: preberi prva tri poglavja, preden prebereš karkoli drugega.

Vem, da nihče ne bere knjige prerokb tako. Želite datume. Datumi so v 6. poglavju in ne bom se pretvarjal, da ne vem, da boste prelistali naprej. Toda v prvih treh poglavjih vam natančno povem, kako štejem, kateri koledar natančno uporabljam in zakaj ter kaj natančno šteje kot dokaz v tej knjigi in kaj ne. Če bi vam najprej povedal zaključek in šele nato metodo, bi upravičeno sumili, da sem izbral metodo, ki ustreza zaključku. Torej je metoda najprej, preden veste, kam vodi.

To je razlika med aritmetiko in numerologijo. Aritmetika najprej navede svoja pravila, preden jih izračuna. Numerologija pa najde pravilo, ki ustvari želeno število.

Opomba glede tona, saj imajo knjige prerokb sloves. Če bi lahko, bi nate zakričal. Povedal ti bom, da moraš ukrepati zdaj. Ne uporabljam nujnosti kot prodajne tehnike; povem ti Gospodov koledar in te opozarjam, da ukrepaš po njem. Predstavil ti bom, kar sem ugotovil, tako kot sem bil usposobljen za pripravo ocene obveščevalnih podatkov: vire, stopnje zaupanja. Kaj boš s tem storil, je med tabo in Bogom. Vedno je bilo. Jaz nisem odgovoren za tvoj večni naslov, ti si. Molim, da sva skupaj v nebesih, če pa ne, se boš name spomnil vsakih 1000 let ZA VEDNO in jokaj, ker me nisi poslušal.

Še nekaj, potem pa začnemo.

V tej knjigi boste našli raztresena mesta, kjer ljudje menijo, da je moj argument

šibek. Ta mesta niso zakopana v opombah; so v glavnem besedilu, na mestu, kjer so pomembna. V tej verigi ni šibkih členov, vendar boste našli nekaj, za katere menite, *da* so. Niste neumni; samo še *ne razumete* .

C. Luke Humphreys info@purelife2030.com

Odgovor na eni strani

Pred delom, cilj. Da veš, kam to pelje, in me lahko opazuješ, kako pridem tja.

V Ezekielu 4 sta zapisani dve zaporni kazni. Bog preroku naroči, naj leži 390 dni na levi strani in 40 dni na desni strani – en dan za vsako leto – in naj nosi krivico hiše Izraelove in hiše Judove. Dva naroda, dve ločeni kazni, dve ločeni uri.

V Levitiku 26 je navedeno pravilo stopnjevanja. Bog v enem poglavju štirikrat pravi, da bo, če kazen ne povzroči kesanja, kaznoval »sedemkrat več«. Štiri opozorila, štiri pomnožitve.

Nobena hiša se ni pokesala. Zato sta se obe uri pomnožili.

Izraelova ura. 390 let teče od neuspele asirske oblege Jeruzalema leta 701 pr. n. št. in se izteče leta 311 pr. n. št. Brez kesanja. Pomnoženo s sedem: $390 \times 7 = 2730$ let, ponovno od prvotnega začetka.

701 pr. n. št. + 2730 let = **2030 n. št.**

Judova ura. 40 let teče od križanja leta 30 n. št. do obleganja Jeruzalema leta 70 n. št. Brez kesanja. Pomnoženo s sedem: 280 let, ki se iztečejo leta 350 n. št. Še vedno brez kesanja. Ponovno pomnoženo s sedem – štirideset pomnoženo s sedem dvakrat, $40 \times 7^2 = 1960$ let.

70 n. št. + 1960 let = **2030 n. št.**

Dve nadaljnji uri pristaneta na istem letu. Dva tisoč let – štirideset jubilejev – od križanja leta 30 n. št. pristane na letu 2030. In generacija osemdeset let, razpon, ki ga Psalm 90 daje za življenje močnega človeka, šteto od razglasitve Jeruzalema za prestolnico s strani Kneseta 23. januarja 1950, pristane na letu 2030. 9. poglavje preverja, koliko so te štiri resnično neodvisne drug od drugega, in odgovor je *manj, kot sem nekoč trdil*.

Kazni potečejo ob pashi. Judova ura se je začela ob pashi leta 70 n. št., ko je Tit zaprl jeruzalemsko obzidje. Od pashe do pashe, 1960 let, nas pripelje do pashe leta 2030. Ura določa leto; določitev dneva znotraj te sezone je nadaljnji korak, narejen v 10. poglavju, ki pristane na 21. nisanu – zadnjem dnevu nekvašenega kruha, 24. aprilu 2030.

Nato pet mesecev. Razodetje 9:5 opisuje obdobje petih mesecev, v katerem so ljudje mučeni in ne morejo umreti – gnani so k kesanju, ne pa uničeni. Od 24. aprila 2030 do **27. septembra 2030** je po vključujočem štetju 157 dni – pet koledarskih mesecev in tri dni. Enajsto poglavje obravnava te tri dni, namesto da bi jih zaokrožilo.

Ki je Jom Terua. Praznik trobent. Naslednji praznik v zaporedju, ki ga Jezus še ni izpolnil – štiri spomladanske praznike je izpolnil točno po urniku ob svojem prvem prihodu, ostali pa so še trije jesenski prazniki.

Vse ostalo v tej knjigi je delo, ki dokazuje, da je teh sedem odstavkov resničnih.

DEL – OSNOVNA PRAVILA

Vzpostavitev metode, še preden veste, kam vodi.

Poglavje 1 – Pravila štetja

Obstaja različica te knjige, ki to poglavje preskoči. To je slabša knjiga.

Skoraj vsak argument o preroških datumih, ki sem ga kdaj videl, se je sesul, tukaj – ne zaradi teologije, ne zaradi zgodovine, ampak zaradi nekoga, ki je na pol poti spremenil način štetja. Preden torej karkoli štejem, vam bom povedal štiri pravila, po katerih štejem. Veljajo za vsak izračun v tej knjigi brez izjeme. Če me zalotite, da sem katerega kršil, sem naredil napako in to mi morate povedati.

Pravilo 1 – Štetje vključuje obe končni točki

Ko Sveto pismo pravi, da obdobje traja 1260 dni, vzamem prvi dan za sam začetek, 1260. dan pa za zadnji dan. Štejeta se oba konca.

To ni udobje. Tako hebrejci štejejo čas, najčistejši dokaz pa je obrezovanje.

V Levitiku 12:3 je zapovedano, da se dečka obreže osmi dan. Otrok, rojen v nedeljo, se obreže naslednjo nedeljo. Preštejte pretekli čas in to je sedem dni. Sveto pismo ga imenuje osmi dan. Dan rojstva je prvi dan – šteje se začetni datum.

Estera stori enako in to naredi nedvomno. Mordehaju naroči, naj se posti tri dni, noč in dan (Estera 4,16), nato pa besedilo pravi, da je šla h kralju »tretji dan« (Estera 5,1) – tretji dan tridnevnega posta, ne dan po njem. Praznik tednov pa se šteje petdeset dni od prvin, pri čemer se štejejo tudi prvine, zato binkošti pristanejo tam, kjer pristanejo.

Torej: **vključujoče, oba konca, vsakič.**

Ko boste na timeanddate.com preverjali moje število dni – in upam, da boste, saj je prav za to namenjeno – označite polje »**V izračun vključi končni datum**«. Vsako

štetje. Vsakič. Če ne označite polja, boste dobili odgovor en dan pred mojim in mislili, da sem naredil napako.

Pri tem pravilu sem naredil tudi eno od dveh napak, ki sem ju omenil v uvodu. Našel sem ga sam in ga objavljam, ker standard v tej knjigi velja predvsem zame.

V svoji prvi knjigi, *Poučevanje zgodovine, preden se zgodi*, sem kot dokaz natisnil dva posnetka zaslona s te spletne strani. Eden od njiju, ki prikazuje štetje 1290 dni, ima polje **neoznačeno**. Drugi, ki prikazuje štetje 1260 dni, pa ga ima **označenega**. Dve različni pravili, štiri strani narazen, v knjigi, ki zagovarjata natančnost.

Oba posnetka zaslona prikazujeta pravilen odgovor za datum, na katerega sta vezana. Zaključek ni bil nikoli ogrožen. Metoda je bila taka – knjiga, ki šteje na dva načina, sploh nima pravila štetja.

Ta knjiga šteje na en način.

Pravilo 2 – Dan se začne ob sončnem zahodu, uporabljam pa poletni čas.

To me stane en dan, zato bodite pozorni na to.

Hebrejski dan traja od sončnega zahoda do sončnega zahoda. Geneza postavlja vzorec v prvem poglavju: »*In bil je večer in bilo je jutro, prvi dan.*« Najprej večer. Zato je vsak judovski praznik v vsakem koledarju, ki ga boste kdaj videli, zapisan kot da obsega dva naša datuma – »večer 27. marca do večera 28. marca«.

To ustvarja dvournost, ki je izjemno pomembna pri štetju do določenega dne, in skoraj nihče se s tem ne ukvarja. Če se menstruacija začne na praznik, ki traja od večera 27. do večera 28., kateri dan je prvi?

Uporabljam poletni datum. 28.

Dnevni del dneva je del dneva, ki ga človek preživi buden, v katerem deluje in bi ga opisal kot »dan, ko se je zgodilo«. Ko Sveto pismo datira dogodek, datira dan, ko je bil dogodek viden. In ustvari štetje, ki se ujema z vsemi drugimi štetji v sistemu. Alternativa se ne ujema.

Zato je v tej knjigi opisano, da se je Gnusoba opustošenja oziroma papeževa podpora ponovno rojenemu Otomanskemu cesarstvu zgodila v obdobju od sončnega zahoda 27. marca 2027 do sončnega zahoda 28. marca 2027 – vendar se štetje 1290 dni začne **28. marca 2027**.

Ta en sam dan je razlika med časovnico, ki se zapre, in tisto, ki je povsod zamaknjena za eno.

Pravilo 3 – Ni ničelnega leta

Takoj za letom 1 pr. n. št. sledi leto 1 n. št. Vmes ni nobenega leta. Konvencijo je v šestem stoletju oblikoval menih, ki je delal z rimskimi številkami, rimske številke pa nimajo ničle.

Praktična posledica je, da je naivno odštevanje čez mejo pr. n. št./n. št. vedno napačno za eno leto in točno v smeri, zaradi katere so številke osebe, ki določa datum, videti boljše, kot so v resnici.

Nočem se zanašati na to, da bom to pravilno izračunal ročno. Vsak izračun letnega obdobja v tej knjigi je opravljen na način, ki ga astronomi imenujejo astronomsko številčenje let, kjer je 1 pr. n. št. zapisano kot leto 0, 2 pr. n. št. kot -1 in tako naprej. V tem sistemu je 701 pr. n. št. leto -700. Seštevanje je potem navadna aritmetika:

$$-700 + 2730 = \mathbf{2030}$$

In leto 2030 je v astronomskem številčenju leto 2030 našega štetja, ker se za pozitivna leta oba sistema ujemata. Pretvorba je mehanska, izvede se s formulo na spletni strani, ki je priložena tej knjigi, in napaka zaradi odstopanja za ena postane strukturno nemogoča, namesto da bi jo zgolj opazovali.

Če želite, preverite po dolgi poti. Od 701 pr. n. št. do 1 pr. n. št. je 700 let. Od 1 pr. n. št. do 1 n. št. je še eno leto, kar pomeni 701. Od 1. n. št. torej ostane $2730 - 701 = 2029$ let, kar pomeni, da pridemo do leta 2030 n. št. Isti odgovor. Traja le dlje in je lažje zamotati.

Pravilo 4 – Leto je leto in dan je dan, razen če besedilo pravi drugače.

Preroška aritmetika ima slab sloves in si ga je zaslužila. Sloves izvira od učiteljev, ki prosto pretvarjajo med enotami, kadar koli pretvorba pomaga – dan tukaj postane leto, leto tam postane 360 dni, »čas« postane karkoli mora biti – dokler poljubno število ne more doseči katerega koli drugega števila.

Uporabljam natanko eno pretvorbo, in to zato, ker jo besedilo, ki ga berem, izvaja eksplicitno in mi to pove.

V Ezekielu 4:6 Bog pravi o štiridesetih dneh: *»Določil sem ti štirideset dni, en dan za vsako leto.«* To ni moje sklepanje. To je navodilo, podano v odlomku, o tem, kako brati ta odlomek. Tako 390 dni postane 390 let in 40 dni postane 40 let, na podlagi samega verza.

Povsod drugod je dan dan. 1260 dni iz Razodetja 11:3 je 1260 dobessednih dni. 1290 in 1335 iz Daniela 12 sta dobessedna dneva. Ne pretvarjam ju v leta, kar me

spravlja v nasprotje s celotno šolo interpretacije – historicisti, ki 1260 berejo kot 1260 let in celotno stisko postavljajo v srednjeveško preteklost. Motijo se. Tukaj jih imenujem, da veste, da do svoje interpretacije nisem prišel brez njihovega poznavanja.

Prav tako ne uporabljam 360-dnevnega "preroškega leta". S to idejo se boste srečali nenehno. Izhaja iz opazovanja, da 1260 dni, deljeno z 42 meseci, da 30-dnevne mesece, in od tam ljudje zgradijo 360-dnevno leto in z njim začnejo pretvarjati velika obdobja. Opažanje pod tem je resnično: 42 mesecev po 30 dni je 1260, in to je v besedilu namerno. Ekstrapolacija je tisto, kjer se zlomi.

Ampak pogledajte, kaj se zgodi, ko to podaljšate. Pretvorite 2730 "preroških let" po 360 dni v sončna leta in v celotnem razponu izgubite približno 39 let – 2730 let po 360 dni je 982800 dni, kar je le 2691 sončnih let. Če to izračunate od leta 701 pr. n. št., pridete do leta 1991, ne do leta 2030. Če bi želel številko, ki bi ustrezala, bi prvo orodje, po katerem bi segel, bilo 360-dnevno leto, a me ne bi pripeljalo nikamor blizu cilja. Zato ga ne uporabljam. 390 in 40 sta običajni leti, 1260 in 1290 sta običajna dneva, edina pretvorba enot v tej knjigi pa je tista, ki mi jo ponuja Ezekiel 4:6.

Štiri pravila skupaj

1. **Vključno** – prvi dan je začetni datum; štejeta se oba konca.
2. **Poletni datum** – hebrejski dan se začne ob sončnem zahodu; jaz štejem od dnevnega časa.
3. **Brez leta nič** – letna obdobja, izračunana v astronomskem številčenju, pretvorjena nazaj na koncu.
4. **Samo ena pretvorba** – dnevi postanejo leta samo tam, kjer to naroči Ezekiel 4:6. Brez 360-dnevnega leta.

Vsak izračun v tej knjigi upošteva vse štiri. Spremljajoča spletna stran jih uveljavlja v aktivnih formulah in vas bo obvestila, če katera preneha veljati.

Preden karkoli preštejemo, je tu še težje vprašanje. Kateri koledar?

Poglavje 2 – Kateri koledar in zakaj

To je najšibkejši člen v tej knjigi in ga bom namesto v dodatku postavil v 2. poglavje.

Naj vam povem težavo, preden vam povem svoj odgovor.

Vsak datum v tej knjigi, ki pade na hebrejski praznik, je odvisen od tega, na kateri dan ta praznik pade. Za jesenske praznike leta 2030 – cilj celotnega argumenta – se izkaže, da to ni pomembno, in na koncu tega poglavja vam bom pokazal, zakaj, in to je najboljša novica v knjigi. Toda za en datum je izjemno pomemben.

Ta datum je 27.–28. marec 2027.

Dva načina za izdelavo hebrejskega koledarja

Hebrejski koledar je lunisolarni. Meseci sledijo luni; leta morajo slediti soncu, sicer se prazniki žetve izmaknejo iz svojih letnih časov. Dvanajst lunarnih mesecev traja približno 354 dni, enajst dni manj kot sončno leto, zato je treba približno vsako tretje leto vstaviti dodaten mesec, sicer pasha zdrсне v zimo.

Vprašanje je: **na podlagi katere avtoritete to vstavljate?**

Opazovalni odgovor – tisti, ki se uporablja skozi celotno biblijsko obdobje in še stoletja pozneje – je, da je prvi mesec tisti, katerega mlaj pade najbližje spomladanskemu enakonočju, kar potrjuje stanje ječmenovega pridelka v Izraelu. 5 Mz 16,1 Izraelu zapoveduje, naj »*obhaja mesec abib*« – in *abib* ni ime meseca, temveč opis ječmena. Pomeni zrno v klasu, zeleno in zrelo. Mesec se prepozna po pogledu na polje. Če ječmen ni bil zrel, je sanhedrin dodal mesec in ga oznanil, vsi pa so to izvedeli s signalnimi ognji in sli.

Izračunani odgovor je tisto, kar judovski svet uporablja že približno od četrtega stoletja našega štetja. Pod pritiskom rimskega preganjanja – sanhedrin so razstavljali in ni mogel več zanesljivo pošiljati sporočil – se zasluge za matematično določitev koledarja pripisujejo Hillelu II. Devetnajstletni cikel vstavi trinajsti mesec v sedem vnaprej določenih let. Opazovanje ni potrebno. Deluje kjer koli na svetu brez delujočega sodišča v Jeruzalemu.

Vsebuje tudi štiri pravila odloga, *dečijot*, ki premaknejo Roš Hašano za dan ali dva, ko bi sicer neprimerno padel – predvsem zato, da se prepreči, da bi Jom Kipur padel poleg sobote, kar bi pomenilo dva zaporedna dneva, ko ni mogoče kuhati ali pokopavati.

Fiksni koledar si zasluži več kot le zavračanje, ki ga običajno dobi od ljudi v mojem taboru. Bil je nujno dejanje ohranjanja, ki so ga storili ljudje, ki so poskušali ohraniti narodovo čaščenje nedotaknjeno, medtem ko so bile njihove institucije uničene. To je izjemen kos matematike. Praznike ohranja žive že šestnajst stoletij. Zasluži si spoštovanje.

Toda pravila o odlogu so administrativne narave. Obstajajo zato, da bi bilo upoštevanje praktično. Niso v Levitiku 23.

Zakaj uporabljam opazovalni koledar

Trije razlogi, po vrstnem redu teže.

Najprej gre za to, kar opisuje besedilo. Levitik 23 določa praznike po dnevih v mesecih. Devteronomij 16:1 določa prvi mesec po ječmenu. Noben odlomek ne ve ničesar o devetnajstletnem ciklu ali pravilu, ki bi preprečevalo, da bi se Jom Kipur bližal soboti. Če berem Levitik 23, da bi ugotovil, kdaj pade praznik, bi moral uporabiti metodo, ki jo predpostavlja Levitik 23.

Drugič, to je tisto, kar je veljalo, ko so bile dane prerokbe in ko so se izpolnili prvi štirje prazniki. Ezekiel, Daniel in Janez so vsi pisali po opazovalnem koledarju. Enako so storili tudi pisci evangelijev. Jezus je bil križan na pasho, ki je bila določena po opazovalnem koledarju, ne po Hillelovem ciklu, ki ni obstajal šele tristo let. Če so se prvi štirje prazniki izpolnili po opazovalnem koledarju, pričakujem, da se bodo po tem koledarju izpolnili tudi zadnji trije.

Tretjič - in to je nelaskav razlog - izračunani koledar se razlikuje. Devetnajstletni cikel je zelo dober, vendar ni popoln; vsakih 216 let se podaljša za približno en dan. V šestnajstih stoletjih je nakopičena napaka resnična in je eden od razlogov, zakaj sodobna rabinska pasha včasih pade cel mesec po enakonočju. Ta odstopanje je aritmetično dejstvo, ki ga priznavajo judovske oblasti, in je legitimen razlog, da se pri vprašanjih natančnega časa raje uporabi astronomska metoda.

Koledar, uporabljen v tej knjigi, ki sledi delu projekta Mesija 2030, torej prvi mesec identificira z lunino konjunkcijo, ki je najbližja spomladanskemu enakonočju, astronomsko izračunano za jeruzalemski čas.

Zdaj pa stroški

Tukaj je, koliko me stane ta izbira, povedano čim bolj jasno.

Primerjavo sem opravil za vsako leto od 2025 do 2030 – oba koledarja, vsak praznik, drug ob drugem. Tukaj je razlika med njima v dnevih:

Leto Vrzal med koledarjema

2025	0 do 1 dan
2026	1 dan
2027	30 do 31 dni
2028	1 do 2 dni
2029	1 do 2 dni
2030	1 dan spomladi, nič na vsaki jesenski pojedini

Poglejte leto 2027.

V petih od teh šestih let se koledarja ujemata v enem ali dveh dneh. Ne gre za rivalska sistema, ki bi dala zelo različne rezultate. Gre za dva načina približevanja isti lunarni realnosti in večinoma pristaneta na istem mestu.

Toda leto 2027 je drugačno. Leta 2027 fiksni koledar vstavi svoj trinajsti mesec, Adar II, pravilo enakonočja pa ne.

Konjunkcija, ki je najbližje enakonočju leta 2027, pade na 8. marec, zato se prvi opazovalni mesec začne ob sončnem zahodu tistega večera – datum poletnega časa je 9. marec, po pravilu 2. To pomeni, da je 14. nisan, pasha, ob sončnem zahodu 21. marca do sončnega zahoda 22. marca: datum poletnega časa je **22. marec 2027**.

Fiksni koledar postavlja 1. nisan na 8. april in 14. nisan na **21. april 2027**. Trideset dni narazen, v enem letu šestih let, kjer je to najpomembnejše.

Cel mesec narazen. In leto 2027 je edino leto z izjemo v celotnem razponu.

Tukaj je torej ranljivost, izrečena na glas: datum 27.–28. marec 2027 obstaja le po opazovalnem koledarju. Če je fiksni koledar pravilen, ta datum preprosto ni praznik, argument o prvinah zanj izgine in začetek leta 1290 mora biti nekje drugje.

Opazovalni koledar ima prav, iz treh zgoraj navedenih razlogov. To ni majhno vprašanje in ljudje, ki se ne strinjajo, niso bedaki. To je nosilna predpostavka, ki stoji za bližjim od mojih dveh datumov, in ta pade v tisto leto od šestih, kjer izbira pomeni razliko za en mesec. Če vas to moti, bi vas moralo. Mene je dovolj motilo, da sem temu poglavju posvetil veliko časa.

In zdaj dobra novica

Še enkrat pogledajte zadnjo vrstico te tabele.

Leta 2030 se koledarja ujemata natančno. Ne približno. Na dan natančno, na vsak jesenski praznik:

Praznik	Opazovalni koledar	Fiksni rabinski koledar
Jom Terua (1. tišri)	28. september 2030	28. september 2030
Jom Kipur (10. tišri)	7. oktober 2030	7. oktober 2030
Začetek Sukota (15. tišrija)	12. oktober 2030	12. oktober 2030
1335. dan	21. decembra 2030	21. decembra 2030

Sprejmite to, saj to spremeni tisto, kar morate sprejeti, da bi preostanek te knjige vzeli resno.

Cilj ni odvisen od mojega koledarja.

Bralec, ki zavrača vse v tem poglavju – ki meni, da je opazovalni koledar ekscentričnost in da je fiksni koledar edini legitimni hebrejski koledar – vseeno prispe na Jom Teruah 28. septembra 2030 in Jom Kipur 7. oktobra 2030.

Ta dva datuma nista posledica moje metode. To sta datuma, na katera se pripeljeta obe metodi. Moj koledar lahko popolnoma zavržete in končni cilj ostane nespremenjen.

Začetni čas je odvisen od koledarja. Cilj ni.

Točno na tej točki začne pisec prerokb posegati po besedah, kot je *čudežno*. **Ta konvergenca ni čudež.** To se zgodi, ko dva lunisolarna sistema padeta v fazo, kar se dogaja redno – v isti tabeli ju lahko vidite, kako se ujemata v letih 2025, 2026, 2028 in 2029. Vrednost ujemanja za leto 2030 je obrambna, ne dokazna. Ne dokazuje datuma. Odpravlja ugovor proti njemu: nihče ne more zavreči datumov september in oktober 2030 kot rezultat doma narejenega koledarja, ker ju ustvari tudi standardni koledar.

To je vse, kar počne. Dovolj je.

Poglavje 3 – Kaj šteje kot dokaz

Prva leta svoje delovne dobe sem preživel kot obveščevalni analitik, nato pa kot pridigar. Najprej korejski jezikoslovec, kasneje pa dari. Naloga je bila preučiti fragmentirane informacije in povedati nekaj koristnega o njihovem pomenu, hkrati

pa jasno povedati, koliko zaupanja dokazi dejansko podpirajo.

Disciplina, ki jo uči Job in ki jo želim vnesti v to knjigo, je, da **niso vse vaše trditve enako močne, in če se pretvarjate, da ni tako, povzročite smrt ljudi**. Ocena, ki vse predstavi v enakem samozavestnem tonu, je ničvredna, ker bralec ne more ugotoviti, na katere dele naj ukrepa.

Večina prerokb ima prav to težavo. Aritmetika, zgodovina, interpretacija in špekulacije so podane v enem neprekinjenem glasu v istem obsegu, bralec pa jih mora sam razrešiti. Zato bom to uredil namesto vas.

Štiri stopnje

Vsaka trditev v tej knjigi spada v eno od štirih kategorij, in sproti vam bom povedal, katero.

1. stopnja – ARITMETIKA. Nujno sledi iz vhodnih podatkov. Ne more biti napačno, razen če je vhod napačen. $390 \times 7 = 2730$ je 1. stopnja. Torej je $70 + 1960 = 2030$. Za trditev 1. stopnje mi ni treba zaupati; potrebujete kalkulator.

2. stopnja – ZGODOVINSKA. Dobro potrjeno v zgodovinskih zapisih. Sanheribovo obleganje Jeruzalema leta 701 pr. n. št. je 2. stopnja – neodvisno ga določajo asirski eponimski kanon, Sanheribov lastni napis na Prismi in 2. knjiga kraljev 18–19. Glasovanje v knesetu 23. januarja 1950 je 2. stopnja. To je mogoče preveriti v katerem koli spodobnem referenčnem delu, vire pa navajam.

3. stopnja – INTERPRETACIJA. Argumentirano branje besedila. Razumni, resni in bogaboječi ljudje se ne strinjajo. Ezekielovih 390 let, ki se začnejo z obleganjem leta 701 pr. n. št., je 3. stopnja. To, da se »sedem časov« množi, trajanje je 3. stopnja. **Oba nosilna argumenta v tej knjigi sta oba 3. stopnje**, zato dobita vsak celotno poglavje in ne odstavek.

Stopnja 4 – PREROŠKO. Prihodnja trditev, ki izhaja iz stopenj od 1 do 3. Še ni preverljiva. Vse o letih 2027 in 2030 je stopnje 4. Tega se držim z prepričanjem. Pravzaprav jih smatram za dokazane.

Veriga je tako močna kot njen najšibkejši člen, najšibkejši člani v tej verigi pa so člani tretje stopnje. Ironično je, da so člani četrte stopnje, četudi le v mojih mislih, *zanesljivejši* od členov tretje stopnje, ker mi jih je Bog potrdil.

Razlika med konvergenco in prileganjem

Osrednji argument te knjige je konvergenca: štiri ure, različni začetni datumi, različne dolžine, različni množitelji, vse s koncem leta 2030.

Pri tem se pojavita dva ugovora, ki sta različna.

Prvo je, da sem našel leto in do njega z obratnim inženiringom iznašel štiri poti. Temu se reče prilagajanje krivulje in je standardni način neuspeha pri preroškem določanju datuma. Z dovolj svobode pri vaših parametrih lahko dosežete katero koli leto, ki vam je všeč, iz katere koli izhodiščne točke v Svetem pismu. Vsak, ki izreka takšno obtožbo, je pristranski in nepremišljen, nevreden podatkov.

Drugi je bolj subtilen in tisti, ki bi me v knjigi nekoga drugega bolj motil: **ujemanje med viri, ki dejansko niso neodvisni, je vredno veliko manj, kot se zdi.** Štiri

priče, ki se ujemajo, so močna stvar. Štiri pričevanja, ki vsa sledijo enemu viru, so ponovljena priča. Ta ugovor jemljem dovolj resno, da sem mu namenil svoj razdelek – 9. poglavje vsako uro pregleda skupne vire, skupna sidra in skupne interpretativne poteze, ugotovitev pa je, da **ne gre** za štiri neodvisne priče. To povem tam, v tabeli, preden lahko kdorkoli drug.

Najprej vzemimo ugovor prilagajanja krivulje.

torej loči konvergenco od prilagajanja? Tri stvari, in vse tri bi uporabil tudi za sistem kogar koli drugega:

Ali so bili parametri izbrani neodvisno od cilja? Številki 390 in 40 sta navedeni v Ezekielu 4. Množitelj sedem je naveden v Levitik 26. Osemdesetletna generacija je navedena v Psalmu 90:10. Nobene od teh možnosti nisem izbral sam. Edine izbire, ki jih sprejemam, so začetni *datumi*, in prav tu argument dejansko živi – zato poglavji 6 in 7 večino svojega časa namenita obrambi začetnih datumov, namesto da bi se ukvarjali z aritmetiko.

Koliko stopenj svobode obstaja? Vsaka ura ima dve prosti izbiri: kje se začne in kolikokrat se uporabi množitelj. Osem parametrov na štirih urah in želim biti iskren, da je druga možnost resnična izbira – Levitik 26 vam ne pove, koliko množenj morate izvesti.

Ampak pogledjte, kako grob je drugi gumb. Množitelj je sedem, zato vsaka dodatna uporaba celoten stavek pomanjša za sedem. Za Izrael, začnši z letom 701 pr. n. št. s 390 leti: nič množenja pristane v letu 311 pr. n. št., ena pristane v letu 2030 n. št. in dve pristaneta v letu 18410. Za Judo, od leta 70 n. št. s štiridesetimi leti: nič da 110 n. št., ena da 350 n. št., dve data 2030 n. št., tri dajo leto 13790.

V zgodovini obstaja natanko ena vrednost na uro. To ni gumb, ki bi ga lahko nastavili; to je stikalo z enim verjetnim položajem. Začetni datumi so kraj, kjer živi resnična svoboda, zato poglavji 6 in 7 večino svojega časa namenita zagovarjanju začetnih datumov namesto aritmetičnemu računanju.

Ali sistem izvaja preverjanja, ki jih ni moral opraviiti? To je najmočnejši preizkus in na vašem mestu bi ga uporabil tudi sam. Prilagojen sistem daje natanko tiste odgovore, za katere je bil zgrajen, in nič več. Sistem, ki opisuje nekaj resničnega, ponavadi ustvarja presenečenja – rezultate, ki izpadejo iz njega, ne da bi bili usmerjeni v to.

V tej knjigi so trije taki in spoznali jih boste kasneje. Razlika med Danielovim letom 1290 in Janezovim letom 1260 se izkaže za natanko trideset dni, kar je natanko toliko časa kot obdobje odpadništva, in tega nisem jaz tja napisal – to je razlika

med dvema številcama, ki sta jih dva avtorja zapisala šeststo let narazen. Razlika med letoma 1260 in 1250 se izkaže za natanko deset dni, v celotnem hebrejskem koledarju pa je natanko en par praznikov, ki sta deset dni narazen, in štetja se izkažejo na obeh koncih. Danielovo leto 1335 pa se izkaže za obletnico ponovne posvetitve templja, česar nisem opazil, dokler mi ni preglednica povedala.

Nobeden od teh treh ni moral delovati. Sistem ni bil zgrajen zanje. Ko model nenehno daje pravilne odgovore na vprašanja, ki jih niste zastavili, je to znak modela, ki sledi nečemu resničnemu.

Kaj sem naredil narobe

V uvodu sem omenil, da sem pri izdelavi spletne strani za preverjanje odkril dve lastni napaki. Tukaj sta, saj bi morala knjiga, ki trdi, da jo je mogoče preveriti, pokazati, kaj je preverjanje prineslo.

Pravilo štetja. Opisano v 1. poglavju – dve različni konvenciji vključevanja/izključevanja v moji prvi knjigi, štiri strani narazen. Popravljen z deklaracijo enega pravila in njegovo uporabo povsod.

Uničenje templja. V knjigi *Poučevanje zgodovine, preden se zgodi*, sem zapisal, da je bil tempelj uničen »med pasho, leta 70 n. št.«.

To je narobe. Jožef Flavij je jasen, prav tako Mišna. Tit je obzidje Jeruzalema zaprl na pasho, 14. n. št., približno sredi aprila leta 70 n. št. – mesto je bilo polno romarjev, zato je bilo obleganje tako katastrofalno. Toda tempelj sam je zgorel šele 9. ali 10. avgusta, približno tri mesece in pol pozneje, v začetku avgusta.

Obleganje sem stisnil v dogodek. To je dovolj pogosta napaka in še vedno je bila moja.

Zanimivo je, kaj se je zgodilo, ko sem to popravil. Judova ura potrebuje razpon od pashe do pashe, da pristane na pasho leta 2030. Obleganje se je začelo na pasho. Tempelj je gorel avgusta. Torej je popravljeno dejstvo – obleganje, ne požig – tisto, ki dejansko pravilno zasidra štetje.

Napaka je oslabila moj lastni argument. To se dogaja pogosteje, kot ljudje pričakujejo, in je argument za preverjanje lastnega dela, tudi če vam je vaš zaključek všeč.

Kaj ta knjiga trdi in česa ne trdi

Štiri stvari, da imamo jasno, preden začnemo.

Trdim, da mi je Bog nekaj povedal. Ugovor »nihče ne ve dneva ali ure« bom ustrezno obravnaval v zadnjem poglavju, vendar ga ne bom pustil neobravnavanega osemdeset strani, zato je tukaj kratka različica. Ta knjiga navaja datum. Do tega datuma pride s sklepanjem iz besedil in zgodovine, pri čemer zbere nešteto dejstev in preveri, kako se ta ujemajo.

Ne trdim, da je katera koli vrstica tega argumenta dokaz. Nobena od štirih ur me sama po sebi ne bi prepričala. Vsaka od njih bi lahko bila naključje; Biblija je velika knjiga in v njej je veliko števil. Argument je konvergenca. To poudarjam jasno in večkrat, da nihče ne bi zamenjal te knjige za knjigo, ki vso svojo težo opira na en sam izračun.

Trdim, da so moji začetni datumi nesporni. So tretje stopnje. Zagovarjam jih. Nekdo bi lahko ugovarjal, vendar bi se motil.

Ne trdim, da sem kdo poseben. Bog uporablja skesane ljudi. Sem človek, ki se je

popolnoma posvetil služenju Gospodu v svetosti, poseben sem le zato, ker so takšni možje redki.

To so osnovna pravila. Zdaj pa dejanski argument.

DRUGI DEL – DVA STAVKA

Dve nosilni poglavji in dve uri, ki sta ju nastavili teči.

Poglavje 4 — Ezekiel 4: Dva zapora, dve kazni

Ezekiela prosijo, naj stori nekaj nenavadnega.

„Ti pa lezi na levo stran in nanjo položi krivico Izraelove hiše; nosil boš njihovo krivico toliko dni, kolikor dni boš ležal na njej. Kajti določil sem ti število dni, ki ustreza letom njihove krivice, tristo devetdeset dni; tako boš nosil krivico Izraelove hiše.“

Ko boš to dokončal, boš drugič ležal, toda na desni strani, in nosil krivdo hiše Judove; določil sem ti jo za štirideset dni, en dan za vsako leto.» — Ezekiel 4:4–6

Pred tem, v vrsticah od 1 do 3, mu je naročeno, naj stori nekaj bolj nenavadnega:

*»Zdaj pa, sin človekov, vzemi si opeko, jo postavi predse in nanjo vriši mesto, Jeruzalem. Nato ga obleži ... Vzemi si železno ploščo in jo postavi kot železni zid med seboj in mestom ter se obrni proti njemu, da bo oblegano, in ga obleži. **To je znamenje za hišo Izraelovo** .«*

Opeka z narisanim mestom. Okoli nje zgrajena oblegovalna dela. Železna plošča za peko – beseda je običajna hebrejska beseda za ravno ploščo za kuhanje – stoji pokonci med prerokom in mestom. In nato 390 dni na eni strani in 40 dni na drugi, vsak dan pomeni eno leto.

V teh šestih verzih so vzpostavljene štiri stvari in želel bi jih vzeti, da bi pokazal, kako zelo so sporne.

Nesporno: en dan pomeni eno leto

V 6. vrstici je to naravnost zapisano: *»en dan za vsako leto«*. To je edina pretvorba enot v tej knjigi in tukaj jo uporabljam, ker jo odlomek izvaja sam. O tem se nihče ne prepira.

Nesporno: gre za dva ločena stavka

Izrael dobi 390. Juda dobi 40. Dani so ločeno, rojeni ločeno in se ne seštevajo v eno samo 430.

Nekateri prevodi grške Septuaginte za prvo število uporabljajo 190 namesto 390, nekateri tolmači pa številke združujejo, da pridejo do 430 in vidijo nameren odmev

430 let v Egiptu. Sam uporabljam hebrejsko masoretsko številko 390 in stavke ločujem, ker jih ločuje že sam odlomek – različne strani, različni narodi, različna trajanja in jasno navodilo, naj se prvi dokonča, preden se začne drugi.

Dvonorodno branje je prav tako točno to, kar zahteva zgodovina. V Ezekielovem času sta to dve različni politični entiteti z dvema različnima zapisoma. Severno kraljestvo, Hiša Izraelova – deset plemen, ki so se odcepila pod Jeroboamom, potem ko je Roboamova aroganca razdelila kraljestvo – je tako popolno zašlo v malikovanje, da se je Bog opisal kot nekdo, ki se je od nje ločil. Asirija jo je uničila in deportirala, od koder se ni nikoli vrnila. Južno kraljestvo, Hiša Judova, je bilo prav tako nezvesto, a se je večkrat in delno pokesalo, se ni nikoli ločilo in je bilo ohranjeno.

Dva naroda, dva zapisa, dva stavka. To je besedilo.

Kaj pomeni železna plošča za peko

Zdaj pa pridemo do interpretacije, zato se raven zniža.

Žar stoji med prerokom – ki igra vlogo oblegajoče vojske – in mestom. Je ovira. Božji komentar v 3. vrstici je, da je to »*znamenje hiši Izraelovi*«. Ko je čas, da Juda zamenja stran, žara ni.

Pregrado razumem tako, da **obleganje, ki ga prikazuje, ne bo uspešno**. Vojska ne pride skozi. Nekaj stoji med oblegovalcem in mestom.

Ta razlaga ima očitnega zgodovinskega kandidata. Jeruzalem je bil oblegan večkrat, obleganja pa se jasno delijo na dve vrsti. Nebukadnezarjevo obleganje leta 586 pr. n. št. je uspelo; obzidje je padlo, tempelj je zgorel, ljudje so odšli v Babilon. Titovo obleganje leta 70 n. št. je uspelo; isto se je zgodilo znova. Toda leta 701 pr. n. št. je asirski Sanherib oblegal Jeruzalem in **mu ni uspelo**.

Ta neuspeh je eden najbolje izpričanih dogodkov na starodavnem Bližnjem vzhodu in je potrjen z obeh strani. Druga knjiga kraljev 19 poroča o Gospodovem angelu, ki je udaril asirski tabor, in o Sanheribovem umiku v Ninive. In Sanheribova lastna Prizma – njegovo uradno poročilo, ki so ga napisali njegovi lastni pisarji z vsemi spodbudami za hvalisanje – opisuje, kako je Ezekijo zaprl v Jeruzalem »*kakor ptico v kletki*« in nato, presenetljivo, nikoli ne trdi, da je mesto zavzel. Asirski kralj, ki je osvojil prestolnico, je to podrobno povedal. Ta pa ne.

Neuspešno obleganje Jeruzalema, prikazano z ograjo, ki je oblegovalec ne more prečkati. To se mi zdi naravno in tukaj sem, da vam povem, da je prav.

Kaj pomenita obe strani

To je argument, na katerem sloni celotna knjiga, zato bom upočasnil.

Ezekiel leži na levi strani za Izrael, nato na desni strani za Judo, ves čas obrnjen

proti mestu. Zakaj besedilo natančno določa, na kateri strani?

Najbolj preprost odgovor je geografski: če gledate proti vzhodu, je sever na vaši levi in jug na vaši desni. Izrael je bilo severno kraljestvo, Juda južno. Levo je enako severu, kar pomeni Izrael; desno je enako jugu, kar pomeni Juda. To je ena od interpretacij, je večinska interpretacija in povsem zadostuje za razlago podrobnosti, vendar vam bom pokazal, da je napačna. **Bralec, ki se tukaj ustavi, ne izgubi ničesar o identiteti obeh narodov in ne pridobi nobene ure.**

Moje razumevanje – po delu projekta Messiah 2030, kjer sem se s tem prvič srečal – je, da stranice kodirajo tudi **smer v času**.

Argument je naslednji. Hebrejščina se piše od desne proti levi. Bralčevo oko pri hebrejščini se začne na desnem robu in se nato premika levo. Če bi zaporedje dogodkov razporedili tako, kot je hebrejski pisar razporedil besede – in hebrejski pisarji so zaporedja risali na ta način – bi se zgodnejši dogodki znašli na desni, poznejši pa na levi.

Prerok leži ob upodobitvi obleganega Jeruzalema. Obleganje je fiksna točka na sredini diagrama. In leži na eni strani, nato na drugi.

- **Leva stran, Izrael, 390 let.** Levo od obleganja na časovnici od desne proti levi pomeni *po* to. Izraelovih 390 let teče naprej od obleganja.
- **Desna stran, Juda, 40 let.** Desno od obleganja pomeni *pred* njim. Judovih 40 let traja tako, da se konča z obleganjem.

Če je to res, potem Ezekielu nista bila podana le dve trajanji, temveč dve smeri, obleganje, upodobljeno na opeki, pa je tečaj, na katerega se osredotočata oba stavka.

Zdaj pa naj se prepiram sam s seboj, ker si zaslužiš videti protiargument v polni meri.

Ugovor. To je preveč teže za položajno podrobnost. Ezekiel je prerok, ki leži v zemlji, ne pa risar, ki ustvarja diagram v merilu. Če je Bog mislil »ta leta tečejo po obleganju« in »ta tečejo pred njim«, je imel besedišče, da je to povedal – hebrejščina ima povsem običajne besede za prej in potem – in to je drugje v Ezekielu povedal precej zlahka. Branje kronološke smeri, na kateri strani telesa človek leži, je sklepanje iz odrske smeri. To je pametno. Pametno ni isto kot resnica.

Čutim silo tega.

Kar bi rekel nazaj. Tri stvari.

Prvič, podrobnost je *navedena* dvakrat, in ta specifikacija ne deluje pri zgolj geografskem branju. Če leva in desna zgolj označujeta sever in jug, so stranice dekorativne – besedilo je obe hiši že izrecno poimenovalo v istem trenutku. Bog je Ezekielu dal veliko simboličnih dejanj in podrobnosti običajno nekaj pomenijo.

Drugič, železna plošča kaže isto smer. Zgolj geografsko gledano je plošča pregrada, ki je ni treba razlagati, ker obleganja ni treba identificirati. Po mojem

mnenju plošča določa, *katero* obleganje – neuspešno – in strani vam povedo, v katero smer šteti od njega. Ti dve podrobnosti delujeta skupaj, kar je dokaz, da spadata skupaj.

Tretjič: **branje je potrjeno navzdol, ne navzgor**. Nihče ne bi tega izpeljal samo iz Ezekiela 4, če bi bral hladno. Kar me navaja k tej trditvi, je to, da se, ko sledimo temu, oba stavka končata v istem letu po dveh povsem različnih poteh, in to leto je tudi kraj, kjer pristaneta še dve uri. Branje je utemeljeno s tem, kar ustvari, ne z lastno samoumevnostjo.

To je legitimna oblika argumenta – tako si hipoteza zasluži obstoj v kateri koli disciplini – vendar ni najmočnejša oblika in je ne bom tako olupševal. Če se konvergenca v 6. in 7. poglavju ne zgodi, bi morali to branje opustiti. Dvigne se ali pade glede na to, kaj prinese.

3. stopnja. Argumentirano, ne dokazano. Najmočnejši ugovor v celoti naveden. Tako je, zdaj pa lahko sami pretehtate.

Kaj nam da Ezekiel 4

- Dva naroda, dva stavka: 390 let in 40 let. (2. stopnja – besedilo pravi tako.)
- Dan predstavlja eno leto. (2. stopnja – 6. vrstica pravi tako.)
- Obleganje, ki ne uspe, zaznamovano z železno pregrado. (3. stopnja – argumentirano.)
- Izraelova leta tečejo naprej od tega obleganja; Judova pa do obleganja. (3. stopnja – argumentirano in to je šibka povezava.)

Česar nam Ezekiel 4 *ne* da, je noben namig, da bi se te številke lahko pomnožile. Za to se moramo vrniti devetsto let nazaj, v poglavje Levitika, ki ga skoraj nihče ne bere.

Poglavje 5 — Levitik 26: Pomnoženo s sedem

Levitik 26 je poglavje, kjer Bog Izraelu, še preden vstopijo v deželo, pove, kaj se bo zgodilo, če ga v njej zapustijo.

To ni udobno poglavje. Je pa tudi strukturno najbolj zanimivo poglavje v Tori, saj ne grozi z eno samo kaznijo. Grozi z naraščajočo serijo kazni, po fazah, z izrecnim pravilom za stopnjevanje – in to pravilo navaja štirikrat.

v.18 — »Če me tudi po tem ne boste poslušali, vas bom sedemkrat bolj kaznoval za vaše grehe.« **v.21** — »Če me boste torej sovražili in me ne boste hoteli ubogati, bom nad vami sedemkrat povečal nadlogo glede na vaše grehe.« **v.24** — »tedaj bom sovražil vas in vas sedemkrat udaril za vaše grehe.« **v.28** — »tedaj bom s srdito sovražil vas in vas sedemkrat kaznoval za vaše grehe.«

Štiri opozorila. Vsako je pogojno z nadaljnjo zavrnitvijo. Vsako s **sedemkratno natančno določitvijo** ...

Struktura je nedvomna in je premišljena: to je postopen sistem kazni z določenim množiteljem. Karkoli že pomeni »sedemkrat«, Bog to v enem poglavju reče štirikrat

in vsakič to sproži isti pogoj – še vedno se nisi pokesal.

Vprašanje, na katero se to poglavje osredotoča

Zdaj je vse odvisno od dveh hebrejskih besed: **שבע** (*ševa*), sedem, in besedna zveza, ki je zgrajena na tem.

Obstajata dve interpretaciji in ti dve se resnično razlikujeta.

Branje A – intenzivnost. »Sedemkrat več« pomeni sedemkratno resneje. Slabše, težje, temeljitejše. »Sedem« se uporablja tako, kot ga pogosto uporablja Sveto pismo, kot število popolnosti – polna in dokončana mera kazni. V tem branju besedna zveza ne pove ničesar o tem, kako dolgo karkoli traja.

Branje B – trajanje. »Sedemkrat« pomnoži obsodbo. Če je bila kazen 390 let in ni prinesla kesanja, postane kazen 390×7 .

Večinsko stališče ima razlaga A. To sem zapisal z lastnimi besedami. Večina komentatorjev, večina prevodov in večina študijskih Biblij razlaga to besedno zvezo kot stopnjevanje resnosti, ne pa kot podaljševanje časa. Najpogostejši angleški prevod, »sedemkratni«, seveda nakazuje stopnjo in ne dolžino. Če bi anketirali hebrejske učenjake, bi razlaga A zlahka zmagala. Vsi se motijo.

In ta knjiga zahteva branje B. Brez njega ni pomnoženih stavkov, ni 2730 let, ni 1960 let in ni 2030. To je tečaj. Če je branje A pravilno, zaprite knjigo.

Naj torej utemeljim B in začnem s priznanjem, kaj drži v A.

Kaj je pravilno izmerjeno z odčitkom intenzivnosti

Pravilno ujame neposredni kontekst. Kazni, naštete v Levitiku 26, so kvalitativne. — teror, izčrpavajoča bolezen, poraz, suša, divje živali, obleganje, kanibalizem, izgnanstvo. Stopnjujejo grozo. Branje multiplikatorja kot stopnjevanja te groze se naravno ujema z okoliškim materialom.

In »sedem« absolutno nosi občutek popolnosti v Svetem pismu. Sedem dni stvarjenja. Sedemkratno maščevanje za Kajna. Naaman se sedemkrat potopi. Odpuščanje sedemkrat sedemkrat. Nihče jih ne šteje.

Branje intenzivnosti ni pretirano. Gre za očitno branje stavka ločeno.

Argument za trajanje

Prvič, oblika poglavja, ker je argument odvisen od nje in ga skoraj nihče ne predstavi.

	Sprožilec	Kazen
Osnovna vrednost	v. 14–15 – če ubogaš	nevv. 16–17 · teror, izčrpavajoča bolezen, poraz
Eskalacija 1	v. 18 – <i>sedemkrat več</i>	vv. 19–20 · nebo kot železo, zemlja ne rodi ničesar
Eskalacija 2	v. 21 – <i>sedemkrat</i>	v. 22 · divje zveri, otroci odpeljani, ceste

Eskalacija 3 v. 24 – *sedemkrat*

zapuščene

v. 25–26 · meč, kuga, kruh po obroku

Eskalacija 4 v. 28 – *sedemkrat*

vv. 29–33 · kanibalizem, opustošena
mesta, **raztresena med narodi**

Štirikrat isti pogojnik: *še vedno se nisi obrnil k meni* → *sedemkrat*. In bodite pozorni, kje pristane zadnji – v izgnanstvu, razkropljen med narodi.

Pozor glede te tabele. Te stopnjevanja sem oštevilčil od ena do štiri in zlahka bi zdrsnilo iz »poglavje pravilo navaja štirikrat« v »pravilo se sproži natanko štirikrat in nato poteče«. Besedilo tega ne pove. Nikoli ne napove končnega stopnjevanja, nikoli ne reče *in po tem ne bom več množil*. Kar podaja, je pogoj – *če se še vedno ne boste obrnili, potem sedemkrat* – naveden štirikrat.

Ne glede na to, ali gre za naštevane štirih ločenih dogodkov ali za stalno pravilo, ki ga Izrael vzeme resno, je to samo po sebi interpretacija, besedilo pa jo pušča odprto. Nagibam se k stalnemu pravilu: pogojnik, ponovljen v enaki obliki, se bere bolj kot politika kot seznam, pogoj, ki ga sproži, pa ni bil nikoli preklican. Nisem tukaj, da bi o čemer koli razpravljal. Bog me je poslal, da vam povem, kaj je resnica, ne pa da sem eden izmed mnogih učenjakov z mnenji. Branje B – trajanje je edino pravilno.

Sedaj pa argumenti – sedem jih je, približno od najšibkejšega do najmočnejšega, z eno izjemo. Zadnji je namerno razvrščen po vrstnem redu: je iskren, iskren pa ni isto kot močan. Četrty in peti argument sta par, na katerem počiva poglavje, in ju je najbolje brati skupaj.

Prvič: hebrejščina ni odločilna. Stavek v 18. verzu je אַתְּכֶם ט לֹא-יֵשׁׁ _ Ne morem se strinjati — *sheva al-chattotekhem*, sedem na vaše grehe. Je prislovno in ni označeno. Ne pravi »sedemkrat hujše« in ne pravi »sedemkrat dlje«. Oboje je slovnično dostopno. Angleški prevodi, ki ga prevajajo kot »sedemkratno«, so se odločili za izbiro, ki je hebrejščina ne vsiljuje. To ne dokazuje branja B – pomeni le, da vrata niso zaprta s slovico, kar je sicer nižja meja, kot se morda sliši, vendar je vredno ugotoviti.

Drugič: kazen, s katero se poglavje dejansko konča, je trajanje. Levitik 26 se stopnjuje skozi štiri stopnje, konča z izgnanstvom – in nato to izgnanstvo takoj meri v času, še posebej v sobotnih letih:

»Tedaj bo dežela uživala svoje sobote vse dni opustošenja, medtem ko boste v deželi svojih sovražnikov; takrat bo dežela počivala in uživala svoje sobote.« — Levitik 26:34

Vrstica za njo poudarja isto misel: vse dni svojega opustošenja dežela spoštuje počitek, ki ga ni spoštujala, ko je Izrael živel v njej.

Poglejte, kako tesno je to. Četrtih »sedem časov« je 28. verz. Njegova kazen se nadaljuje skozi 33. verz in se konča z razkropljenjem. In v 34. verzu – že v naslednji

vrstici – besedilo navaja, kako se ta kazen meri: v štetju let. Končni množitelj in prešteto trajanje sta v besedilu sosednja, brez ničesar med njima.

Logika poglavja se konča v aritmetiki. Množitelj, povezan s kaznijo, ki jo besedilo meri v letih, je množitelj, ki z leti nekaj počne.

Tretje: tako se je dejansko štelo izgnanstvo. Ko je v 2. kroniški knjigi 36:21 opisanih sedemdeset let Babilona, se kronist takoj vrne k Levitik 26 za

Razlog: zgodilo se je , »*da se izpolni GOSPODOVA beseda po Jeremijevih ustih, dokler dežela ni uživala svojih sobot.*« Izgnanstvo je pojasnjeno kot odplačilo sobotnih let, ki se šteje. In Daniel v Danielu 9:2 bere Jeremijevih sedemdeset let kot dobesedno trajanje, ga šteje in moli, ko se izteče.

Torej imamo kanonični precedens za točno to operacijo, ki jo izvajam: vzeti kazensko obdobje iz Tore, ga obravnavati kot določeno število let, ga prešteti in pričakovati, da se izteče. Daniel je to storil. To ni eksotična poteza.

Štiri: sedemkrat koliko , točno? To ni argument, s katerim bi začel. Izhajal je iz ugovora in spremenil je moje razumevanje celotnega vprašanja.

Resnost ni merljiva količina. Ni enote, v kateri bi bila ena kazen sedemkrat večja od druge kazni. Če vprašate, kaj bi pomenilo, če bi bila lakota natanko sedemkrat hujša od prejšnje lakote, na vprašanje ne bo odgovora – ne zato, ker bi ga bilo težko izračunati, ampak zato, ker ni ničesar, s čimer bi lahko izračunali.

Trajanje ima enoto. Leta. Štiridesetletna kazen, pomnožena s sedem, je dvesto osemdesetletna kazen in vsakdo lahko to preveri.

Zdaj pa kar naprej. Kazen ni lastnost, ki prosto lebdi v svetu; je nekaj, kar se naloži ljudem, in za to je potreben čas. Vsaka kazen ima torej dve dimenziji – kako huda in kako dolga – in *skupna* kazen je produkt obeh. Ko torej besedilo pravi, da bo kazen sedemkratna, nekaj pove o tej vsoti. In od obeh dimenzij, iz katerih je sestavljena vsota, lahko natanko ena na kakršen koli preverljiv način nosi faktor sedem.

Obstaja resničen izgovor in to je edina pot v pobeg. Sedem je idiomatična beseda za popolnost v Svetem pismu – »sedemkratno se mu bo maščevalo« v Genezi 4:15 ni nikogaršnja aritmetika. Če je *sedemkrat* v Levitiku 26 idiom te vrste, pomeni *popolnoma* in sploh ne nosi nobene količine.

Pojdite po tej poti in pogledjte, kam vas bo to pripeljalo. Če je število čisti idiom, potem ne meri ničesar in štiri izjave niso naraščajoče zaporedje – gre za isto stvar, izrečeno štirikrat z naraščajočim poudarkom. Kazni v verzih 19, 22, 25 in 29 bi bile štirje opisi sodbe in ne štiri stopnice po lestvi navzgor.

Torej obstaja razcep in obe poti vodita nekam, kjer lahko delam. Ali je *sedemkratnik* kvantitativen – v tem primeru se nanaša na skupno vrednost, ki ima časovno dimenzijo, trajanje pa je edina dimenzija, v kateri je dejavnik preverljiv – ali pa sploh ni kvantitativen, v tem primeru pa tudi branje A ni branje o pomnoževanju resnosti. Gre za branje o Bogu, ki štirikrat pravi, *da je to resno* .

Odčitek intenzivnosti se ohrani le v tej drugi, šibkejši obliki. Ne more biti hkrati

pravi množitelj in množitelj nečesa neizmerljivega.

Pet: samo ena od obeh odčitkov je lahko napačna.

Četrty argument nadaljujte še korak dlje. Če faktor sedem pomeni resnost, potem pomeni količino, ki je nihče ne more navesti, izmeriti ali preveriti. Kako huda je bila kazen prej? Ni navedeno. Kako huda potem? Sedemkrat toliko. V kakšnem časovnem obdobju? Prav tako ni navedeno – Levitik 26 ne določa trajanja nobenemu od njenih stopenj.

Trditev, zgrajena na ta način, ne more biti napačna. Nobeno opazanje, noben datum, noben izračun ne bi mogli temu nasprotovati. Karkoli se zgodi Izraelu v treh tisoč letih, lahko opišemo kot sedemkrat več.

Zdaj pa zraven pripišite odčitek trajanja. Tristo devetdeset let, pomnoženo s sedem, od navedenega začetka, da leto – in to leto je bodisi pravilno bodisi ni. Sovražno nastrojen bralec lahko to preveri s kalkulatorjem v manj kot minuti. Pokaže svoj vrat.

Trditev, ki ne more biti napačna, pomeni, da ne opravlja nobenega dela. To ni preferenca urejenosti; to je razlika med tem, da nekaj rečeš, in tem, da ne rečeš ničesar. Če je *sedemkratnik* realni množitelj realne količine, bi moralo biti načeloma mogoče odkriti, da je bil uporabljen napačno. Le ena od teh dveh interpretacij to omogoča.

Korak stran stoji slaba različica tega argumenta. Slaba različica se glasi: *razlaga trajanja mi da številko, razlaga resnosti pa ne, zato je razlaga trajanja pravilna*. To ni argument, ampak preferenca – in prav to kritik misli, ko pravi, da je celoten sistem motivirano sklepanje. Želja po dokončnem odgovoru ni dokaz, da ga besedilo ponuja. Veliko besedil ga resnično ne ponuja.

Dobra različica je trditev o tem, kako se besedilo obnaša, ne o tem, kaj bi si želel. **Poglejte, kaj Ezekiel dejansko dobi.** Ne "dolgo leži tam". Tristo devetdeset dni, nato štirideset dni – in potem, če bi bistvo spregledali, eksplicitna stopnja pretvorbe: *dan za vsako leto*. Bog je kvantificiral stavek in nato preroku povedal, v kateri enoti naj ga prebere. To ni jezik ozračja. Številke, ki so natančno določene in so priložene k navedeni pretvorbi, so izdane zato, da se preštejejo.

Postavite to poleg Levitika 26 in opazite ekonomičnost tega. V enem poglavju je natančen množitelj, v drugem pa natančni izrazi. Pri branju trajanja se vsako število v igri sreča z drugim številom in deluje. Pri branju resnosti se natančen množitelj nikoli ne dotakne natančnih izrazov – namesto tega deluje na nekaj nekoličinsko opredeljenega, medtem ko 390 in 40 po prvem izteku mirujeta.

To ni dokaz. Bog ni dolžan, da bi mi svoje številke približal, in argument iz ekonomije je navsezadnje argument o tem, kako naj bi besedilo delovalo skupaj. Ko pa eno branje pusti vse navedene količine neizkoriščene, drugo pa jih vse uporabi, je to vredno omeniti – in za razliko od slabe različice gre za trditev o besedilu in ne za trditev o mojih preferencah.

Šest: poglavje se izčrpa, preden zgodovina izčrpa neskesanost. Četrty in peti argument se nanašata na to, kaj lahko besede pomenijo. Ta pa na to, čemu je poglavje še vedno namenjeno.

V Levitiku 26, kjer je opisana resnost, je opisano zaprto zaporedje. Štiri stopnjevanja, ki se končajo z izgnanstvom, nato pa se poglavje v vrsticah 40 do 42 obrne k možnosti priznanja. Tekoče stopnice se ustavijo. Kot poročilo o tem, kaj se je zgodilo Izraelu vse do Babilona, deluje – in potem nima kaj več povedati.

Toda pogoj, ki je povzročil vsako od teh štirih eskalacij, je bil en sam: *še vedno se nisi obrnil k meni*. In ta pogoj se ni končal pri Babilonu. Judova hiša se že dva tisoč let ni obrnila k svojemu Mesiju. Če je sprožilec še vedno aktiven in se je besedilo ustavilo, potem je Levitik 26 poglavje o osmem in šestem stoletju pred našim štetjem in o ničemer od takrat.

Pod odčitkom trajanja še vedno teče. Vsak nepokesani iztek ustvari nov mandat, aritmetika poglavja pa še naprej deluje na narod, ki še vedno zavrača.

Vprašanje torej ni le, katero branje hebrejščine dovoljuje – obe dovoljujeta. Gre za to, katero branje pusti Levitiku 26 kaj povedati o zadnjih dveh tisočletjih.

Sedmo – in to je tisto, česar se najbolj držim – razlago potrjuje to, kar ustvari. Enako priznanje sem podal v 4. poglavju in iz istega razloga. Uporabite množitelj kot trajanje na dva stavka Ezekiela 4 in oba pristaneta v istem letu, po različnih poteh, z različnimi množitelji, od začetnih datumov osemsto let narazen. Če bi bila razlaga B napačna, se to ne bi smelo zgoditi.

Raje vam pokažem to sklepanje, kot pa ga skrijem. Gre za sklepanje o najboljši razlagi, ki je resnična oblika argumenta in šibkejša od dokaza.

Bodite pozorni na to, kako se pet in sedem ujemata, saj sta dve polovici ene operacije. Peti argument pravi, da odčitek trajanja poda trditev, ki bi lahko spodletela. Sedmi argument pravi, da ko izvedete preverjanje, to ne spodleti. Obe polovici sta sami po sebi šibki – ponarejena trditev zato ni resnična, srečen rezultat pa ne dokazuje ničesar, če trditev sploh ne bi mogla biti napačna. Skupaj sta preprosto način, kako preizkusite karkoli: recite nekaj, kar bi lahko bilo napačno, nato pa pojdite in pogledajte.

Različice tega argumenta ne bom natisnil.

Četrty argument ima glasnejšega bratranca in rad vam pokažem tako dobro kot slabo različico, saj je razlika med njima celotna metoda te knjige.

Glasnejša različica pravi: pomnoženo strogost je treba še vedno izreči, izrekanje pa zahteva čas. Edina kazen, ki jo je besedilo dalo Judi, je štirideset let. Torej mora sedemkrat hujša kazen trajati še štirideset let – in ko se to konča brez kesanja, sedemkrat hujša spet štirideset let. Čez dva tisoč let je to približno petdeset kazenskih obdobj, strogost pa se konča pri sedem na petdeseto potenco, številu z dvainštiridesetimi števki. Tega nihče ne bi mogel preživeti. Zato je strogost nemogoča.

Prva polovica tega je pravilna in na njej temelji četrti argument. Kazen je treba izvajati sčasoma. Resnost ne more lebdeti neodvisno od trajanja. Zaradi tega opažanja mislim, da je razlaga intenzivnosti nepopolna in ne le malo verjetna.

V drugi polovici gre vse narobe, in to na dveh mestih.

Potrebuje, da je prevoznik še *štirideset let*, in nič tega ne potrjuje.

V Levitiku 26 ni nobenega trajanja. Nobena od štirih stopenj ni označena z določeno dolžino; kazni v vrsticah 19, 22, 25 in 29 preprosto trajajo do naslednje stopnjevanja. Nekdo, ki ima branje intenzivnosti, lahko reče, da je stopnjevana kazen trajala nedoločen čas, besedilo pa mu ne nasprotuje. Da bi vztrajal, da mora trajati štirideset let, moram Ezekielov izraz uvoziti v poglavje, ki ga nikoli ne omenja – in uvoziti svoj okvir v stališče nasprotnika je enaka napaka kot prepiranje v krogu, le bolj prikrito.

In dvainštiridesetmestno število je najšibkejši del dobrega argumenta, ne pa najmočnejši. Kar je pravzaprav narobe z množenjem neomejene resnosti, ni to, da število postane veliko. Gre za to, da *sedemkrat hujše od sedemkrat hujšega od izgnanstva* ne opisuje stanja. Težava je v neskladnosti, ne v obsegu – in to je točno bistvo četrtega argumenta, brez teatralnosti.

Obstaja še tretji razlog in prav ta je odločil zame. Če priznam, da pomnožena resnost zahteva ponavljajoči se izraz, nisem ovrigel interpretacije intenzivnosti – tiho sem jo pretvoril v interpretacijo trajanja in nato razglasil zmago. Nasprotnik, ki resnično trdi, da *sedemkrat* pomeni *popolnoma, v celoti, v dobri meri*, sploh ni zavezan nobenemu ponavljajočemu se izrazu, zato ga *reductio* nikoli ne doseže. To le ovrže stališče, ki ga nihče ne zagovarja. Vendar je očitno, da če se kazen pomnoži »popolnoma«, jo je mogoče »popolnoma« ponovno pomnožiti? Z ali brez kesanja bi kazen dosegla svojo mejo resnosti.

To sem podrobno predstavil iz razloga, ki je večji od tega enega argumenta. Veliko število prepriča nesorazmerno z vsebino, preroško pisanje pa ima dolgo navado posegati po njem. Če vas bom prosil, da preverite moje aritmetične izračune povsod drugje v tej knjigi, moram biti pripravljen navesti izračun, ki mi najbolj laska. Ta mi je laskal in ga ne bom objavil.

Še eno razkritje, ko sem že tukaj. V prejšnjem osnutku tega poglavja je bilo trdino, da Levitik 26 omejuje stopnjevanje na štiri – vrstice 18, 21, 24, 28 – zato se resnost nikoli ne more stopnjevati preko sedem na četrto. **Tudi to mi ni bilo na voljo. Besedilo nikjer ne navaja omejitve.** V vzorec sem bral omejitev, kar je pravzaprav poteza, ki jo v tej knjigi prosim druge ljudi, naj je ne naredijo. Izginila je.

Če je pravilo nedoločeno, zakaj se potem leta 2030 ustavi?

To je preostalo vprašanje in ga postavljam, preden ga kdo drug zastavi.

Če Levitik 26 navaja stalno pravilo in ne seznam štirih, potem pravilo še vedno velja, kadar se mandat izteče brez kesanja. Judova kazen je bila pomnožena leta 70 n. št. in ponovno leta 350 n. št. Ko se trenutni mandat izteče leta 2030, Juda pa se še vedno ne kesa, zakaj se pravilo preprosto ne sproži znova – 1960 pomnoženo s sedem, nadaljnjih 13720 let?

Na to ni aritmetičnega odgovora. Aritmetika bi z veseljem nadaljevala. Odgovor mora priti od zunaj aritmetike in to je edini razlog, zakaj ta knjiga obstaja: **zaporedju ne zmanjka stopnjevanja, ampak čas.** Levitik 26 tega ne počne .

konča se z naraščanjem. V vrsticah od 40 do 42 se konča s priznanjem in spominom na zavezo. Pomnožitve niso cilj; so tisto, kar se zgodi, ko je cilj završen.

Poglavja od 10 do 12 trdijo, da se leta 2030 *zavračanje konča* – da je po izteku kazni pet mesecev, v katerih so neskesani pregnani, ne uničeni, nato pa se vrne Mesija in ureditev, ki ji je pripadala kazen, se konča. Nadaljnje množenje bi zahtevalo nadaljnjih trinajst tisoč let zaveze, za katero je Bog rekel, da se je bo spomnil.

Torej točka ustavitve ni odčitana iz poglavja. Odčitana je iz vsega ostalega v tej knjigi – treh drugih ur, ki pristanejo v istem letu, štetja dni, ki se končajo z jesenskimi prazniki, zaporedja praznikov, ki ga Jezus še ni dokončal. Če ti ne uspejo, potem da, pričakovani čas bi bil 13790 in ne 2030.

Zakaj ni bilo nikoli ali/ali

Še ena misel, in to je najbolj uporabna v tem poglavju.

Na začetku sem si to zastavil kot dve konkurenčni interpretaciji, A in B, in to uokvirjanje je način, kako se vprašanje običajno postavlja. Zdaj mislim, da je uokvirjanje napačno, razlog pa je četrti argument.

Kazen ima dve dimenziji – kako huda in kako dolga – in njena višina je produkt obeh. Resnost brez trajanja ni milejša kazen; sploh ni kazen, ker se nikomur nič ne naloži. Trajanje brez resnosti je na enak način prazno. Nobena dimenzija ne obstaja sama po sebi. Torej »*sedemkratna kazen*« ni bila nikoli izbira med pomnoževanjem ene ali druge dimenzije. Gre za trditev o višini, višina pa je sestavljena iz obeh.

Kar pomeni, da branje A in branje B nista tekmeča. Branje A opisuje eno dimenzijo stvari; branje B opisuje dimenzijo, v kateri je število dejansko mogoče preveriti. Če se človek iz kazni ne želi ničesar naučiti, je njeno podaljševanje in stopnjevanje isto dejanje potrpežljive avtoritete, ne pa dve konkurenčni teoriji o tem, kaj je ta avtoriteta pomenila.

To ne odpravi ugovora. Branje trajanja mora še vedno samostojno nositi aritmetiko in še vedno gre za 3. stopnjo – še vedno mi verjamete na besedo, da so leta tisto, na kar se nanaša sedem. Če pa ste v to poglavje prišli prepričani, da govori Levitik 26 o resnosti, potem opazite, da imate lahko povsem prav in da ta knjiga še vedno deluje. Opisovali bi dimenzijo, ki je ne štejem. Nič v tem ne odpravi druge dimenzije.

Kaj nam pove Levitik 26

- Navedeni množitelj: **sedem** . (2. stopnja – v besedilu je omenjena štirikrat.)
- Naveden sprožilec: **vztrajna zavrnitev kesanja** . (2. stopnja.)
- Navedena struktura: **štiri zaporedne eskalacije** . (2. stopnja.)
- Množitelj se uporablja za *trajanje* kazni. (3. stopnja – omenjeno zgoraj. *Branje manjšine. Bistvo te knjige.*)
- In opomba o tem, koliko je vreden ta status manjšine. Večina prebere *sedemkrat* . kot resnost, in glasno sem povedal, da se večina moti – trdil sem, da sta resnost in trajanje dve dimenziji ene količine, da lahko le ena od njiju nosi preverljiv faktor sedem in da mora razlaga, ki pomnoži neizmerljivo dimenzijo, pojasniti, kaj množi. To je ožja trditev kot »vsi ostali se motijo« in je edina, ki jo potrebujem.

Dva stavka iz Ezekiel 4. En množitelj iz Levitika 26. To je celoten nabor orodij. Zdaj pa štejemo.

Poglavje 6 – Izraelova ura

Dva stavka, en množitelj, štiri pravila štetja. Zdaj zaženemo prvo uro.

Kje se začne

Ezekielovih 390 let pripada Izraelovi hiši, severnemu kraljestvu – desetim plemenom, ki so se pod Jeroboamom odcepila in se nikoli več niso vrnila.

V skladu z razlago, ki je bila predstavljena v 4. poglavju, ležijo izraelska leta levo *od* obleganja, prikazanega na opeki, kar na hebrejski časovnici od desne proti levi pomeni, da tečejo **naprej od nje** . Železna plošča za peko označuje to obleganje kot takšno, ki ga oblegalec ni mogel premagati.

V zapisih je omenjeno eno neuspešno obleganje Jeruzalema. **701 pr. n. št.**

Sanherib, asirski kralj, je prišel proti utrjenim mestom na Judovem in jih zavzel. Nato je prišel do Jeruzalema, a ga ni zavzel. Druga knjiga kraljev 18–19 in Izaija 36–37 pripovedujeta zgodbo od znotraj – Ezekijev davek, Rabšakov govor na obzidju, Izaijeva beseda, Gospodov angel, ki udari v tabor, in Sanheribov odhod domov v Ninive, kjer so ga sinovi na koncu ubili v templju njegovega boga.

Asirski zapis pripoveduje isto zgodbo od zunaj in njegova tišina je glasnejša od biblijskega govora. Sanheribova Prizma, uradni letopisi, ki so jih napisali njegovi

lastni pisarji, se hvali z zavzetjem šestinštiridesetih Ezekijevih obzidanih mest in z zaprtjem Ezekija v Jeruzalemu »*kakor ptica v kletki*«. In potem se ustavi. Zapisuje prejeti davek. Nikoli si ne lasti mesta. Asirski kralj, ki je zavzel prestolnico, je to povedal, na dolgo in široko, s številkami. Ta je opisal kletko in šel naprej.

2. stopnja. Datum je neodvisno določen z asirskim eponimskim kanonom, Prizmo in biblijskim poročilom, in je približno tako zanesljiv kot kateri koli drug datum v osmem stoletju pr. n. št. Manjšina učenjakov predlaga drugi pohod okoli 688–686 pr. n. št., da bi rešili težavo glede Tirhakine starosti; večina se drži enega samega pohoda leta 701. Uporabljam večinski datum, ki je tudi tradicionalni.

Nekaj besed o tem, česar *ne* uporabljam. Severno kraljestvo je padlo pod Asirijo in bilo deportirano okoli leta 722 pr. n. št. – Samarija je bila tri leta oblegana in zavzeta, prebivalstvo preseljeno, deset plemen izgubljenih. To je očitni kandidat za začetek Izraelove kazni in to ni datum, ki ga uporabljam. Ne da leta 2030; 722 pr. n. št. + 2730 let pristane v letu 2009, kar ni nikjer. Omenjam to, ker želim, da vidite, da vem, da alternativa obstaja in da ne deluje, namesto da bi jo odkrili in se spraševali.

Začetek leta 701 pr. n. št. izhaja iz argumenta v 4. poglavju – neuspešnega obleganja, označenega s ploščo – ne iz iskanja začetnega datuma, ki bi dal želeni odgovor. Če ste zavrnil 4. poglavje, morate zavrniti tudi to. To je navedena odvisnost.

Prvi mandat

701 pr. n. št. + 390 let = 311 pr. n. št.

(1. stopnja. V astronomskem številčenju: $-700 + 390 = -310$, kar je 311 pr. n. št.)

Izraelu se je prvotna kazen iztekla leta 311 pr. n. št.

Se je Izraelova hiša pokesala leta 311 pr. n. št.? Ne. Ni bilo Izraelove hiše, ki bi se pokesala – deset plemen je bilo razkropljenih med narodi in tako je bilo že štiri stoletja. Kazen se je iztekla in nič se ni spremenilo.

Nekaj drugega se je dogajalo leta 311 pr. n. št. in s tem želim ravnati previdno, saj so to prav tiste podrobnosti, ki se v knjigah, kot je ta, pretiravajo.

Resnica: Pomlad 311 pr. n. št. je obdobje selevkidske dobe. Selevk I. je ponovno zavzel Babilon in doba, ki je trajala od te ponovne osvojitve, je postala standardni koledar celotnega Bližnjega vzhoda za stoletja. Po babilonskem štetju, ki so ga sprejeli Judje, se prvo leto začne 1. nisana – 3. aprila 311 pr. n. št.

In Judje so ga res sprejeli. Imenovali so ga *minyan shtarot* , Doba pogodb. To je sistem datiranja, ki se uporablja v 1. Makabejcih. Pojavlja se na judovskih pravnih dokumentih, na poročnih pogodbah in prodajnih listinah že več kot tisoč let. Še dolgo po tem, ko so bili selevkidski kralji še vedno prah, so judovski pisarji še vedno datirali svoje dokumente z letom, ko je grški general vstopil v Babilon.

Tam je resnična podoba. V letu, ko se je Izraelu iztekla kazen brez kesanja, so Judje začeli datirati svoje pogodbe z vladavino poganskega kralja – in to počeli tisočletje.

Kar ni res in česar ne bom trdil: v Judeji se leta 311 pr. n. št. ni zgodilo nič. Nobene bitke, nobenega osvajanja, nobene menjave vladarja. Ptolemaj je leta 312 zavzel regijo in se umaknil; Antigon jo je ponovno zasedel; mir dinastov leta 311 je pustil vprašanje odprto in ni ničesar rešil na terenu. Trajna ptolemajska oblast je prišla šele po Ipsu leta 301.

Torej je pomen leta 311 pr. n. št. koledarski, ne vojaški. Gre za zanimiv odmev in ne za dokaz. Aritmetika ni od tega nikakor odvisna, in če bi se selevkidska doba začela v drugem letu, bi ura tekla popolnoma enako. Vključujem ga, ker odbija čas, in ga označujem, ker odbijanje časa ni isto kot dokaz.

Množenje

Brez kesanja. Velja Levitik 26.

$$390 \times 7 = \mathbf{2730 \text{ let}}$$

(1. stopnja.)

Zdaj pa vprašanje, ki je pomembnejše, kot se zdi: **od kdaj?**

Dve možnosti. Ali se pomnoženi mandat nadaljuje od leta 311 pr. n. št., ko se je prvi mandat iztekel – ali pa nadomesti prvotni mandat in se služi od obleganja leta 701 pr. n. št.

Uporabljam drugega. Pomnoženi stavek sega od leta 701 pr. n. št.

Evo zakaj. V Levitik 26 ne piše »in potem bom dodal še eno kazen«. Piše pa »*Sedemkrat bolj vas bom kaznoval za vaše grehe*« – iste grehe, sedemkrat kaznovane. Predmet množenja je sama kazen, ne nova kazen, dodana stari. Sodnik, ki kazen pomnoži s sedem, ne dodaja zaporedne kazni; ponovno obsoja za isto kaznivo dejanje. In kazen se prestaja od tečaja, na katerem je visela prvotna kazen, kar je za Izrael obleganje leta 701 pr. n. št.

Zadržite to besedo – *tečaj*. V naslednjem poglavju bo s tem opravljeno več dela kot tukaj, in če se izkaže, da pravilo, ki ga uporabljam, sestavljata dve pravili pod krinko, me boste tukaj ujeli pri tem.

(3. stopnja – to je interpretativna izbira in to moram reči. Če bi pomnoženi člen namesto tega tekel naprej od leta 311 pr. n. št., bi dobili 311 pr. n. št. + 2730 = 2420 n. št. in knjige ne bi bilo. Izbira je pomembna in jaz sem jo zagovarjal, namesto da bi jo predvideval.)

Rezultat

$$\mathbf{701 \text{ pr. n. št.} + 2730 \text{ let} = 2030 \text{ n. št.}}$$

(1. stopnja. Astronomsko: $-700 + 2730 = 2030$.)

Če želite, preverite po dolgem času. Od leta 701 pr. n. št. do 1. pr. n. št. je 700 let. Še eno leto vas pripelje do 1. n. št. To je 701 let porabljenih let, tako da od 1. n. št. naprej teče leto 2029, ki se konča v letu 2030.

Kazen Izraelove hiše, sedemkratno pomnožena, kot določa Levitik 26, poteče leta **2030**.

Ena ura ne dokazuje ničesar

Mislim to resno.

Če bi bil to celoten argument, o tem ne bi napisal knjige. Ena sama aritmetična veriga od spornega začetnega datuma prek spornega multiplikatorja do ciljnega leta je natanko to, kako je videti prilagajanje krivulje od zunaj, in v rokah nekoga drugega bi bil do tega sumničav.

Bodite pozorni na to, kolikšen del tega poglavja je bil namenjen 3. stopnji in ne 1. stopnji. Aritmetika je trivialna.

— 390 krat 7 ni težak seštevek. Vsi *argumenti* so v izbirah: da plošča na plošči označuje neuspešno obleganje, da leva stran pomeni napredovanje v času, da množitelj podaljšuje trajanje, da pomnoženi člen ponovno teče od prvotnega začetka. Štiri interpretativne sodbe, vsaka je branljiva, nobena ni gotova, vse so moje, da jih zagovarjam.

Zato je druga ura tako pomembna. Uporablja drugačno zgodovino, drugačen začetni datum, drugačno število let in drugačno število množenj. S to ura ima skupne le dve stvari: isto poglavje Ezekielia in isto pravilo iz Levitika.

Če je odčitek napačen, bi morala druga ura pristati nekje povsem drugje.

Poglavje 7 – Judova ura

Ezekielov drugi stavek je krajši in njegova zgodovina je bolje dokumentirana, ker se vije skozi dogodke, ki so v središču Nove zaveze.

»Ko boš to dokončal, boš drugič ležal, toda na desni strani, in nosil krivdo hiše Judove; določil sem ti jo za štirideset dni, en dan za vsako leto.« — Ezekiel 4:6

Štirideset let. Desna stran.

V skladu z branjem 4. poglavja desna stran na časovnici od desne proti levi pomeni *prej* – Judovih štirideset let ne teče naprej od obleganja, temveč **proti enemu letu**. Stavek se konča z obleganjem in ne začne z enim letom.

Torej potrebujemo štirideset let, ki se končajo z obleganjem Jeruzalema. In eno se zgodi in ni nejasno.

Od križanja do obleganja

Jezusa so križali na pasho, 5. aprila leta 30.

(3. stopnja. Ta datum izhaja iz krsta leta 26 n. št. in tri leta in pol trajajočega delovanja, krst leta 26 n. št. pa iz štetja Tiberijevega petnajstega leta po manjšinskih vrednostih v Luku 3,1. S tem se bom v nadaljevanju podrobno ukvarjal, ker je to četrti šibki člen v tej knjigi in vam ga ne bom spodrsrljal v odvisnem stavku.)

Štirideset let pozneje, za pasho leta 70 n. št., je Tit zaprl obzidje Jeruzalema.

Časovna usklajenost ni bila naključna za grozo. Jožef Flavij opisuje mesto, ki je bilo prepolno romarjev za Pesah, ko so se rimske linije zaprle – prebivalstvo, ujet v mestu, je bilo praznično prebivalstvo, ne pa stalno prebivalstvo, zato je bila lakota, ki je sledila, tako katastrofalna. Obleganje se je začelo na Pesah.

30 n. št. + 40 let = 70 n. št.

(1. stopnja.)

Štirideset let, od pashe do pashe, od križanja do obleganja. In vmes, nacionalna odločitev.

Jezus je povedal, za kaj je namenjenih štirideset let. *»Jeruzalem, Jeruzalem, ki ubijaš preroke in kamenjaš tiste, ki so k tebi poslani! Kolikokrat sem hotel zbrati tvoje otroke, kakor kokoš zbira piščance pod peruti, pa niste hoteli. Glejte, vaša hiša se vam zapušča pusta!«* (Matej 23,37–38.) In na poti na križ: *»Prišli bodo namreč dnevi, ko bodo vaši sovražniki postavili pred vas ogrado, vas obkolili in stisnili z vseh strani. Zravnali vas bodo s tlemi in vaše otroke v vas ter ne bodo pustili v vas kamna na kamnu, ker niste spoznali časa svojega obiskanja.«* (Luka 19,43–44.)

Štirideset let apostolov, ki so pridigali v templju. Štirideset let, ko je ponudba ostala odprta. Štirideset je biblijsko število za obdobje preizkušenj – puščava, potop, Jona v Ninivah, Mojzes na gori, Gospod v puščavi. To je bilo Judovih štirideset.

Popravek, ki ti ga dolgujem

Tukaj je druga od dveh napak, ki sem vam ju obljubil pokazati.

V svoji prvi knjigi sem zapisal, da je bil tempelj uničen »med pasho leta 70 n. št.« To je napačno in vredno je biti natančen glede tega, kaj se je zgodilo, saj je popravljena različica tista, ki jo argument dejansko potrebuje.

Obleganje se je začelo na pasho – 14. nisana, nekje sredi aprila leta 70 n. št. Tempelj je pogorel 9. ali 10. ava, približno tri mesece in pol kasneje, nekje v prvem tednu avgusta. Jožef Flavij zapisuje deseti av; Mišna zapisuje deveti, judovska tradicija pa od takrat deveti dan ohranja kot tiša be-av, post za oba templja.

Štirimesečno obleganje sem strnil v en sam dogodek. Pogosta napaka. Še vedno moja.

Ampak pogledjte, kaj naredi popravek. Judova ura mora teči od pashe do pashe, če se bo končala ob pashi leta 2030 – in obleganje, ne požig, je pashalni dogodek. Križanje ob pashi leta 30 n. št., obleganje ob pashi leta 70 n. št. Štirideset let, od praznika do praznika, čisto.

Napačna različica dejstva je argument naredila bolj površen. Pravilna različica ga naredi bolj natančnega. Tako ponavadi gre, ko preverjaš svoje delo, in to je najboljši argument, ki ga poznam za to.

Prvo množenje

Se je Juda do leta 70 n. št. pokesal? Mesto je padlo, tempelj je zgorel, daritve so prenehale in se niso nikoli več nadaljevale. Narod se ni obrnil k svojemu Mesiju.

Velja Levitik 26.

$$40 \times 7 = \mathbf{280 \text{ let n. št. } 70 + 280 = 350 \text{ n. št.}}$$

(1. stopnja.)

In tukaj spet nekaj moram popraviti, ne pa trditi.

V bližini se je zgodil resničen dogodek. Judovski upor proti Konstanciju Galu je izbruhnil leta **351**, ne leta 350 – Gal je bil marca 351 imenovan za cesarja, sledil je upor, ki ga je Ursicin močno zatrl, uničil Diocesarejo (Seforis) ter opustošil Tiberijo in Lido.

To je sosednje. Ni natančno in ga bom raje imenoval sosednje, kot da bi ga zaokrožil na zadetek. V samem letu 350 n. št. ni nič posebnega. Do leta 351 bi lahko prišel s prilagoditvijo začetnega datuma ali z vključujočim štetjem, kjer sem drugje štel izključno, in tega ne bom storil, ker v trenutku, ko začnem pritiskati na konvencije, da bi dosegel resonanco, neham z aritmetiko in začnem početi nekaj drugega.

Aritmetika tega ne potrebuje. Leto 350 n. št. je vmesna točka v verigi, ne dokaz. Veriga je v redu, če se tisto leto ni zgodilo nič.

Drugo množenje

Še vedno ni kesanja. Torej pravilo spet velja – in to je četrta stopnja stopnjevanja, ki jo opisuje Levitik 26, zadnja v tem poglavju.

Tukaj želim spremeniti način, kako je to običajno napisano, vključno z mojim.

Naraven način za zapis naslednjega koraka je $280 \times 7 = 1960$. To je pravilno in vzbuja očiten ugovor: 280 je videti kot število, izbrano zato, ker vas pripelje tja, kamor želite.

Toda 280 ni neodvisno število. Je 40×7 . Torej je drugo množenje:

$$40 \times 7 \times 7 = \mathbf{40 \times 7^2 = 1960 \text{ let}}$$

Judova prvotna štiridesetletna kazen, **dvakrat pomnožena s sedemkrat**.

To ni kozmetična predelava. Levitik 26 ne opisuje enega samega množenja; opisuje vrsto množenja, globoko v štiri stopnje, vsako sproženo z isto nenehno zavrtnitvijo. Stavek, ki je šel skozi dve stopnji te stopnjevanja, je prvotni stavek, pomnožen s sedem na kvadrat. Zapisano kot 40×7^2 , je nalog iz Levitika viden v samem izrazu.

Zapisano kot 280×7 je videti kot poljubno število, ki dobi poljubno povečanje.

Ista aritmetika, z izhodiščem na strani.

70 n. št. + 1960 let = 2030 n. št.

(1. stopnja.)

Eno pravilo ali dve? — glavno vprašanje

Zdaj pa pozorno pogledajte sidro, saj je to mesto, kjer bi moral pozoren bralec seči po peresu.

Izraelova pomnožena kazen je trajala od leta 701 pr. n. št. – *začetka* njene prvotne kazni. Judina kazen pa od leta 70 n. št. – *konca* njene. Njena kazen se je začela s križanjem leta 30 n. št.

Povejmo naravnost: to sta dve različni pravili. In če gre za dve različni pravili, izbrani zato, ker vsako od njiju povzroči leto 2030, potem ta knjiga počne točno to, kar obtožuje vse ostale. Poskusite alternativo in pogledajte, koliko je odvisno od nje. Izrael od konca svojega mandata je 311 pr. n. št. + 2730 = 2420 n. št. Juda od začetka svojega mandata je 30 n. št. + 1960.

= 1990 n. št. Nobena se ni ohranila. Obe uri sta občutljivi na sidro in izbral sem sidro, ki deluje v obeh primerih.

Torej ti dolgujem pravilo, ki je resnično eno pravilo.

Tukaj je. **Pomnoženi izraz se v obeh primerih nanaša na obleganje.** Obleganje je tečaj. To je tisto, kar je Ezekiel narisal na opeko in okoli njega zgradil svoja oblegovalna dela ter pred seboj postavil železno ponev, ki se nahaja v središču celotnega znaka. Izraelovo obleganje je leta 701 pr. n. št. Judovo obleganje je leta 70 n. št. Oba pomnožena stavka se nanašata na obleganje, ki jima pripada.

Kar ponujata obe strani, nista dve pravili. Gre za to, kje se nahaja *prvotna* obsodba vsakega naroda glede na njegovo obleganje – in prav za to je bilo namenjeno Ezekielovo telo. Leva stran, Izrael: njenih 390 let leži levo od obleganja na časovnici od desne proti levi, zato tečejo naprej od njega in njeno obleganje je torej na *začetku* njenega mandata. Desna stran, Juda: njenih 40 let leži na desni, zato tečejo do obleganja in njeno obleganje je torej na *koncu* njenega mandata.

Eno pravilo za množenje – postrezite iz obleganja. Eno pravilo za geometrijo – stran vam pove, na katerem koncu prvotnega obdobja je obleganje. Izraelovo obleganje začne njen stavek; Judovo obleganje konča njenega. Zato je 701 pr. n. št. začetek enega štetja in 70 n. št. začetek drugega, in to ni konvencija, ki bi jo

spremenil na pol poti.

Dve opombi o tem.

Ne trdimo, da čas teče nazaj. Judovih štirideset let je teklo naprej kot pri vseh drugih – od 30. do 70. leta našega štetja. Strani se nanašajo na umestitev na diagramu, ne na smer, v kateri so bila leta preživeta. Ko prvotna kazen poteče brez kesanja, se nova kazen prestaja naprej od tečaja naprej, ker je to edina smer, v kateri je mogoče kazen prestati.

In zaradi tega ima 4. poglavje več vsebine kot pred eno uro. Levo-desno branje je bilo že največja interpretacijska odvisnost v tej knjigi. Zdaj ponuja sidra in smeri. Če ti strani ne pomenita nič drugega kot *sever* in *jug* – kar je povsem razumno razmišljati, in to sem rekel v 4. poglavju – potem Judova ura nima načelnega razloga, da bi se začela pri 70. letu n. št. namesto pri 30. letu n. št., 30. leto n. št. pa pomeni leto 1990. Celotna struktura visi na tej eni podrobnosti o tem, kje je ležal prerok. To navajam v enem stavku, da nihče ne bi rabil kopati za tem.

Pasha leta 70 n. št. plus 1960 let je **pasha leta 2030**.

Dve uri, brez skupnih vhodov

Postavite jih drug ob drugega.

	Hiša Izraelova	Judova hiša
Stavek (Ezekiel 4)	390 let	40 let
Začni	701 pr. n. št.	30 n. št.
Smer iz obleganja	naprej (leva stran)	proti njej (desna stran)
Prvi mandat se izteče	311 pr. n. št.	70 n. št.
Množenje	eden	dva
Množeni izraz	$390 \times 7 = 2730$	$40 \times 7^2 = 1960$
Teče od	701 pr. n. št.	70 n. št.
Poteče	2030 n. št.	2030 n. št.

Poglejte, česa si ta dva stolpca *ne* delita.

Različni stavki – 390 in 40, noben ne izhaja iz drugega. Različni začetni datumi, sedem stoletij narazen, določeni iz povsem različnih zgodovinskih dogodkov s povsem različnimi argumenti. Različne smeri na časovnici. Različno število množenj – ena in dve. Različni končni členi – 2730 let in 1960 let.

Skupni sta jim natanko dve stvari: poglavje Ezekiela, ki jih dodeljuje, in pravilo iz Levitika, ki jih množi.

In potečejo v istem letu.

V 3. poglavju sem rekel, da sistem, ki opisuje nekaj resničnega, ponavadi prinese rezultate, ki niso bili namenjeni temu. To je prvi od njih. Lahko bi izbral začetni datum Jude, da bi to delovalo – vendar ga nisem izbral jaz, ampak križanje, in štirideset let do obleganja je preprosto tisto, kar vam da zgodovina. Konvergenca je bodisi naključje bodisi je stvar sama.

Eno naključje je preživeti. V 9. poglavju sta še dve uri.

Preden nadaljujemo: četrta šibka povezava

Rekel sem vam, da obstajajo štiri mesta, kjer bi svoj argument označil kot šibek. 2. poglavje je imelo koledar. 4. poglavje je imelo branje levo in desno. 5. poglavje je imelo branje trajanja iz Levitika 26. Tukaj je četrto in spada v to poglavje, ker se Judova ura začne z njim.

Datum križanja leta 30 n. št. je odvisen od stališča manjšinskih znanstvenikov.

Veriga poteka takole. Luka 3:1 datira Janezovo delovanje in s tem Jezusov krst v petnajsto leto cesarja Tiberija. Jezus je bil star približno trideset let (Luka 3:23). Delovanje je trajalo tri leta in pol, vključno s štirimi pashami (Janez 2:13, 5:1, 6:4, 11:55). Torej: petnajsto leto Tiberija, plus tri leta in pol, da križanje.

Vse se obrne, ko je bilo Tiberijevo petnajsto leto.

Večina šteje obdobje od Avgustove smrti 19. avgusta 14 n. št. – datuma, ko je Tiberij postal *edini* cesar, in datuma, od katerega njegovo vladavino štejejo Tacit, Svetonij in Dion. To postavlja petnajsto leto v konec leta 28 ali začetek leta 29 n. št., križanje pa okoli leta 32 ali 33 n. št. To je prevladujoče stališče in ga zagovarja večina zgodovinarjev in večina novozaveznih učenjakov. Večina se spet moti.

Štetje manjšine se začne od Tiberijevega sovladarstva – podelitve enakopravne oblasti nad provincami, sklenjene okoli leta 11 do 13 n. št., ki jo je opisal Velleius Paterculus, ki je bil takrat živ. To postavlja petnajsto leto okoli leta 26 n. št., križanje pa v leto 30 n. št.

Uporabljam manjšinsko računanje. To daje 26 in 30 n. št.

Znotraj te odvisnosti je še ena odvisnost, ki spada sem in ne v opombo. Triinpolletno delovanje temelji na štetju štirih pasah v Janezovem evangeliju. Tri od

njih so eksplicitne – 2:13, 6:4 in 11:55 vsi omenjajo pasho. Četrta, Janez 5:1, pravi le »praznik Judov« brez določnega člena, precejšen del znanstvenih delavcev pa jo bere kot kakšen drug praznik; pogosto se predlagata binkošti in šotorski obred. Torej je tudi branje štirih pasah obremenjujoče in je sporno.

Oboje je mogoče braniti. Luka je pisal za provincialno občinstvo v vzhodnih provinciah, kjer se je Tiberijeva oblast izvajala od sovladanja; petnajsto leto, šteto od provincialne dodelitve, bi bilo Teofilu razumljivo. In datum 30 n. št. ima precejšnjo podporo, vključno s sredo, 14. nisana, ki ustreza kronologiji pasijonskega tedna.

Ampak vam bom povedal, da je vprašanje rešeno, ker je, ampak bralec, ki preveri, bo v približno desetih minutah ugotovil, da je večina proti meni.

Tukaj je tisto, na čemer temelji. Če bi bilo križanje leta 33 n. št. in ne 30 n. št., bi Judovo štiridesetletje trajalo do leta 73 n. št. in ne do 70 n. št. – in leto 73 n. št. ni pashalno obleganje Jeruzalema; gre za padec Masade. Ura se ne bi zaprla. **Judova ura zahteva datum 30 n. št.**

Izraelska ura se ne. Zasidrana je v letu 701 pr. n. št. in se ne dotika ničesar od tega.

Torej, od mojih dveh stavkov je eden odvisen od sporne kronologije, drugi pa ne, in še vedno pristaneta v istem letu. To je nekaj vredno. Ni vredno pretvarjati se, da sporni ni sporen.

To je celoten sklop za drugi del: koledar v 2. poglavju, levo in desno branje v 4. poglavju, branje trajanja v 5. poglavju in kronologija Nove zaveze – ki sta pravzaprav dve povezavi, Tiberijev izračun in branje štirih pash, in obe podpirata začetni datum Jude.

To so mesta, na katera morate pritisniti, če želite uničiti to knjigo.

Drugi del se tu konča. Osmo poglavje obravnava Danielovih sedemdeset tednov – okvir, na katerem se držijo bližnji datumi. Nato četrti del nastavi še dve uri in se sprašuje, kako neodvisna je v resnici katera od štirih.

TRETJI DEL – SEDEMDSEET TEDNOV

Okvir, na katerem visijo bližnji datumi.

Poglavje 8 — Danielovih sedemdeset tednov

Vse do sedaj je bilo zgrajeno iz dveh poglavij: Ezekiel 4, ki določa stavke, in Levitika 26, ki jih množi. Ti dve tvorita leto.

To poglavje je drugačno. Daniel 9 ne omenja leta 2030 in ne bom se pretvarjal, da ga. Kar omenja, je okvir, ki omogoča razumevanje bližnjih datumov – kje smo v določenem zaporedju, zakaj so še vedno potrebna tri leta in pol in zakaj je sedemletna stiska, ki jo pričakuje večina krščanskega sveta, podvojitev nečesa, kar se je že napol zgodilo.

Če vam poglavji 6 in 7 povesta leto, vam to poglavje pove obliko.

Vsebuje tudi najpogostejše napačno razumljen verz v preroški literaturi in približno dve tretjini besedila bom nekaj časa posvetil temu, ker vse, kar večina ljudi verjame o poslednjih časih, temelji na enem samem stavku, ki je branjen na določen način.

Tukaj je celotna prerokba. Preberi jo, preden o njej karkoli rečem.

24 „Sedemdeset tednov je določenih za tvoje ljudstvo in tvoje sveto mesto, da se konča prestopek, da se konča greh, da se opravi sprava za krivico, da se pripelje večna pravičnost, da se zapečatijo videnje in prerokba ter da se mazili najsvetejše.“

25 Vedite torej in razločite, da bo od izdaje odloka o obnovi in ponovni gradnji Jeruzalema do Mesija, kneza, sedem tednov in dvainšestdeset tednov; Jeruzalem bo spet zgrajen s trgom in jarkom, tudi v stiski.

26 Po dvainšestdesetih tednih bo Mesija pokončan in ne bo imel ničesar, ljudstvo kneza, ki bo prišel, pa bo uničilo mesto in svetišče. Njegov konec bo s potopom; do konca bo vojna; določena so opustošenja.

27 In za en teden bo potrdil zavezo z mnogimi, sredi tedna pa bo ustavil daritve in daritve žita. Na peruti gnusob bo prišel tisti, ki opustoši, dokler se nad njim ne izlije popolno uničenje, ki je določeno.«

— Daniel 9:24–27

Tedni so sedmice

Predvsem pa vprašanje besedišča, ker ga angleščina skriva.

Beseda, prevedena *teden*, je שָׁבֻעַ (*šavua*) in ne pomeni teden dni. Pomeni

sedem – enoto sedmih, ne glede na to, kaj se šteje. Hebrejščina ima soboto dni in soboto let; Levitik 25 gradi celotno gospodarstvo na sedemletnih ciklih, Daniel pa je pravkar bral Jeremija o sedemdesetih letih izgnanstva, kar 2. kronika 36:21 pojasnjuje kot povračilo dežele za neupoštevana sobotna *leta* .

Torej je sedemdeset sedem let sedemdeset sedem let: **490 let** . Ta razlaga ni sporna. Zastopa jo širok spekter interpretacij, ljudje se v tem odlomku ne strinjajo skoraj o ničemer drugem.

Preglednica rezultatov: šest stvari, ki se morajo zgoditi

Vrstica 24 je del, ki ga skoraj nihče ne prebere natančno, in je del, ki odloča o tem, ali je sedemdeset tednov končanih.

V njih je določeno, da se izpolnijo šest stvari:

Gol	Stanje
1 dokončati prekršek	storjeno na križu
2 narediti konec grehu	storjeno na križu
3 da bi opravil spravo za krivico	storjeno na križu
4 da bi prinesel večno pravičnost	sporno – glej spodaj
5 zapečatiti vizijo in prerokbo	še ne
6 maziliti najsvetejšega	še ne

Točke od prve do tretje so delo Kalvarije in mislim, da jih kristjan ne more razumeti drugače. »*Ob koncu vekov se je razodel, da bi s svojo žrtvijo odpravil greh*« (Hebrejcem 9,26). Sprava je bila storjena. Prestopek je bil končan. To je evangelij.

Peta in šesta točka se očitno nista zgodili. Videnje in prerokba nista zapečateni – še vedno ju beremo, se o njiju še vedno prepiramo, še vedno pišemo knjige, kot je ta. In noben najsvetejši ni bil maziljen.

Četrta postavka je tista, ki ne bo lepo zložena. *Prinašanje večne pravičnosti* se je začelo na križu v smislu, da je bila na voljo pravičnost, ki ni naša; ni prišla v smislu, da je svet z njo napolnjen. Komentatorji so razdeljeni. Jaz to štejem za začeto in ne dovršeno, in to raje označim, kot da bi to štel v stolpcu, ki mi pomaga.

Tukaj je razlog, zakaj je lestvica pomembnih točk. Če je bilo sedemdeset tednov dopolnjenih v prvem stoletju, potem sta vizija in prerokba zapečateni in je bilo najsvetejše maziljeno, nič od tega pa ni resnično. Če se neprekinjeno nadaljujejo od odloka, so se že zdavnaj končali, pri čemer tretjina njihovega namena ni bila

dosežena. Nekaj v zaporedju je nedokončanega – in to ni sklep, ki ga v resnici navajam, ampak to, kar 24. vrstica zahteva od vsakogar, ki jo bere.

Odlok in 483 let

V 25. vrstici je naveden izhodiščni pogoj: *»od izdaje odloka o obnovi in ponovni gradnji Jeruzalema.«*

Kot kandidati so predlagani štirje perzijski odloki in le eden od njih ustreza opisu. Kir je leta 538 pr. n. št. odobril obnovo templja, ne pa mesta. Darij je leta 520 potrdil ista tempeljska dela. Artakserks je leta 445 pooblastil Nehemija za obnovo obzidja – odlok o utrjevanju, izdan točaja.

Artakserksov odlok Ezru v sedmem letu njegovega vladanja se ujema z besedami. Dovoljuje obnovo, financira tempeljsko službo, postavlja magistrature in sodnike ter ponovno vzpostavlja Božji zakon kot zakon dežele – obnovo politične ureditve, ne le popravilo kamnoseških del. To je zapisano v Ezri 7. poglavju.

Ta knjiga datira ta odlok v leto 458 pr. n. št., v dodatku E pa je navedeno, zakaj je leto 457 pr. n. št. običajna alternativa in kaj vpliva na razliko. Obe leti sta upravičeni; razkol izhaja iz tega, ali perzijska vladarska leta štejete po konvenciji o letu nastopa in ali štejete od spomladanskega ali jesenskega novega leta. Uporabljam leto 458 in to trdim, namesto da bi ga predstavil kot ustaljeno leto.

Zdaj pa štetje:

7 tednov × 7	49 let	458 pr. n. št. → 409 pr. n. št.
62 tednov × 7	434 let	409 pr. n. št. → 26 n. št.
69 tednov × 7	483 let	458 pr. n. št. → 26 n. št.

(Aritmetika 1. stopnje, izračunana v astronomskih letih, tako da manjkajoče leto nič ne more ugrizniti: –457

+ 483 = 26. Dolga pot: od 458 pr. n. št. do 1. pr. n. št. je 457 let, še eno leto doseže 1. n. št., tako da nam ostane še 26 let.)

Prvih sedem tednov ima očitno referenco: 25. vrstica pravi, da bo mesto *»ponovno zgrajeno s trgom in jarkom, tudi v stiski«*, in devetinštirideset let obnove pod nasprotovanjem je točno to, kar opisujeta Ezra in Nehemija.

Mesija Knez – maziljenje, ne rojstvo

Devetinšestdeset tednov traja »*do Mesija, Kneza*«. Do česa natančno? Rodil se je, bil krščen, vstopil v Jeruzalem, bil križan. Kateri od teh tednov zaključuje štetje?

Naslov odloča. **Mesija** — מָשִׁיחַ (*mašiach*) — pomeni *maziljen* . Konec ni rojstvo. To je maziljenje.

Jezus je bil maziljen ob svojem krstu, ko se je nanj spustil Duh, in Nova zaveza to pravi s temi besedami. Peter, ki je pridigal v Kornelijevi hiši: »*Veste za Jezusa iz Nazareta, kako ga je Bog mazilil s Svetim Duhom in z močjo*« (Apd 10,38). In Jezus sam v nazaretski sinagogi, ki je na glas bral Izaija in ga tisti dan nanašal nase: »*Gospodov Duh je nad menoj, ker me je mazilil*« (Lk 4,18).

Torej se devetinšestdeset tednov konča pri Jordanu leta 26 n. št., ko je bil Mesija maziljen in predstavljen. Luka 3:1 datira ta dogodek v petnajsto leto Tiberija, 7. poglavje pa vam je že jasno povedalo, da ta knjiga uporablja manjšinsko štetje tega petnajstega leta in da ga večina postavlja dve leti pozneje. Ta slabost pripada temu poglavju prav tako kot 7. poglavju in je ne bom pustil neomenjeno v poglavju, na katerega se najbolj nanaša.

»Po dvainšestdesetih tednih« – prva vrzel in ta je majhna

Vrstica 26 se začne z besedami: »*Po dvainšestdesetih tednih bo Mesija usmrčen.*«

Hitro preberite, to pravi, da se križanje zgodi ob koncu devetinšestdesetega tedna. Če berete, kot je napisano, pravi nekaj bolj ohlapnega in uporabnega: **po**. Ne *ob*. Ne *v zadnjem tednu*. Po.

V hebrejščini obstaja nekaj načinov za izrekanje *takojšnje besede*, in ta ni eden izmed njih. Beseda je predlog zaporedja in pušča interval neizrečen.

To je pomembno, ker premor ni bil nič. Mesija je bil maziljen leta 26 n. št. in ubit na pasho leta 30 n. št. – tri leta in pol javnega delovanja med obema dogodkoma, štiri pashe, celotni evangeliji.

Bodite pozorni na povezavo med 25. in 26. vrstico. 25. vrstica šteje **do** dogodka in ga šteje natančno: 483 let, do maziljenja. 26. vrstica nato poroča o drugem dogodku in ga s pomočjo nekoličinsko opredeljene besede poveže s prvim. **Število je natančno in povezovalnik je odprt, vsak pa počne točno to, kar piše.** Tukaj se nič ne razteza. Knjiga, ki trdi, da so sedmice elastične, bi morala odgovoriti za 1260 dni pozneje; knjiga, ki ugotavlja, da »*potem*« ni meritev, o sedmicah sploh ne trdi ničesar.

Ohranite to razlikovanje. V drugačni obliki se vrne v 11. poglavju.

Dva moža v enem verzu

Vse v tej knjigi, kar se nanaša na Danielov sedemdeseti teden, se vrti okoli ene same vrstice in okoli vprašanja, na katerega ta vrstica nikoli ne odgovori neposredno: **kdo je »on«?**

»In za en teden bo potrdil zavezo z mnogimi, sredi tedna pa bo ustavil daritve in žitne daritve; in na peruti gnusob bo prišel tisti, ki opustoši, dokler se nad njim ne izlije popolno uničenje, ki je določeno.« — Daniel 9:27

Če ga preberete kot en človek, boste dobili razlago, ki se je naučila večina kristjanov: prihajajoči antikrist podpiše sedemletno pogodbo z Izraelom in jo po treh letih prekine.

pol leta, ustavi daritve v obnovljenem templju in postavi gnusobo. Vsak element priljubljene časovnice poslednjih časov je zgrajen na tej razlagi tega enega stavka.

Če jo berete kot dva moža, boste razumeli, kaj ta knjiga trdi: Mesija potrdi zavezo in konča žrtveni sistem s tem, ko jo izpolni, v zadnji polovici verza pa se pojavi še ena figura – opustoševalec.

Celotna struktura torej temelji na tem, kje in ali se tema spremeni. Tukaj so trije testi, in vse tri lahko preverite v samem besedilu, namesto da bi jih prevzeli od mene.

Prvi preizkus – slovnica označuje spremembo

Poglejte, kako se obe polovici sklicujeta na svoje subjekte.

V prvi polovici sploh ni imenovanega igralca. Dva glagola v tretji osebi, oba z osebkom znotraj glagola: **יִרְבֵּהְ (vehigbir)**, »in on bo naredil močnega« in **נֶמֶר (Ne morem se strinjati)** (*jašbit*),

»On bo naredil konec.« Ni samostalnika. Od bralca se pričakuje, da bo temo nadaljeval iz 26. vrstice.

Potem drugi del tega neha. Priskrbi igralca: **מֶשֶׁמֶם (meshomem)**, deležnik – »tisti, ki pustoši«, pustošilec. In to stori še enkrat na samem koncu z **שֹׁמֵם (šomem)**.

To je pravi strukturni signal in ga je v angleščini zlahka spregledati. Hebrejščina ne uvaja novega nominalnega imena za osebek, ki že obstaja. Implicitni osebek nosite, dokler ostane enak, in poimenujete novega, ko se spremeni. Verz se začne z neimenovanim »on« in nato poimenuje nekoga.

To samo po sebi ne pove, *kdo* je neimenovani. Pove vam, da moški na koncu verza ni le moški na začetku nadaljevanja.

Drugi preizkus – glagol zaveze je napačen glagol za sklenitev zaveze.

Hebrejščina ima standardni idiom za sklenitev zaveze in to ni tisti, ki ga uporablja Daniel.

Običajni izraz je **יָרַתְּ (Ne morem več)** (*karat berit*), »skleniti zavezo« – stavek, ki se uporablja, ko Bog sklepa zaveze z Noetom, z Abrahamom, na Sinaju, z Davidom. Pojavlja se po vsej Stari zavezi. Če je Daniel mislil, da nekdo *sklene* zavezo, je to stavek, ki je pripravljen za uporabo.

Ne uporablja ga. Piše **יָרַתְּ (Nerazumljivo)** — Hiphil od **גָּבַר (gabar)**, katerega

pomen je biti močan, zmagati, narediti mogočen. V vzročnem sklepu pomeni okrepiti, utrditi, narediti trdno.

Ne krepíš nečesa, kar še ne obstaja. Glagol predpostavlja že veljavno zavezo in opisuje nekoga, ki jo krepí – kar je opis tega, kar je Mesija storil z zavezo, ki jo je Bog že sklenil, in nenavaden način za opis sedemletne pogodbe, ki je bila prvič podpisana.

Bodite pozorni tudi na to, s kom je zaveza sklenjena: **יֵם בֵּ. לַר** (*la-rabbim*), »z mnogimi«. Ta stavek ni

nevtravno. To je besedišče Izaijevega služabnika, ki »*bo mnoge opravičil*« in »*prevzel greh mnogih*« (Izaija 53,11–12) – in to je besedišče, po katerem je Jezus segel pri mizi: »*To je moja kri zaveze, ki se preliva za mnoge v odpuščanje grehov*« (Matej 26,28). Zaveza, prelita za mnoge. Citira to vrstico.

Tretji preizkus – moški na koncu verza je moški, nad katerim pade sodba

To je najmočnejša od treh v angleščini in ima en pogoj, ki ga bom raje navedel na koncu, kot da ga ne bom zakopal.

Sledite zadnjemu stavku do konca. Uničenje – »*popolno uničenje, ki je odloženo*« — se **izliva na tistega, ki opustoši**.

Kdorkoli že je subjekt druge polovice, je on tisti, na katerega pristane odloženo uničenje. Ne zgolj deluje; obsojen je.

Zdaj pa se vprašajte, ali je to lahko ista oseba, ki potrdi zavezo z mnogimi.

Ne more. Ne na doktrinarnih temeljih – na podlagi obsodbe. Ena oseba krepi zavezo in konča žrtveni sistem. Druga počne gnusobe, pustoši in se nanjo izlije sodba. En sam subjekt bi moral biti tako potrjevalec zaveze kot predmet odložene jeze v eni sami vrstici.

To je najčistejša možna vrstica: subjekt druge polovice je v verzih opredeljen kot tisti, ki ga doleti uničenje.

In zdaj pogoj, ki sem ga obljubil.

Zadnja beseda verza je **שׂוֹמֵם** . (*šomem*) in prevodi so glede tega razdeljeni. NASB, ESV, NIV, NET, CSB in NLT ga vsi berejo kot povzročitelja – *opustošitelja* , tistega, ki opustoši.

KJV, NKJV in ASV to berejo kot stanje – *opustošenje* , kar pomeni uničeno mesto ali ljudi. V starejši razlagi se uničenje izlije na žrtev in ne na storilca, in ta preizkus izgubi svojo prepričljivost.

Uporabljam NASB in sodobni konsenz je v prid temu. Toda bralec, ki bere po kraljevem Jakobu, ima tukaj resnično vprašanje in si zasluži, da mu to povemo, namesto da ga odkrije sam.

Kar preživi v obeh primerih : *prva* od dveh besed, **מְשׂוֹמֵם** (*meshomem*) v besedni zvezi »*na peruti gnusob bo prišel tisti, ki opustoši*«, je pri vsakem branju dejavna. Imenovan je nov akter, ki izvaja opustošenje. Torej je dvoosebna struktura verza — preizkusi svoj rezultat — obvelja ne glede na to, kako gre zadnja beseda. Le odločilna sodba je odvisna od prevoda.

Kjer pade črta

Če združimo vse tri:

	Zadeva	Kaj počne
27a	neimenovani "on", preneseno iz v. 26	krepi zavezo z mnogimi · konča daritev in daritev sredi sedmih
27b	<i>mešomem</i> — ta pustošitelj, na imenovan	prihaja na peruti gnusob · opustoši · se nanj novozlije odloženo uničenje

Prelom pade na »in na krilu gnusob«. Pred tem se okrepi zaveza. Po njem je imenovan nov akter in sojen.

Kdo je »knez, ki bo prišel«?

Vprašanja o zaimkih v 27. verzu ni mogoče rešiti brez rešitve tega, zato spada sem.

»...in ljudstvo kneza, ki prihaja, bo uničilo mesto in svetišče.« — Daniel 9:26b

Predlagani so trije kandidati, enega od njih pa sama klavzula izključi.

Najprej nekaj besed o besedi. *Princ* je tukaj נָגִיד (*nagid*) in to ni naziv, rezerviran za dobre ljudi. Ezekiel 28:2 ga uporablja za vladarja Tira – lik, ki ga ta odlomek v prerokih opisuje z najbolj obsojajočimi izrazi. To je splošna beseda za nekoga, ki vodi: kralje, poveljnike, tempeljske uradnike, tuje mogotce, hudobne vladarje. Torej nobenega kandidata ni mogoče izključiti zgolj zato, ker se *knez* sliši preveč častno zanj, in nikogar ni mogoče vključiti zato, ker se sliši preveč častno za kogar koli drugega.

Prvi kandidat: bodoči antikrist. To je standardno dispencionalno branje in je osrednji del sedemletnega pogodbenega okvira – prihajajoči knez iz 26. vrstice postane »on« iz 27. vrstice, podpiše pogodbo in jo prelomi. Vse, proti čemur ta knjiga trdi, je odvisno od tega. Prav to branje zahteva tudi, da je uničenje mesta in svetišča v 26. vrstici bodisi drugačen dogodek kot leta 70 n. št. bodisi nenavadno dolg oklepaj.

Drugi kandidat: Mesija. To pomeni, da sta oba kneza Jezus – *Mesija, knez* v 25. vrstici in *knez, ki bo prišel* v 26. vrstici. To je privlačno, ker iz Daniela 9 v celoti

odstrani antikrista, kar argument potrebuje.

Toda preberite stavek, ki ga vsebuje. **Knezovo ljudstvo uniči mesto in svetišče.** Jeruzalem in tempelj so leta 70 n. št. uničile rimske legije. Po tej razlagi je rimska vojska *Jezusovo ljudstvo*. Njegovo lastno ljudstvo so bili Judje in Judje niso uničili templja – v njem so umrli.

Upravičen ugovor je, da Sveto pismo silijo tuje vojske v Božjo službo in si jih nato lastijo: Nebukadnezar je »*maj služabnik*« (Jeremija 25,9), Asirija je »*šiba moje jeze*« (Izaija 10,5), Kir pa se imenuje Božji *mašijah*, njegov maziljenec (Izaija 45,1). Torej ideja, da je Rim deloval kot orodje Kristusove sodbe nad mestom, ni absurda – Jezus sam je to sodbo izrekel v Luku 19.

Kljub temu je »*ljudstvo kneza*« posesivna beseda, posesivna beseda pa najbolj naravno označuje ljudstvo, ki mu človek pripada ali mu poveljuje, ne pa ljudstva, ki ga je Bog nekoč uporabil proti nekomu drugemu. Branje se mora napeti točno na točki, kjer je verz najbolj konkreten.

Obstaja še ena oblika te razlage, ki jo je vredno jemati resno, saj sem se je nekaj časa držal: da so *ljudstvo* Judje – ljudstvo Mesije – in da se je tempelj podrl, ker so ga zavrnili.

Teologija tega je pravilna, slovnica pa ne, in ju je mogoče jasno ločiti.

Teologija najprej, ker je resnična in je pomembna. Tempelj je bil uničen kot sodba zaradi zavrnitve Mesije. To ni sklepanje; to je tisto, kar je Jezus povedal vnaprej, z jasnimi besedami. »*Glej, vaša hiša se vam zapušča pusta*« (Matej 23,38). »*Ne bodo pustili v vas kamna na kamnu, ker niste spoznali časa svojega obiskanja*« (Luka 19,44). Vzrok leta 70 n. št. je bil dogodek leta 30 n. št.

Sedaj pa slovnica. V 26. verzu se hebrejščina glasi **אֵין מִלְּךָ נִיגִיד**. **Ne morem več**, **Ne morem prevesti** **וְיָרֵךְ** — predmeti spredaj za poudarek *ter mesto in svetišče*, nato glagol **תִּשְׁחִית** **Ne morem več** (*yashchit*), »uničil bo«, nato pa njegov osebek: **עָלֶיךָ** (*sem*), *ljudstvo* princa, prihajajočega.

Am. Ljudje so tisti, ki uničujejo. Torej branje, ki jih imenuje Jude, vsebuje verz, ki pravi, da so Judje uničili mesto in svetišče – in Judje niso uničili templja. Bili so oblegani v njem in so umrli, ko so ga branili.

Razlika je med **vzrokom** in **povzročiteljem**, Sveto pismo pa ju tukaj loči. Daniel 9:26 imenuje povzročitelja – ljudstvo prihajajočega kneza, kdorkoli se izkaže, da je ta knez. Jezus imenuje vzrok: niso prepoznali časa svojega obiska. Nihče se ni dolžan odločiti. Zavrnitev je prinesla sodbo; legije so jo izvršile.

In bodite pozorni na to, kaj izpade, če pustite, da vsako besedilo opravi svoje delo. **Daniel poda zaporedje.**

— Mesija usmrčen, nato mesto in svetišče uničena. **Jezus navede razlog. Ezekiel 4 navaja interval** – štirideset let Judove obsodbe, od 30. do 70. leta n. št., ki ga 7. poglavje uporablja za sidro njene ure. Tri besedila, en dogodek, vsako dopolnjuje tisto, kar druga izpuščajo. To je boljši rezultat kot ena vrstica, ki vsebuje vse tri.

Tretji kandidat: Tit. Tit Flavij Vespazijan je leta 70 n. št. poveljeval obleganju Jeruzalema. Bil je sin vladajočega cesarja in dedič principata – rimski knez v najpreprostejšem pomenu besede. In *njegovo* ljudstvo, legije, je storilo natanko to, kar pravi verz: uničili so mesto in svetišče.

Obstaja tudi zaporedno zaporedje, ki mu gre v prid. V 26. vrstici je pravkar rečeno, *da bo Mesija odrezan*. Nato bi bilo nenavadno, da bi istega Mesijo v naslednjem dahu ponovno predstavili kot *kneza, ki naj bi prišel* – pravkar je bil opisan kot odrezan, *prihod pa* je nenavaden način, da o njem govorimo v tistem trenutku. Če beremo vrstico kot dve figuri, je ta preprosto kronološka: Mesija je odrezan, nato pa ljudstvo prihajajočega kneza uniči mesto. 30 n. št., nato 70 n. št., po vrsti.

Ujema se z dogodkom in akterjem. Ne zahteva napetega posesivnega nagona in nobenega prepira o tem, ali lahko poganske vojske imenujemo nečije ljudstvo – legije so bile nedvoumno Titovo ljudstvo. In Danielovo prerokbo postavlja neposredno na obleganje, ki ga 7. poglavje uporablja kot sidro Judove ure, istega leta 70 n. št., ki je bilo doseženo iz povsem druge smeri.

Kaj trdim in česa ne

Kot verjetno branje predlagam Tita in ne trdim, da sem prepričan le o tem. **Nisem se odločil med njim in Mesijo**. Vprašanje se nanaša na hebrejsko sintakso in predhodna pravila jezika, učenjaki, ki so svoja življenja posvetili temu besedilu, pa se o tem ne strinjajo.

Za to knjigo je pomembno ožje področje od samega vprašanja in glede tega želim biti natančen.

V tem argumentu ni treba vedeti, ali je knez Tit ali Mesija. Potrebuje, da knez ni antikrist.

Sledi temu. Če je knez Tit, pravilo najbližjega predhodnika preda 27. vrstico Titu. – kar bi pomenilo, da rimski general krepí zavezo z mnogimi ter konča žrtvovanje in daritev. Nihče tega ne trdi in nič tega ne podpira, zato mora zaimek segati dlje v preteklost, do Mesije. Če je knez namesto tega Mesija, zaimek neposredno pristane na Mesiji. **Obe poti prideta na isto mesto.** Šele tretje branje – še vedno

prihodnji antikrist – postavi podpisnika pogodbe v 27. vrstico, in to je tisti, na katerem je zgrajen sedemletni okvir.

Torej, delo ne pomeni identifikacije kneza. Gre za tole: **uničenje, opisano v 26. vrstici, je bilo leta 70 n. št., knez, čigar ljudstvo ga je izvedlo, pa je pripadal temu letu.** Mesto je bilo uničeno. Svetišče je bilo uničeno. To je končan dogodek z datumom, mož, čigar ljudstvo je to storilo, pa je bil živ, da ga je videl. Če ga beremo kot vladarja, ki je še vedno v prihodnosti v našem stoletju, moramo "*ljudstvo kneza*" obravnavati kot daljne prednike nekoga, ki se še ni rodil – kar je za posesivno osebo precejšnja teža, in prav ta predpostavka o nosilnosti okvira je oblikovala pričakovanja večine krščanskega sveta.

Torej dva kneza, ne trije – in identiteto drugega razumem ohlapno. **Mesija Knez je Jezus. Knez, ki bo prišel, je pripadal prvemu stoletju, pa naj bo to Tit, ki je poveljeval obleganju, ali Gospod, čigar sodba je bila to.** Antikrista v tej vrstici ni. Ni ga treba imeti, in prav to, da je bil tukaj, je sploh povzročilo zmedo .

In zdaj težki del

Tretji preizkus potrjuje, da druga polovica ne govori o Mesiji. Ne potrjuje pa, da prva polovica *govori o ...*

Zato se knjiga opira na argument, predstavljen prej v tem poglavju – da ednina »on« iz 27. vrstice sega nazaj do »*Mesije*« v 26. vrstici in ne do »*kneza, ki bo prišel*«. **Večina sodobnih komentatorjev to branje zavrača.**

Njihov razlog je dober in se imenuje pravilo najbližjega predhodnika: kadar se zaimsek lahko nanaša na več kot en predhodni samostalni, se običajno nanaša na najbližjega. »*Knez, ki bo prišel*« je bližje 27. verzu kot »*Mesija*« . Po običajnem pravilu zmaga knez.

Kot je prikazano zgoraj, je taugovor preživet – če je knez osebnost iz prvega stoletja, se mora zaimsek tako ali tako vrniti k Mesiji, ker noben knez iz prvega stoletja ni potrdil zaveze z mnogimi. Toda slovnična točka stoji sama zase in je ne bom zavrnil. To je najmočnejša stvar, ki jo ima druga stran tukaj.

Protiargument – da je besedna zveza »*ljudstvo kneza*«, torej je samostalni v glavi *ljudstvo* , množina v glavi pa je slab predhodnik edninskega zaimka – je resničen argument in nanj se je oprla moja prva knjiga. Še vedno mislim, da ima veljavo. Toda hebrejščina dovoljuje, da samostalni v genitivu služi kot predhodnik, in kdorkoli vam reče, da to razreši vprašanje, pretirava.

Tukaj je moje stališče, v enem odstavku, da nihče ne bi smel sklepati na to:

Samo slovnica daje prednost princu. Leksikon in kontekst dajeta prednost Mesiji. *Higbir* je napačen glagol za podpis pogodbe in pravi glagol za krepitev obstoječe zaveze. *La-rabbim* je besedišče služabnika. Pismo Hebrejcem pravi, da je Kristus končal žrtvovanje in daritev – »z eno daritvijo je za vedno izpopolnil tiste, ki so posvečeni« – in to je nenavadno pripisati antikristu, ki bi žrtve prekinjal, namesto da bi jih izpolnil. Te tehtam težje od bližine. Nekdo jih lahko pretehta drugače in pri tem pošteno razmišlja.

(2. stopnja za strukturo z dvema osebkoma – prvi in drugi preizkus to opravita in nobeden ni odvisen od spornega prevoda. 3. stopnja za identifikacijo 27a-jevega subjekta kot Mesije: argumentirano branje proti trenutni večini, povedano jasno in ne predstavljeno kot ustaljeno. Tretji preizkus je 2. stopnja o NASB in njegovi družini in se ne drži prevoda zadnje besede v KJV.)

Kaj to odloča in kaj ne

Odloči, da Daniel 9:27 vsebuje dve številki, kar je dovolj, da se prekine sedemletni pogodbeni okvir, ki je odvisen od obstoja ene same številke.

Samo po sebi ne določa, kdaj se polovici sedemdesetega tedna zgodita. To je delo naslednjega razdelka – in velja povedati, da sta vprašanji ločljivi. Bralec bi lahko sprejel vse v tem razdelku in še vedno postavil celoten sedemdeseti teden v prihodnost. Česar ne bi mogel storiti, je, da bi 27. vrstico bral kot enega človeka, ki podpiše in nato prelomi zavezo, ker vrstica imenuje drugega akterja in ga nato obsodi.

Vrzel – najtežja stvar v tej knjigi za obrambo

Zdaj imamo vse razen dela, ki omogoča delovanje celotnega ogrodja, zato ga razložimo.

Sedemdeset tednov je 490 let. Devetinšestdeset jih je trajalo brez prekinitve od leta 458 pr. n. št. do leta 26 n. št. Sedemdeseti teden je sedem let. V 27. vrstici piše, da se zaveza okrepi za en teden in nekaj se zgodi *sredi tedna* – tri leta in pol pozneje.

Ta knjiga pravi, da je ta teden Jezusovo delovanje, od 26. do 30. leta našega štetja, ki ga je osebno opravljal, druga polovica pa je še pred nami in jo moramo opraviti mi, njegovi dve priči.

Kar pomeni, da se znotraj sedemletnega obdobja nahaja vrzel približno dveh tisoč let.

Povej naravnost, saj bo kritik to storil: prekinitev je štirikrat daljša od celotne prerokbe, ki jo prekine. Štiristo devetdeset let, določenih kot enota, z dva

tisočletno vrzeljo v zadnjih sedmih od teh let. Nič v Danielu 9 ne napoveduje takšne vrzeli. Nobena vrstica ne pravi, da *se bo štetje nato ustavilo*.

Torej, tukaj je primer in ga lahko pretehtate.

Prvič: 24. vrstica vsem vsiljuje nekakšno nepopolnost. Karkoli že naredite z vrzeljo, se trije od šestih določenih ciljev niso uresničili. Vizija in prerokba nista zapečateni. Najsvetejše ni maziljeno. Vsak, ki pravi, da se je sedemdeset tednov končalo v prvem stoletju, mora pojasniti, kako se je določeni namen končal s tretjino neizpolnjenega namena. Nedokončano delo ni moja izmišljotina; je v besedilu in vsako branje ga mora upoštevati. Vprašanje je le, *kje* je nepopolnost.

Drugič: besedilo samo razdeli tedne. Bog ni rekel »sedemdeset tednov«. Rekel je sedem tednov in dvainšestdeset tednov, nato pa zadnjega obravnaval ločeno v svoji vrstici. Enotenega neprekinjenega obdobja ni treba razdeliti na tri dele. Razdelitev je v 25. vrstici, preden se je dotakne kateri koli razlagalec.

Tretjič: prerokba se izrecno nanaša na določeno ljudstvo in določeno mesto. »*Sedemdeset tednov je določenih za tvoje ljudstvo in tvoje sveto mesto.*« Ne za svet. Za Izrael in Jeruzalem. Ura, določena za narod, je vsaj razumljiva kot ura, ki se ustavi, ko se Božje ravnanje obrne drugam – in Nova zaveza opisuje natanko takšen preobrat, s cepljenimi pogani in delnim otrjevanjem Izraela, »*dokler ne pride polnost poganov*«. Ne glede na to, ali sprejmete ta okvir ali ne, to ni ad hoc izum, ustvarjen za rešitev Daniela; to je Pavlov lastni opis dobe, v kateri živimo.

Četrtrič, in to je tisto, kar bi obdržal: Jezus je v preroškem stavku pokazal neoznačeno vrzel in to storil namerno.

V sinagogi v Nazaretu so mu izročili Izaija in prebral je tole:

»*Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da oznanim evangelij ubogim. Poslal me je, da oznanim ujetnikom osvoboditev in slepim vid, da izpustim zatirane na prostost, da **oznanim** Gospodovo leto milosti.*« — Luka 4:18–19

Nato, pravi Luka, »*je zaprl knjigo, jo vrnil služabniku in sedel*« – in jim rekel: »*Danes se je to Pismo izpolnilo, kar ste slišali.*«

Sredi stavka se je ustavil. Tukaj je celoten odlomek iz Izaija 61:2, kjer je označeno mesto, kjer je zaprl zvitek:

„*Da bi oznanil ugodno leto Gospodovo — **Tukaj se je ustavil in dan maščevanja našega Boga; da bi potolažil vse, ki žalujejo.***“

Ena vrstica. Trije stavki. Prebral je prvo, jim povedal, da se je tisti dan izpolnila, in sedel pred drugo – in dan maščevanja še vedno ni prišel.

To je vrzel, dolga vsaj dva tisoč let, med dvema stavkoma ene same vrstice, ki je v hebrejščini ne označuje prav nič. Vemo, da obstaja le zato, ker je Gospod nehal brati in sedel.

Torej ima ugovor »*prerokba tako ne deluje*« *odgovor, in odgovor je, da jo je Jezus tako prebral v javnosti in povedal občestvu, da je pravkar izpolnil prvo polovico stavka, katerega druga polovica je bila še vedno neizpolnjena. Če lahko vrzel pade med dvema stavkoma ene vrstice, lahko pade tudi med dve polovici enega tedna.*

Česar ta argument ne stori. Pokaže, da je vrzel v preroški literaturi mogoča; ne dokaže, da je *ta* vrzel resnična, ali da traja dva tisoč let, ali da se konča leta 2027. Izaija 61 naredi ugovor preživet. Ne utemelji teze.

(3. stopnja Vrzel izhaja iz nedokončanih ciljev 24. vrstice in jo zagovarja precedens. V Danielu ni navedena. Če se vam to zdi nezadovoljivo, se pravilno odzivate na dokaze – to je sklepanje in tega nisem predstavil kot kaj drugega.)

Ena stvar loči različico vrzeli iz te knjige od bolj nejasne. **Ima konce.** Vrzel sega od pashe leta 30 n. št. do 27. aprila 2027. To je trditev z dvema datumoma, eden od njiju pa je dovolj blizu, da se v enem letu javno izkaže za napačen. Teorija vrzeli, ki jo je mogoče preveriti, je nekaj drugega kot teorija vrzeli, ki zgolj absorbira vse, kar nam prinese zgodovina.

Kaj nam ponuja 8. poglavje

- Sedemdeset sedemindvajset let je 490 let, sedmice pa so leta. (2. stopnja – hebrejski in skoraj univerzalni dogovor.)
- Za to obdobje je določenih šest ciljev; trije so nedvomno doseženi, eden je sporen, dva pa očitno nista. **Zaporedje je pri nobenem branju nedokončano.** (2. stopnja.)
- Odlok je Artakserksovo naročilo Ezri, 458 pr. n. št. (2. stopnja, z letnico 457 pr. n. št. kot živo alternativo – Dodatek E.)
- 458 pr. n. št. + 483 let = 26 n. št. (Aritmetika 1. stopnje temelji na zgornjem datumu odloka 2. stopnje – spremenite odlok in vsota se premakne z njim.)
- Da je leto 26 n. št. tudi leto maziljenja pri Jordanu. (3. stopnja in ločeno: temelji na štetju Tiberijevega petnajstega leta po mnenju manjšinskega sovladarstva, kot je navedeno v 7. poglavju in ponovno tukaj. Aritmetika in identifikacija sta dve trditvi in neodvisno drug od drugega ne držita.)
- Po dvainšestdesetih tednih – ne po – dovoljenih treh letih in pol od maziljenja do križa. **Številka je natančna; povezovalc ni bil nikoli**

merska enota. (2. stopnja.)

- Daniel 9:27 vsebuje dve figuri, ne ene – v drugi polovici je imenovan nov agentivni subjekt. (2. stopnja.) *To, da je druga figura človek, na katerega pade odločeno uničenje, je 2. stopnja NASB in njegove družine in se ne drži prevoda zadnje besede verza v kraljevem Jakobu.*
- Zaveza je *okrepljena*, ne prekinjena. Mesija potrdi obstoječo zavezo z mnogimi; ne podpiše sedemletne pogodbe. (3. stopnja in branje te knjige proti trenutni večini.)
- Knez, čigar ljudstvo je uničilo mesto, je pripadal prvemu stoletju – Titu ali Gospodu, čigar sodba je bila to. Ni še vedno prihodnja figura. (3. stopnja, in argument ni odvisen od tega, kateri.)
- Tri leta in pol sedemdesetega tedna ostajajo neizkoriščena. (3. stopnja – vrzel.)

Preostanek knjige govori o tem, kdaj se začnejo ta tri leta in pol.

IV. DEL – KONVERGENCA

Še dve uri in revizija vrednosti štirih sporazumov.

Poglavje 9 – Štiri ure, eno leto

Od 6. poglavja tečeta dve uri. To poglavje začne še dve in nato naredi nekaj, kar večina tovrstnih knjig nikoli ne stori: sprašuje, koliko so vredni štirje sporazumi, če pogledate, od kod vsak dobi svoje dele.

Kratka različica, da veste, kje končamo. **Dve od teh štirih ur sta vredni veliko. Ena je nekaj vredna. Ena je najšibkejša stvar v tej knjigi in jo bom sam uvrstil na zadnje mesto, namesto da bi to namesto mene naredil recenzent.**

Kje smo že

Iz poglavij 6 in 7, na kratko:

Izrael. Ezekiel 4 določa 390 let. Ta se začnejo po neuspelem asirskem obleganju leta 701 pr. n. št. in potečejo leta 311 pr. n. št. brez kesanja. Levitik 26 pomnoži kaznen s sedem. $390 \times 7 = 2730$, odsluženo po obleganju. **701 pr. n. št. + 2730 =**

2030 n. št.

Juda. Ezekiel 4 določa 40 let. Obdobje traja od križanja leta 30 n. št. do obleganja leta 70 n. št. brez kesanja. Levitik 26 se množi in nato spet množi. $40 \times 7^2 = 1960$, ki se začne po obleganju. **70 n. št. + 1960 = 2030 n. št.**

Zdaj pa še druga dva.

Tretja ura – dva dni in štirideset jubilejev

Ozej govori v imenu ljudstva, ki je pod sodbo in se še ni spreobrnilo:

»Pridite, vrnimo se h GOSPODU! Raztrgal nas je, a nas bo ozdravil; ranil nas je, a nas bo povil. Po dveh dneh nas bo oživil, tretji dan nas bo dvignil, da bomo živeli pred njim.« — Ozej 6:1–2

Dva dni, nato tretjega. Če to beremo kot običajne dni, je to pregovor o hitrem okrevanju in to je legitimno branje.

Preroško beremo, da gre za razpon – in Peter navaja stopnjo pretvorbe, ki ga naredi enega:

»Tole pa, ljubljene, ne spreglejte: pri Gospodu je en dan kakor tisoč let in tisoč let kakor en dan.« — 2 Peter 3:8

Dva dni sta dva tisoč let. Raztrganje se je začelo, ko je narod zavrnil njenega Mesija in je njegova hiša ostala opustošena; oživitev pride dva tisoč let kasneje, sledi pa tretji dan – tisočletje.

30 n. št. + 2000 let = 2030 n. št.

Obstaja še en način štetja iste razdalje, ki se konča enako, in je vreden stavka, ker je zgrajen na Tori in ne na pregovoru. Levitik 25 določa jubilej na petdeset let – sedem ciklov sobotnega leta in nato petdeseti, v katerem se dolгови odpišejo, sužnji osvobodijo in zemlja vrne prvotnemu lastniku. Štirideset jubilejev je dva tisoč let, štirideset pa je svetopisemsko število za obdobje preizkušnje.

Dva tisoč let preizkušnje, ki se končajo z osvoboditvijo tistega, kar je bilo izgubljeno. Za to je jubilej. Ne glede na to, ali do številke pridete skozi Ozejeva dva dni ali skozi štirideset jubilejev, pridete do leta 2030.

(3. stopnja. Branje Ozeja, ki opisuje dan za tisočletje, je tipološko, ne pa izrecno. Petrova vrstica govori o Božjem odnosu do časa, ne o dekoderju, in pozorni bralci jo uporabljajo previdneje kot jaz tukaj. Ta ura je argument iz vzorca in jaz se je držim bolj ohlapno kot prejšnji dve.)

Četrta ura – generacija in ugovor, ki vam ga bom podal

Jezus, po priliki o figovem drevesu:

»Resnično vam povem: Ta generacija ne bo prešla, dokler se vse to ne zgodi.« — Matej 24:34

In dolžina generacije, iz Mojzesovega psalma:

»Dnevi našega življenja so sedemdeset let, če pa smo močni, osemdeset let.« — Psalm 90:10

Torej: nek dogodek sproži generacijo, osemdeset let pozneje pa generacija, ki ga je videla, še ni umrla.

Dogodek, ki ga uporablja ta knjiga, ni tisti, ki ga uporablja večina učiteljev. **23. januarja 1950** je Knesset z 60 glasovi proti 2 glasoval za razglasitev Jeruzalema za glavno mesto Izraela.

$$1950 + 80 = 2030 \text{ n. št.}$$

Preden pa ga izpostavite, je tukaj ugovor, in ta je močan.

Vsi ostali uporabljajo leto 1948. Izrael se je kot narod ponovno rodil 14. maja 1948, in če je kateri koli sodoben dogodek sprožil preroško generacijo, je to očitni kandidat. In leto 1948 ne pomeni leta 2030. Daje leto 2028.

Še huje. Naj na stran postavim celotno mrežo, vključno s celicami, ki me spravljajo v zadrego:

Začetni dogodek	+ 70 let	+ 80 let
Izrael se je ponovno rodil – 14. maj 1948	2018 · že minilo	2028
Kneseta razglasi Jeruzalem prestonica — 23. januar 1950	2020 · že minilo	2030
Ponovno združen Jeruzalem – junij 1967	2037	2047

Šest verjetnih kombinacij. Natanko ena od njih ustvari leto 2030 in prav ta knjiga jo uporablja.

To je najbolj ranljiva stvar v tej knjigi in nanjo ni pametnega odgovora. Obe prosti izbiri – kateri dogodek in katero od dveh življenjskih obdobj psalma – morata pasti na mojo pot, in tudi pasti morata. Če bi vam rekel, da so možnosti za to astronomske, bi vas užalil, saj je natančen opis, da je dvoparametrsko ura zadela

tarčo in da jo je bilo mogoče nastaviti na šest načinov.

Lahko vam navedem svoje razloge in želim, da jih pretehtate glede na to, kaj se od njih zahteva, da nosijo.

Zakaj mesto in ne narod. Govor na Oljski gori govori o Jeruzalemu, ne o državnosti. Učenci sprašujejo o tempeljskih stavbah. Jezus odgovori, da je Jeruzalem obkrožen z vojskami, Luka pa zapiše uro, ki jo dejansko poimenuje: *»Jeruzalem bodo teptali pogani, dokler se ne dopolnijo časi poganov«* (Lk 21,24). Stvar, ki se meri, je poganska oblast nad mestom. Narod se lahko ponovno rodi, medtem ko njegovo glavno mesto ostaja pod tujo upravo – in leta 1948 je bil Jeruzalem prav to, razdeljen, staro mesto v jordanskih rokah, mednarodna skupnost pa je pritiskala na internacionalizacijo mesta. Glasovanje v Knesetu januarja 1950 je bilo dejanje, ki je končalo vprašanje, čigavo glavno mesto je.

Zakaj osemdeset in ne sedemdeset? Psalm 90 navaja oboje in ju podaja kot razpon s priloženim pogojem: sedemdeset, *»ali če je zaradi moči, osemdeset.«* Osemdeset je zunanja meja.

Če beremo Matej 24:34 kot *»ne bo minilo«* – generacija je še vedno tukaj, ko se to zgodi – se zavzema za zunanjo mejo in ne za notranjo. Vzemimo sedemdeset in generacija je že minila.

To so resnični argumenti. Očitno so to tudi argumenti, ki vodijo do zelenega odgovora, in ne bom se pretvarjal, da bi jih našel, če bi leta 1950 in osemdeset ustvarila leto 2041.

(3. stopnja Dva prosta parametra, šest kombinacij, en zadetek.)

Revizija neodvisnosti – del, ki ga večina takšnih knjig izpusti

To je vprašanje, ki bi si ga moral zastaviti pozoren bralec. Jaz ga postavljam prvi.

Ali so te štiri ure dejansko neodvisne?

To je izjemno pomembno. Soglasje štirih neodvisnih prič je zelo pomembno. Štiri priče, ki vse izvirajo iz enega vira, sploh niso štiri priče – gre za eno samo ponovljeno pričo, ujemanje med njimi pa vam ne pove skoraj ničesar.

Naj torej razložim, od kod vsaka ura dobi svoje dele.

Ura	Besedilni vir	Zgodovinsko sidro	Interpretacijske poteze, ki jih potrebuje
Izrael	Ezekiel 4	Obleganje leta 701	levo/desno branje · branje

	Levitik 26	pr. n. št.	trajanja · oblegovalno sidro	
Juda	Ezekiel 4 · Levitik 26	Križanje leta 30 n. št.	levo/desno trajanja → Obleganje leta 70 n. št.	branje · branje oblegovalno sidro · Tiberijev obračun
Jubilej	Ozej 6:2 · 2 Peter 3:8	Križanje leta 30 n. št.	branje za tisočletje	
Generacija	Psalms 90:10 · Matej 24:34	Glasovanje Knesetu leta 1950	vmesto-ne-država · osemdeset-ne- sedemdeset	

Zdaj pa preberite prekrivanja, ker so tri in niso majhna.

Izrael in Juda si delita celoten okvir. Oba izhajata iz Ezekiela 4, oba sta pomnožena z Levitikom 26 in oba sta odvisna od istih treh interpretativnih potez. Nista dve priči. Gre za **en okvir, uporabljen dvakrat**.

Judova in jubilejna ura si delita sidro. Obe se začneta s križanjem leta 30 n. št. Če je ta datum napačen – in 7. poglavje vam je povedalo, da temelji na manjšinskem štetju Tiberijevega petnajstega leta – potem se dve od štirih ur premikata skupaj.

Samo generatorska ura je popolnoma neodvisna od ostalih. In je najšibkejša od štirih.

To je neprijeten sklop dejstev in resnično škoduje besedni zvezi *štiri neodvisne ure*. To besedno zvezo sem že uporabil. Bila je premočna in jo tukaj opuščam.

Koliko je torej konvergenca dejansko vredna?

Manj kot štiri priče. Več kot nič. Tukaj je tisto, kar je preživel.

Izrael in Juda sta en sam okvir, uporabljen dvakrat – vendar si ti dve uporabi skoraj ne delita vhodnih podatkov. Različne dolžine stavkov, 390 in 40. Različna sidra sedem stoletij narazen, vzpostavljena iz nepovezanih dogodkov z nepovezanimi argumenti. Različno število množenj, ena in dve. Različna pomnožena člena, 2730 in 1960.

To nista dve priči za dejstvo. Gre za **preverjanje skladnosti okvira** – in preverjanja skladnosti so nekaj resnega vredna. Če bi bilo napačno branje Ezekiela 4 z leve/desne strani ali če bi bilo napačno branje trajanja 26 iz Levitika, ni razloga, da bi okvir iz tako različnih vhodnih podatkov dvakrat ustvaril isto leto. Lahko bi ustvaril leto 2030 in 1990. Lahko bi ustvaril leto 2420 in 2030. 7. poglavje vam je

pokazalo, kako enostavno to stori, ko se sidro premakne.

Jubilejna ura doda nekaj in ne veliko , ker se naslanja na isti datum križanja kot Judova ura. Prispeva pa drugačno *sklepanje* – tipološko in ne pravno – ki prihaja do istega leta. Potrditev iz druge discipline je nekaj vredna, vendar ni drugi vzorec.

Generatorska ura doda najmanj , iz zgoraj navedenega razloga.

Torej natančna izjava argumenta ni, da se *vse štiri neodvisne ure strinjajo* . Gre za tole:

En okvir, izpeljan iz dveh poglavij Tore in prerokb, uporabljen dvakrat s povsem različnimi vhodnimi podatki, obakrat ustvari isto leto – in dve nadaljnji liniji sklepanja, ena tipološka in ena šibka, prideta do istega cilja.

To je šibkejša trditev kot tista na zadnji platnici večine prerokovalskih knjig. Prav tako je resnična in resnična, manjša trditev preživi impresivno pretiravanje. Bralec, ki bo prebral to poglavje, bo ugotovil, da sem najslabše že povedal.

Razvrščanje lastnih dokazov

Ker si vsi štirje ne zaslužijo enake teže in je to bolj uporabno kot tabela s štirimi enakimi vrsticami:

Ura	Moč	Zakaj
1 Izrael	najmočnejši	Številke, navedene v besedilu, so dobro potrjene v letu 701 pr. n. št., niso odvisne od novozavezne kronologije. Stoji ali pade samo na podlagi Ezekiela 4 in Levitika 26.
2 Juda	močan	Isti okvir, povsem drugačni vhodni podatki. Oslabljen zaradi odvisnosti od križanja iz leta 30 n. št., ki temelji na manjšinskem štetju.
3 Jubilej	zmeren	Drugačna vrsta sklepanja, ki sega v isto leto – vendar tipološka in si deli Judovo sidro.
4 Generacija	šibek	Dva prosta parametra, šest verjetnih kombinacij, en zadetek. Vključeno zaradi popolnosti, nanj se ne zanašamo.

Če poglavji 4 in 5 ne uspesta, se prvi dve združita in knjiga je končana. Če Tiberijev izračun ne uspe, se uri dve in tri premakneta in leta 2030 ostane samo Izrael. Če je generacijska ura napačna, se nič drugega ne spremeni.

To je dejanska struktura odvisnosti in zdaj me lahko držiš za besedo.

Kaj nam ponuja 9. poglavje

- Ozejeva dva dni in Petrov tisočletni dan dasta 2000 let od križanja. **30 n. št. + 2000 = 2030.** (3. stopnja – tipološka.)
- Štirideset jubilejev petdesetih let je isto leto 2000, doseženo prek Levitika 25. (3. stopnja.)
- Osemdeset let po razglasitvi Jeruzalema za prestolnico s strani Kneseta. **1950 + 80 = 2030.** (3. stopnja – šest verjetnih okolij, en zadetek in mreža je natisnjena zgoraj.)
- Štiri ure **niso štiri neodvisne priče.** Izrael in Juda si delita ogrodje; Juda in jubilejna ura si delita sidro; samo generacijska ura je neodvisna. (Navedeno, ker je resnično in ker bi bralec to tako ali tako našel.)
- Ohranil se je le en okvir, ki je bil dvakrat uporabljen z različnimi vhodnimi podatki, dvakrat v istem letu, kar je tipološko potrjeno. **To je argument, izražen v svoji dejanski velikosti.**

Naslednje poglavje neha spraševati, katero leto, in začne spraševati, kateri dan.

Poglavje 10 – Pasha 2030: Datum izteka

Do tu se je knjiga prepirala o enem letu. Od tu naprej prepira o dnevih, zato se mora standard dokazovanja temu primerno dvigniti. Leto je velik cilj. Dan ne. To poglavje naredi eno stvar: vzame Judovo uro, ki se izteče leta 2030, in sprašuje, kje leta 2030 poteče.

Ura je bila vedno pojedina za pojedinajo

Vrnimo se k temu, kako je bila odmerjena Judova kazen.

Štirideset let je trajalo od križanja do obleganja – in oba konca tega obdobja sta pasha. Jezus je bil križan na pasho leta 30 n. št. Tit je zaprl obzidje Jeruzalema na pasho leta 70 n. št., ko je bilo mesto polno prazničnih romarjev, in prav zato je bilo obleganje, ki je sledilo, tako katastrofalno.

Od pojedine do pojedine, štirideset let. Tega nisem vsilil razponu; to sta oba dogodka.

Ko torej Levitik 26 pomnoži kazen in se pomnožena kazen prestane po obleganju, se prestane od pashe. In 1960 let kasneje se izteče ob pashi.

Pasha 70 n. št. + 1960 let = pasha 2030 n. št.

poglavje je določilo leto. Česar ni določilo – in to sem označil na prvi strani knjige, namesto da bi pustil, da je spregledam – je, *kateri dan pashe je*. To je delo tega poglavja in je nadaljnji korak, ne pa posledica aritmetike.

Pasha je čas, ne dan

Tukaj večina obravnav postane površnih, zato naj bom natančen glede tega, kaj Tora dejansko določa.

»V prvem mesecu, štirinajsti dan v mesecu ob mraku, je Gospodova pasha. Petnajsti dan istega meseca pa je praznik opresnikov za Gospoda; sedem dni jejte opresnike. Prvi dan imejte sveti zbor; ne opravljajte nobenega težkega dela. Sedem dni pa darujte ognjeno daritev Gospodu. Sedmi dan je sveti zbor; ne opravljajte nobenega težkega dela.« — Levitik 23:5–8

Torej ima sezona obliko:

Dan prvega meseca	Kaj je to
14. nisana	Pasha - jagnje, zaklano v mraku
15. nisana	Začetek nekvašenega kruha · sveti zbor
16.–20. nisana	vmesnih dneh
21. nisana	sedmi dan nekvašenega kruha · sveti zbor

Osem dni od zakola jagnjeta do zaključnega zbora. Druga Mojzesova knjiga 12,16 podaja enak okvir: sveti zbor prvi dan *»in drugi sveti zbor sedmi dan«*. Čas je na obeh koncih omejen v oklepaj.

»Pasha 2030« torej imenuje osem dni, ne enega. Kdor vam pove, da se preroško obdobje izteče »na pasho« in vam nato navede en sam datum, je preskočil korak. Tukaj je ta korak.

Zakaj kazen poteče na koncu sezone, ne na začetku

Stavek preneha veljati, ko je končan. To je celoten argument v eni vrstici, vendar si zasluži več kot eno vrstico, ker alternativa ni neumna.

Argument za 14. nisan – dan, ko je bilo zaklano jagnje, obletnica križanja in začetka obleganja – je, da je to dan, ko se končni točki razpona popolnoma ujemata.

Od pashe do pashe, od 14. nisana do 14. nisana, je najčistejša možna razlaga štetja od praznika do praznika. Če želite zgolj mehaničen odgovor, je to ta, in poda **17. april 2030.**

Argument za 21. nisan je, da se ne šteje obletnica, temveč kazen, in kazni se končajo s svojim koncem.

In nekaj posebnega je na sedmem dnevu opresnikov, zaradi česar je primeren konec obsodbe suženjstva.

Izrael je zapustil Egipt petnajstega. Petnajstega niso prenehali biti v nevarnosti. Faraon si je premislil, vozovi so prišli za njimi in Izrael je ostal ujet ob vodi. Sedmi dan praznika – po dolgem judovskem štetju 21. nisana – se je odprlo morje, Izrael je šel skozi in voda se je zaprla nad vojsko za njimi.

Petnajsti je dan, ko so odšli. Enaindvajseti je dan, ko je bila oblast zatiralca nad njimi končana. Eno je odhod; drugo je konec zasledovanja.

Sveto pismo drugi dan označuje s svetim zborovanjem, kar je nenavadno za običajen konec tedna.

Kazen, ki se je začela ob obleganju in traja 1960 let, ne poteče na obletnico jagnjetove smrti. Poteče na dan, ko je Tora razveljavila zakon, ki označuje, da stara oblast nima več nobenih pravic.

(3. stopnja. To je tipološki argument, tipologija pa je v tej knjigi najmehkejša vrsta argumenta. Bralec, ki daje prednost 14. nisanu, ker naj bi se štetje od praznika do praznika ujemalo s končnimi točkami, dobro sklepa, razlika med nama pa je sedem dni.)

Datum

Zdaj pa še koledarji, in ti se ne strinjajo povsem.

	14. nisan (pasha)	21. nisana (zadnji dan Nekvašen kruh)
Opazovalno – Koledar M2030	16. april 2030	23. april 2030
Fiksni rabinski koledar	17. april 2030	24. april 2030

En dan narazen. V 2. poglavju je bilo pojasnjeno, zakaj se koledarja razlikujeta in za koliko v obdobju 2025–2030; pomlad 2030 je eno od let, kjer je razlika en sam dan.

Ta knjiga uporablja 24. april 2030 – 21. nisan po ustaljenem rabinskem koledarju.

To ni doslednost izbire, ki bi jo predvidevala. Knjiga povsod drugod sledi opazovalnemu koledarju, opazovalni koledar pa zadnji dan nekvašenega kruha

postavlja na 23. april. Uporaba rabinskega datuma tukaj je odstopanje, razlog pa je bolj praktičen kot načelen: rabinski datum je tisti, ki ga bo judovski svet dejansko praznoval leta 2030, obravnavana obsodba pa je Judova. Datum, ki poteče na dan, ko Judova hiša praznuje praznik, je primeren obračun za obsodbo, izrečeno nad Judovo hišo.

To je argument, ki izhaja iz primernosti, ne iz metode, in kot takega bi ga morali pretehtati. **Če imate raje 23. april, interval do Jom Teruaha postane 158 dni namesto 157 in nič drugega v knjigi se ne premakne.**

Opomba o hebrejskem letu, saj se je enostavno zmotiti, in moje prejšnje delo se je. Pasha 2030 pade na leto **5790**. Jesenska praznika leta 2030 – Jom Terua in Jom Kipur – padeta na leto 5791, ker se hebrejsko civilno leto obrne na tišri, med njima. Pomlad 5791 je pasha 2031. Kjer se ta knjiga nanaša na leto 6001 od Adama, začeni s tišrijem 2030, gre za ločeno štetje stvarjenjskih let in se ti dve nikoli ne mešata.

Kaj poteče in kaj ne

Pred naslednjim poglavjem še eno pojasnilo, saj lahko jezik izteka veljavnosti razumemo kot več kot le pomeni.

Ko se Judova kazen izteče 24. aprila 2030, **to ni Kristusova vrnitev**. To je konec kazni. 1260 dni stiske še vedno teče – začeli so se 27. aprila 2027 in se končajo šele oktobra. Svet se 24. aprila 2030 ne spremeni, razen tega, da pomeni zelo kmalu začetek petmesečne discipline s škorpionovimi piki za Jude, dokler posamezno ne sprejmejo Jezusa kot Mesijo in Gospoda.

Konča se stavek: pomnoženi mandat iz Ezekiel 4 in Levitika 26 se izteče do konca, brez ničesar, kar bi ostalo dolgovano.

In potem Razodetje 9:5 navaja pet mesecev.

Kaj nam ponuja 10. poglavje

- Judova ura je tekla od praznika do praznika – križanje ob pashi leta 30 n. št., obleganje ob pashi leta 70 n. št. (2. stopnja)
- Pomnoženi mandat, ki se je začel po obleganju, torej poteče ob pashi. **Pasha 70 AD + 1960 = Pasha 2030.** (Aritmetika 1. stopnje na podlagi sidra 3. stopnje iz 7. poglavja.)
- Pasha je osemdnevni praznik, od 14. do 21. nisana, ki ga omejujeta dva sveta zborovanja. (2. stopnja — Levitik 23:5–8, Druga Mojzesova knjiga 12:16.)

- Kazen poteče ob koncu sezone, 21. nisan – dne, ko se je morje zaprlo nad zasledovalno vojsko in so se zahteve stare sile končale. (*3. stopnja – tipološka. 14. nisan je razumna alternativa in navaja 17. april 2030.*)
- **21. nisan 5790 = 24. april 2030** po fiksnem rabinskem koledarju; 23. april po opazovalnem. Knjiga uporablja 24. april, razlog pa je bolj primernost kot metoda. (*2. stopnja pri pretvorbi, 3. stopnja pri izbiri.*)
- Nič drugega se ne konča na ta dan. 1260 dni traja do oktobra. (*Pojasnilo.*)

Pet mesecev kasneje je Jom Teruah. Naslednje poglavje jih prešteje.

DEL – IZ LETA V DAN

Mikročasovnica: pet mesecev, štiri štetja, sedem praznikov.

Poglavje 11 – Pet mesecev

Judova kazen poteče 24. aprila 2030. Gospod se vrne na Jom Terua, zvečer med 27. in 28. septembrom 2030. Med tema dvema datumoma je okno, ki ga meri Razodetje 9:5.

»In ni jim bilo dovoljeno nikogar ubiti, ampak mučiti pet mesecev; in njihovo mučenje je bilo kakor mučenje škorpijona, ko piči človeka. In v tistih dneh bodo ljudje iskali smrt, a je ne bodo našli; hrepeneli bodo po smrti, a smrt bo bežala pred njimi.« — Razodetje 9:5–6

Pet mesecev. Kazen se izteče aprila; Gospod se vrne pet mesecev kasneje.

Tako sem učil in skoraj je pravilno, beseda *skoraj pa* je razlog, zakaj to poglavje obstaja.

Preštej

Od	Do	Dni, vključno
24. april 2030 nisan	21.27. september 2030 Teruah	predvečer Yom 157

Sto sedeminpetdeset dni.

Koliko je torej pet mesecev? Odvisno je od meseca, zato upoštevajte vse razumne odgovore:

Obračun	Dnevi
Pet 30-dnevnih mesecev	150
Pet lunarnih mesecev (29,53 dni)	~148
Pet koledarskih mesecev, od 24. aprila do 24. septembra	153
Pravo okno	157

Vsako štetje "petih mesecev" zaostaja za časovnim okvirom, in sicer za štiri do devet dni.

Skušnjava je ogromna in jo želim poimenovati, preden se ji uprem. Vrzal je majhna.

Lahko bi pisal *približno pet mesecev* in noben bralec od tisoč ne bi izračunal številke.

Vendar vas je ta knjiga v 1. poglavju prosila, da preverite vsako štetje, knjiga, ki sprašuje, da se zaokroževanja ne da, pa je priročna. Sedem dni je sedem dni.

Odgovor, ki ne bo zadostoval

Očitno je, da rečemo, da je »pet mesecev« okrogla številka – da je Bog govoril približno in da ga ne bi smeli prositi za natančnost, ki je ni ponudil.

Je nekaj pravega in k temu se bom še vrnil. Vendar kot odgovor na ta problem ne uspe, in to drago.

Če lahko »pet mesecev« absorbira sedemdnevno napako, lahko tudi »1260 dni«. In celotna časovnica naslednjega poglavja je odvisna od tega, ali je 1260 natančen na dan. V trenutku, ko enemu preroškemu številu podelim elastičnost, jo podelim vsem in marec 2027 gre skupaj z vsem drugim mehko. To je previsoka cena za sedem dni.

In Janez ne zaokrožuje. To je del, ki to poravnava, in to je poravnano iz njegovega lastnega besedila.

Janez navede isto obdobje dvakrat, v dveh različnih enotah:

»...bodo teptali sveto mesto **dvainštirideset mesecev** .« — Razodetje 11:2 »...prerokovali bodo **tisoč dvesto šestdeset dni** .« — Razodetje 11:3 »...hranili jo bodo **tisoč dvesto šestdeset dni** .« — Razodetje 12:6 »...dana mu je bila oblast, da deluje **dvainštirideset mesecev** .« — Razodetje 13:5

Dvainštirideset mesecev. Dvanajststo šestdeset dni. Ista tri leta in pol, podano na oba načina, poglavja narazen.

$$42 \times 30 = 1260.$$

Točno tako. Ne približno. **Janezovi meseci so tridesetdnevni meseci, njegova okrogla in natančna oblika pa se ujemata z dnevom.** Je pisatelj, ki je v svoji knjigi dokazal, da ko poda številko v mesecih, se ta brez ostanka pretvori v dneve.

Torej je po Janezovi rabi pet mesecev **150 dni** . Ne »približno 157«. Sto petdeset, natanko po aritmetiki, ki jo sam navaja.

Kar pomeni, da sedemdnevna vrzel ni napaka zaokroževanja. Gre za realno razliko med dvema realnima številkami in nam nekaj pove.

Kaj nam sporoča

Ponovno počasi preberite Razodetje 9:5 in bodite pozorni na to, kaj tam dejansko piše.

"In niso smeli nikogar ubiti, ampak pet mesecev mučiti."

To je izjava o tem, **kako dolgo traja mučenje**. To je omejitev, postavljena kobilicam.

– smejo mučiti, ne smejo ubijati, njihovo dovoljenje pa velja pet mesecev.

Ne trdi, da se Gospod vrne ob koncu petih mesecev. Tega nikoli ne piše. Trajanje dogodka sem bral, kot da bi šlo za mero okna, to pa sta različni stvari.

Okno je 157 dni. Mučenje je 150 dni. Mučenje sedi znotraj okna.

Ničesar ni treba zaokrožiti, raztegniti ali se za to opravičevati. Številka je bila ves čas natančna; preprosto sem jo prosil, naj izmeri nekaj, česar ni merila.

Kje znotraj okna?

Sveto pismo ne pravi in ne bom si izmišljeval umestitve.

Pogledal sem. Če 150 dni teče od dneva izteka kazni, se končajo 21. septembra 2030, šest dni pred Jom Terua. Če tečejo tako, da se končajo na Jom Terua, se začnejo 30. aprila 2030, šest dni po izteku kazni. Noben od teh datumov ni praznik. Noben ni kakorkoli označen. Ni besedilnega kavljja, na katerega bi se lahko obesila umestitev, in če bi ga izbral, bi bil to okras in ne eksegeza.

Torej: okno 157 dni, ki vsebuje 150 dni mučenja, postavljeno vanj z informacijami, ki jih nimamo.

Raje bi pustil vrzel v časovnici, ki jo pušča Sveto pismo, kot pa da bi jo zapolnil z nečim, kar sem si izmislil. Če je to nezadovoljivo, je nezadovoljivo v pravi smeri.

Za kaj je namenjenih pet mesecev

Aritmetika se je ustalila, vsebina je vredna trenutka, saj je Razodetje 9 enostavno brati kot čisto grozo in spregledati, kaj je na njem nenavadnega.

Kobilice dobijo moč, *»kakor imajo moč škorpijoni na zemlji«*. Nato sta jim postavljeni dve omejitvi. Ne smejo se dotakniti trave ali česar koli zelenega. In – omejitev, ki je pomembna – *»niso smele nikogar ubiti«*.

Sodba, ki izrecno prepoveduje uboj, ni usmrtitev. Je poziv.

Ljudje *»bodo iskali smrt, pa je ne bodo našli«*. Vsi izhodi so zaprti razen enega. To je grozno branje in to ni uničenje; to je obdobje, v katerem so neskesani zadržani, pri

zavesti, nezmožni pobegniti v smrt, vrata kesanja pa so še vedno odprta.

Roboam navede vir podobe. Ko je Izrael novega kralja prosil, naj olajša očetov jarem, je ta odgovoril:

»Moj oče vas je kaznoval z biči, jaz pa vas bom kaznoval s škorpionji.« — 1 kraljev 12:11

Roboam je to rekel kot bahavo besedo in to je razdelilo kraljestvo – dogodek, ki je ustvaril dve hiši, katerih obsodbe našteva cela knjiga. Kar je ponosni mladi kralj grozil, bo Gospod dejansko storil, in to ne bo storil, da bi uničil, ampak da bi pregnal.

Pet mesecev škorpionov in brez dovoljenja za ubijanje. **Usmiljenje v tem odlomku je del, ki ga nihče ne citira.**

Kaj nam ponuja 11. poglavje

- Rok od izteka Judove obsodbe do Jom Teruaha je **157 dni** . (1. stopnja — preštej.)
- Janezovo lastno besedilo določa, da njegov mesec traja trideset dni: 42 mesecev in 1260 dni, kar je podano za isto obdobje, in $42 \times 30 =$ natanko 1260. **Pet mesecev v Janezovi rabi je 150 dni.** (2. stopnja.)
- Zato Razodetje 9:5 **ne meri okna** . Navaja, kako dolgo lahko kobilice mučijo. (2. stopnja – to pravi stavek.)
- 150 dni se nahaja znotraj 157-dnevnega okna. **Kje znotraj tega, Sveto pismo ne pove in ta knjiga ne ugiba.** (Navedena omejitev.)
- Mučenje je izrecno prepovedano ubiti. Gre za klic, ne za usmrtitev – škorpionje, s katerimi se je hvalil Roboam, ki jih je Bog uporabljal, da bi ljudi spodbudil k kesanju, medtem ko so vrata odprta. (3. stopnja – branje, ne aritmetika.)
- **Nič ni bilo zaokroženo.** Številka je bila natančna; napaka je bila moja, ker sem ga prosil, naj izmeri napačno stvar.

Poglavje 12 — 1290 · 1260 · 1250 · 1335

Štiri številke dveh avtorjev, šeststo let narazen. To poglavje obravnava vse štiri in pokaže, kje se končajo.

Vsebuje tudi najmočnejši posamezni notranji dokaz v knjigi – rezultat, za katerega sistem ni bil zgrajen – in en problem, ki ga nisem rešil in ki ga bom raje predstavil vam, kot da bi ga našel kdo drug.

Pravila štetja, ponovno poudarjena

Iz 1. poglavja, ker je tukaj vse odvisno od njih:

1. **Vključno z obema končnima točkama.** 1. dan je začetni datum.
2. **Datum dnevne svetlobe.** Hebrejski dan se začne ob sončnem zahodu; kjer praznik traja »od večera 27. do večera 28.«, se uporablja datum 28.

Na timeanddate.com to pomeni, da je polje z oznako » *vključi končni datum v izračun*« vsakič označeno . Če ga odznačite, bo vsak spodnji odgovor izpadel za en kratek.

Dva sidra

Vse šteje od enega od dveh datumov v letu 2027.

27.–28. marec 2027 – Gnusoba opustošenja. Po opazovalnem koledarju so to prvi sadovi: od večera 27. marca do večera 28. marca. Po 2. pravilu se štetje začne **28. marca** . Moram reči, da še vedno nisem prepričan, ali se bo AoD zgodil na ta datum ali pa bo papež Leon danes zgolj potrdil neootomanski red. Bomo videli.

27. april 2027 – pozno deževje. Zadnji dan drugega praznika nekvašenega kruha. — 21. dan drugega meseca, nadoknadna pasha iz 4. knjige 9 za tiste, ki niso mogli praznovati prve. Štetje se začne **27. aprila** .

Trideset dni narazen. Obdržite to številko.

Štiri točke

Štetje	Sveto pismo	Od	Do	Dnevi	Ki je
1290	Daniel 12:11	28. marca 2027	7. oktober 2030	1290	Jom Kipur — 10. tišri
1260	Raz 11:3, 12:6	27. aprila 2027	7. oktober 2030	1260	Jom Kipur — 10. tišri
1250	Matej 24:22	27. aprila 2027	27. septembra 2030	1250	Jom Teruah – predvečer 1. tišri
1335	Daniel 12:12	27. aprila 2027	21. decembra 2030	1335	25. Kislev — Hanuka

Vsak od teh pristane ob določenem času. Preverite jih sami; za to sta namenjeni priložena spletna stran in stran raziskovalca.

Trideset dni, ki so izpadli

Zdaj rezultat, ki ga nisem zgradil.

Daniel navaja 1290 dni. Janez navaja 1260 dni. Dva avtorja, ki pišeta v različnih jezikih na različnih celinah približno v istem obdobju, šest stoletij narazen.

$$1290 - 1260 = 30.$$

In dve sidri leta 2027 – prvi sadeži in zadnji dan drugega nekvašenega kruha, ki sta neodvisno opredeljena kot praznika na koledarju, izračunanem iz luninih konjunkcij – sta **trideset dni narazen**.

Od 28. marca do 26. aprila je trideset dni. Leto 1260 se začne 27.

Tega nisem dal tja. To je razlika med dvema številka, ki ju nisem izbral, in se ujema z vrzeljo med dvema datumoma, ki ju nisem določil. Trideset dni odpadništva – obdobje, v katerem se svet po razkritju Antikrista in pred poznim dežjem opredeli – ni vstavljeno v to časovnico. Izpade iz odštevanja.

To je preizkus, ki sem ga predlagal v 3. poglavju: sistem, ki opisuje nekaj resničnega, ponavadi da odgovore na vprašanja, ki mu jih nihče ni postavil. To je najjasnejši primer v knjigi. Prilagojen sistem ustvari natanko tisto, za kar je bil namenjen. To je ustvarilo tridesetdnevno okno, ker sta dva preroka, ki sta pisala šeststo let narazen, izbrala številki, ki sta bili tridesetkrat narazen.

Tudi deset dni, ki so izpadli

Enako se zgodi na drugem koncu.

$$1260 - 1250 = 10.$$

Deset dni med dnevom, ko so verni vzeti, in dnevom, ko je Gospodova jeza dopolnjena. V hebrejskem koledarju je natanko en par določenih časov, ki sta deset dni narazen:

Jom Terua 1. tišrija in Jom Kipur 10. tišrija. Dnevi med njima so Dnevi strahospoštovanja.

In štetja pristanejo na obeh koncih tega para. 1250 se konča na Jom Terua. 1260 se konča na Jom Kipur.

Jezus je rekel, da se bodo dnevi skrajšali:

»Ko se ne bi skrajšali tisti dnevi, se ne bi rešilo nobeno življenje; toda zaradi izvoljenih se bodo tisti dnevi skrajšali.« — Matej 24:22

Za koliko skrajšano? Za deset – razliko med polno stisko in dnevom, ko bodo zvesti iz nje odstranjeni. Izaija poda sliko tega, kar se zgodi v teh desetih dneh:

»Pridi, ljudstvo moje, pojdi v svoje sobe in zapri za seboj vrata, skrij se za malo časa, dokler ne mine jeza.« — Izaija 26:20

Deset dni za zaprtimi vrati, medtem ko teče jeza, med dvema praznikoma, ki sta deset dni narazen. **Nobena številka ni bila izbrana, da bi to delovalo.**

Problem, ki ga nisem rešil

Tukaj je težava in spada v glavno besedilo.

Daniel 12:11 ne povezuje leta 1290 z enim samim dogodkom, temveč z dvema:

»Od trenutka, ko bo ukinjena redna daritev in postavljena gnusoba opustošenja, bo minilo 1290 dni.«

Kakšna redna daritev, če ni templja?

Osnutek nadomestitve za nerešeni odlomek v 12. poglavju. — CLH

V prvi izdaji tega poglavja sem dejal, da na to nimam jasnega odgovora in ga tudi nisem imel. Zdaj ga imam in to ni odgovor, ki sem ga upal, ker me zavezuje k nečemu, kar se bo zgodilo v javnosti v sedmih mesecih po izidu te knjige.

Daniel 12:11 navaja dva označevalca, ne enega:

"Od trenutka, ko bo ukinjena redna daritev in postavljena gnusoba opustošenja, bo minilo 1290 dni."

Gnusoba, o kateri govori ta knjiga. Redne žrtve ni opravila – ker ni templja, ni oltarja v uporabi, posode Tempeljskega inštituta pa so v stavbi na ulici Misgav Ladach in čakajo na svetišče, ki ne obstaja.

Torej je Danielov prvi marker prazen ali pa sem iskal napačno stvar. Dolgo sem poskušal, da bi postal drugi. Beseda mi ne dovoli.

Beseda se ne upogne

Želel sem, da bi *tamid* pomenil nenehno čaščenje v splošnem smislu. To ne pomeni, in argumente proti sebi bom predstavil na pravilen način, namesto da bi jih s prsti opozarjal.

V Danielu se v vseh primerih – 8:11, 8:12, 8:13, 11:31 in 12:11 – uporablja oblika עֲלֵת הַתָּמִיד , pri čemer določni člen služi kot okrajšava za הַתָּמִיד , *nenehna žgalna daritev* iz Druge Mojzesove knjige 29:38–42 in Numeriške knjige 28:3–8: jagnje zjutraj, jagnje ob mraku, vsak dan brez premora. Daniel besede nikoli ne uporabi za molitev, za pobožnost ali za čaščenje abstraktno. Niti enkrat. In 8:11 postavlja svetišče v isti stavek kot daritev.

Prebral sem argumente za ohlapnejši pojem. To so argumenti, ki bi jih z veseljem sprejel. Niso se ohranili v stiku s konkordanco.

Torej je iskren sklep neprijetno narobe: da se Danielov prvi označevalec nanaša na 28. marec 2027, se mora pred tem datumom izvajati nenehna žgalna daritev. Kar pomeni, da se mora začeti. Kar pomeni, da se mora začeti kmalu.

(3. stopnja – to je sodba o tem, kako Daniel uporablja besedo, ne aritmetični rezultat. Vendar je to sodba proti mojemu lastnemu udobju, ki je edina vrsta, ki je veliko vredna.)

Ne potrebuje templja. Potrebuje oltar.

Tukaj je stvar, ki mi je spremenila mnenje o tem, ali je to mogoče, in to sem leta spregledal, ker sem gledal napačno stavbo.

Vrnjeni izgnanci so obnovili nenehno daritev, **še preden je bil postavljen tempelj, v katerega bi jo lahko dali :**

»Postavili so oltar na njegove temelje, kajti prestrašili so se ljudstev v deželah; in darovali so na njem žgalne daritve GOSPODU, žgalne daritve zjutraj in zvečer ... toda temelj GOSPODOVEGA templja še ni bil položen.« — Ezra 3:3, 6

To preberite dvakrat. *Olat tamid* – jutranja in večerna daritev, točno tista daritev, o kateri govori Daniel – je tekla na obnovljenem oltarju na odprtem terenu, tempelj pa je bil gradbišče, in tako je tekla leta, preden so bili položeni temelji.

Brez templja. Brez tabernaklja. Oltar, duhovništvo in jagnje.

To je celotna zahteva in zahteva povsem drugačnega reda kot gradnja tretjega templja. Tempelj je desetletje dolg nacionalni projekt, ki zahteva rušenje ali premestitev struktur, ki jih petina človeštva šteje za svete. Oltar je kamen, klančina in dovoljenje, da se nekje stoji.

(1. stopnja o tem, kaj pravi Ezra 3 – preberite sami. 3. stopnja o sklepanju, da je Danielov označevalec izpolnjen na enak način.)

Kar že obstaja

Ne ugibam o tem, ali bi bilo mogoče dele sestaviti. V veliki meri se bodo.

- Kamniti **oltar, pripravljen za tempelj**, zgrajen po halahičnih specifikacijah iz neobdelanih kamnov, je bil dokončan in posvečen zadnji dan Hanuke, decembra 2018. Zgrajen je bil tako, da ga je mogoče razstaviti in premakniti.
- Tempeljski **inštitut** je izdelal posode, duhovniška oblačila in zlato menoro ter že leta usposablja kohanime za to službo.
- Program za **rdeče telice** je aktiven in se je od leta 2026 prelevil v nacionalni program usposabljanja.

Ne manjka oprema, ne oblačila, ne usposobljeni duhovniki in ne načrt. **Manjka le prostor, kjer bi lahko stali, in dovoljenje, da bi tam stali.** To je vsa vrzel in je ne bom zmanjševal: gre za politično in versko oviro najresnejše vrste na svetu, ki traja že devetinpetdeset let.

Pregrada, ki se trenutno premika

In tukaj je razlog, zakaj sem pripravljen reči sedem mesecev namesto sedem let.

Dogovor, ki je Judom preprečeval molitev na Tempeljskem gori – *status quo*, niz dogovorov med Izraelom in Jordanijo, po katerih Waqf upravlja lokacijo in je molitev nemuslimanom prepovedana – se je v letu 2026 vidno poslabšal. Tri zastarele točke, vse so bile objavljene in preverljive:

Datum	Kaj se je spremenilo
--------------	-----------------------------

21. januar 2026	Izraelska policija je na zahtevo ješive na Tempeljski gori prvič dovolila judovskim obiskovalcem, da na goro prinesejo natisnjeno liturgijo – vključno z Amidah. Do nedavnega so obiskovalce, ki so jih zalotili pri molitvi, izgnali ali pridržali, molitvene predmete pa so jim popolnoma prepovedali.
23. julij 2026 (<i>Tiša B'Av</i>)	Do poldneva se je povzpelo več kot tri tisoč judovskih obiskovalcev. Liturgično gradivo je bilo dovoljeno. Približno ducat jih je bilo aretiranih zaradi molitve na zahodni strani. Jordansko zunanje ministrstvo je to označilo za " <i>očitno kršitev zgodovinskega in pravnega statusa quo</i> " in policijo obtožilo, da " <i>lajša ta dejanja</i> ".
16. avgust 2026	Izraelska policija je ponovno omilila omejitve glede judovskih molitev na tem mestu – en teden preden sem napisal ta odstavek.

To ni statična ovira. To je ovira, ki se postopoma odstranjuje, javno, pri čemer so ugovori Waqfa in Kraljevine Jordanije vsakič zabeleženi v časopisih.

Zdaj pa disciplina, saj prav tukaj takšna knjiga seže predaleč. Molitev ni žrtvovanje. Razdalja med *človekom, ki lahko bere Amidah na gori, in jagnjetom, ki je tam darovano zjutraj in zvečer*, je ogromna in nič v zgornji tabeli je ne more zapreti. Kar določa tabela, je ožje in ne bom trdil več kot to: ureditev, ki onemogoča oltar, ni fiksna, ampak se premika in letos se je trikrat premaknila v isto smer.

(2. stopnja – vsaka vrstica je datirana in ima naveden vir. Sklepanje iz tega je moje in v najboljšem primeru je 3. stopnje.)

Kaj torej napoveduje ta knjiga

Raje bi bil specifičen in se motil, kot nejasen in neizpodbiten, zato:

Nenehna žgalna daritev – oltar, duhovništvo, jagnje zjutraj in zvečer – se v Jeruzalemu začne pred 28. marcem 2027. Nato se ustavi.

Zahtevani sta obe polovici. *Tamid* ni mogoče ukiniti 28. marca 2027, razen če velja od 27. marca 2027. Danielova klavzula potrebuje nekaj, kar obstaja, da opiše njeno odpravo.

Nimam stališča o mehanizmu, lokaciji na gori, pravnem instrumentu ali o tem, kdo ga izvaja, in si ga ne bom izmislil, da bi bila slika popolna. Trdim, da to zahteva okvir in da je okvir tisto, za kar sem vam prikazal aritmetiko.

(4. stopnja – preroško. To napoveduje okvir, ne pa tisto, kar so mi povedali.)

Na en ugovor je odgovorjeno, ker je dober.

"Vsak oltar, postavljen leta 2027, bi bil nelegitimen. Sporno duhovništvo, noben pepel rdeče telice, noben sanhedrin, ki ga večina Judov prepozna. Ne bi mogel biti pravi tamid in Bog ne bi štel njegove odstranitve."

Daniel na to odgovori v istem poglavju, iz katerega izvira beseda.

Ko je Antioh ustavil nenehno darovanje, **je bilo duhovništvo, ki ga je izvajalo, kupljeno in pokvarjeno.** Jazon je kupil visoko duhovništvo; Menelaj ga je zanj prekosil. Takšno je bilo stanje duhovništva, ko je bil *tamid* odvzet – in Sveto pismo daritev še vedno imenuje *tamid* in še vedno šteje njeno odstranitev za prekršek, Daniel pa ji še vedno pripisuje preroško številko.

Nenehna daritev ni nujno v dobrem stanju, da bi bila njena ukinitvev zabeležena v nebesih. To ni moj sklep; gre za zgodovinsko situacijo odlomka.

Če se ne pojavi oltar

Potem Danielov prvi marker nima reference, leto 1290 se ne začne tam, kjer sem rekel, da se začne, in ta razdelek je propadel. Argument o gnusobi bi preživel samostojno; ta pa ne.

Preden se to zgodi, želim, da se zabeleži ena alternativa, ker mislim, da je vredna razmisleka, čeprav pri njej ne bom ostal pri miru.

Na zemlji obstaja natanko ena institucija, ki se opisuje kot večna daritev, ki se daruje povsod. To je maša – rimska lastna zahteva, opredeljena v Tridentini, ki temelji na Malahiju 1,11 in ne zahteva nobenega templja. In ta je bila že enkrat odvzeta: 8. marca 2020 je rimska škofija odpovedala vse javne maše, v dveh tednih pa so enako storile škofije po Italiji, Irski, Filipinih, Španiji in večini Združenih držav. Večna daritev nekaj tednov ni bila javno darovana nikjer v zahodnem svetu.

Če je to *tamid*, potem je tisto, kar se zgodi marca 2027, dejanje rimske cerkve proti sebi pod **Leonom XIV.**, v smeri prilagajanja islamu, odpadništvo iz 2. pisma Tesaloničanom 2 pa je odpad največjega števila kristjanov na zemlji. To je moje mnenje o živem človeku na javni funkciji, ponujeno kot mnenje, in raje bi ga jasno povedal, kot pa namigoval.

Ampak to postavljam na drugo mesto, razlog pa je konkordanca. Danielov *tamid* je nenehna žgalna daritev vsakič, ko jo uporabi, in ne morem promovirati branja, ker je bolj udobno kot tisto, ki potrebuje oltar v Jeruzalemu v sedmih mesecih. Mašno branje je verjetnost, ki jo hranimo v rezervi. Oltar je položaj.

(4. stopnja skozi celotno delo in odvisno od identifikacije Zveri z islamom, kar je argumentirano v knjigi Poučevanje zgodovine, preden se zgodi, in je tukaj predpostavljeno, namesto da bi se zagovarjalo.)

Kaj nam ta razdelek ponuja

- Danielov התמיד je nenehna žgalna daritev v **vseh petih** pojavitvah in nikoli ne pomeni čaščenja na splošno. *(3. stopnja – in to je sodba, izrečena proti moji lastni udobnosti.)*
- V Ezri 3:3–6 je bila daritev na oltarju ponovno opravljena, **še preden so bili položeni temelji templja**, zato oznaka potrebuje oltar, ne svetišča. *(1. stopnja besedila.)*
- Oltar, posode, oblačila in usposobljeni duhovniki **že obstajajo**; manjkata le lokacija in dovoljenje. *(2. stopnja.)*

- Dogovor o prepovedi judovskega čaščenja na gori **se je leta 2026 trikrat spremenil** v isto smer, kljub zabeleženemu jordanskemu nasprotovanju. Molitev ni žrtvovanje in to ne zapolni vrzeli – kaže, da ovira ni določena. (2. stopnja se nanaša na dogodke, 3. stopnja na sklepanje.)
- **Zato se v Jeruzalemu začne nenehna žgalna daritev pred 28. marcem 2027 in se nato ustavi.** Če se ne, je ta del napačen in sem vam to že vnaprej povedal. (4. stopnja.)
- V rezervi: maša kot večna daritev, marec 2020 pa kot dokaz, da je kaj takega mogoče odpraviti po vsem svetu brez vojske. (4. stopnja)

Gnusoba je postavljena marca 2027. Toliko o tem poroča ta knjiga. Toda **katera redna daritev je bila ukinjena marca 2027?**

Po branju te knjige je Kristus na križu leta 30 n. št. končal redno žrtvovanje – to je argument iz 8. poglavja o Danielu 9:27 in ga še vedno zagovarjam. Medtem ko pišem to knjigo, avgusta 2026 ni bilo nobenega templja in nobenega obnovljenega žrtvenega sistema, ki bi ga bilo treba odpraviti. Torej prvi od dveh Danielovih označevalcev v trenutku začetka štetja nima nobene reference. Ker se to nanaša na dogodek, ki je še v prihodnosti, lahko o tem le ugibam brez trdnih dokazov.

Nimam jasnega odgovora. Tukaj sta dva, ki se mi zdita vredna razmisleka, in nobenega ne zagovarjam trdno.

Hebrejska beseda je **תמיד** (*tamid*), kar pomeni *nenehno* ali *redno*. V Danielu 8:11–13 pomeni nenehno žgalno daritev, vendar sama beseda imenuje kontinuiteto in ne živali. Če *tamid* beremo kot nenehno čaščenje Boga in ne kot posebej žrtveni obred, potem je marca 2027 ukinjeno nenehno čaščenje sveta – nadomeščeno, ko je Zver potrjena in se narodi spreobrnejo. To branje ima nekaj podpore v tem, kako Daniel 8 uporablja izraz, in mi je priročno, kar je razlog, da ga ne jemljem pravilno.

Druga možnost je, da stavka poimenujeta en sestavljen dogodek, opisan z dveh strani, pri čemer je težava bolj slovnična kot zgodovinska. Rešitev tega zahteva presojo o hebrejski slovni, ki se je ne bom pretvarjal.

1335 in kje se zasidra

Daniel v naslednji vrstici navaja četrto številko:

»Blagor tistemu, ki vztraja in doseže 1335 dni!« — Daniel 12:12

Šteto od poznega deževja 27. aprila 2027, je 1335. dan **21. december 2030** – kar je 25. Kislev, prvi dan Hanuke, praznika ponovne posvetitve templja. Blagor tistemu,

ki čaka in prispe na posvetitev.

Dovolite mi, da povem svoje mnenje o tem, kako se bodo te stvari odvile na terenu. Ko bomo na Jom Teruah vzeti, bo Bog začel deset dni izlivati svoje čaše jeze. Poklical bo jedrsko orožje Izraela in morda Irana in/ali Pakistana ter sodil narode, ki so se postavili proti Jeruzalemu. Varno bomo v svojih sobanah v Novem Jeruzalemu z zaprtimi vrati, medtem ko bo svet gori. Tretjina človeštva, večinoma muslimani, bo v teh desetih dneh umrla. Preživeli bodo še *naprej čakali in dosegli 1335 dni*, Hanuko, ko se bo Jezus vrnil z vsemi nami in ozdravil narode.

To se mi zdi presenetljivo. Tukaj je tisto, kar je pri tem nerodno.

Daniel 12:11 in 12:12 stojita drug ob drugem in se običajno bereta kot da imata isto izhodišče. Če leto 1335 šteje od istega dne kot leto 1290 – 28. marca 2027 – pride na 21. november 2030, kar je pravzaprav nič.

Da bi dosegli Hanuko, se mora leto 1335 vezati na pozni dež in ne na gnusobo. To izrecno počne koledar projekta Mesija 2030: njihov vnos za 27. april 2027 se glasi »ZAČETEK LETA 1260 IN 1335«. Torej gre za njihov navedeni okvir in ne za moj izum. Vendar je to še vedno izbira in bolj jasno branje dveh sosednjih verzov je, da obe števili štejeta od istega trenutka.

(3. stopnja. Rezultat je presenetljiv. Sidranje, potrebno za dosego tega cilja, je sporno, alternativno sidranje pa ne ustvari ničesar.)

Celotna mikročasovnica

Datum	Dan	Kaj
28. marec 2027	Začetek leta 1290	Gnusoba opustošenja · Prvine
28. marec – 26. april 2027	dnevi 1–30	Odpadništvo – svet se postavlja na eno stran
27. april 2027	1260 in 1335 začeti	Pozni dež · zadnji dan drugega nekvašenega kruha
24. april 2030	—	Judova kazen se izteče · 21. nisana
27. september 2030	dan 1250	Jom Teruah – vstajenje, navdušenje, vrnitev
27. september – 7. oktober deset dni 2030		Dnevi strahospoštovanja · za zaprtimi vrati · jeza
7. oktober 2030	konec dneva 1260 in	Jom Kipur – oba štetja se zaključita

	dneva 1290	
12. oktober 2030	—	Sukot se začne
21. decembra 2030	dan 1335	Hanuka · <i>blagoslovljen je tisti, ki čaka</i>

Kaj nam ponuja 12. poglavje

- Vse štiri točke se nanašajo na določene čase, na pravilo vključevanja, razglašeno v 1. poglavju. *(1. stopnja – ponovljivo.)*
- **1290 – 1260 = 30**, sidri pa sta trideset dni narazen. Okno odpadništva iz aritmetike izpade, namesto da bi bilo vstavljeno. **To je najmočnejši notranji rezultat v knjigi.** *(1. stopnja.)*
- **1260 – 1250 = 10** in obstaja natanko en par določenih časov, ki sta narazen deset dni. Dneve skrajšajo natanko Dnevi strahospoštovanja. *(1. stopnja pri aritmetiki; 3. stopnja pri branju Mateja 24:22 na ta način.)*
- Dan 1335 je 25 Kislev, ponovna posvetitev templja – **vendar le, če se 1335 nanaša na pozni dež in ne na gnusobo**, in če se Daniel 12:11–12 običajno bere kot skupni začetek. *(3. stopnja)*
- **Nerešeno: Daniel 12:11 povezuje 1290 z odpravo redne žrtve in gnusobe, ta okvir pa nima jasne reference za prvo marca 2027.**

Poglavje 13 – Zaporedje pojedine

Do sedaj je bilo vse aritmetično. To poglavje je vzorec, vzorec pa je mehkejša vrsta dokaza, zato bom trditve ohranil ustrezno skromne.

Trditev je naslednja: določeni časi iz Levitika 23 niso sedem verskih praznikov. Gre za zaporedje, ki ga Jezus ohranja v pravilnem vrstnem redu.

Sedem

»GOSPODOVI določeni časi, ki jih boste sklicali kot svete zbore – moji določeni časi so to.« — Levitik 23:2

Hebrejščina je מִּדְּבָרַי (*mo'edim*) in ne pomeni *praznikov*. *Mo'ed* je sestanek. – vnaprej dogovorjen sestanek med stranema, ki se ga obe nameravata udeležiti. Beseda se uporablja za čas, ki ga Bog določi za srečanje s svojim ljudstvom.

Sedem jih je, razdeljenih v dve skupini:

Pomlad

Dan

1	Pasha — <i>Pesah</i>	14. nisana
2	Nekvašen kruh — <i>maca</i>	15.–21. nisana
3	Prvi sadeži — <i>Jom ha-bikurim</i>	dan po soboti v tistem tednu
4	Tedni — <i>Šavuot</i>	50 dni po prvih sadežih
Jesen		Dan
5	Trobente — <i>Jom Teruah</i>	1. tišri
6	Odkupna daritev — <i>Jom Kipur</i>	10. tišrija
7	Šotori — <i>Sukot</i>	15.–21. tišrija

Štirje spomladi, združeni v osmih tednih. Trije jeseni, združeni v treh. In med četrtim in petim je približno štirimesečni premor, v katerem ni določeno prav nič.

Prvi štirje, shranjeni na dan

Praznik	Kaj je zahtevalo	Kaj je storil	Na dan?
Pasha	jagnje, zaklano v mraku, 14. nisana	križan	da
Nekvašen kruh	kvass – slika korupcija - odstranjena	telo v grobu, ne da bi videlo razpadanje	da
Prvi sadeži	predstavljen prvi snop žetve	vzgojen, »prvi plodovi tisti, ki spijo«	da
Tedni	žetev pobrana, petdeset dni kasneje	Duh se je izlil na Šavuot, petdeset dni kasneje	da

Pavel ne obravnava korespondence kot okras. »Tudi Kristus, naša pasha, je bil žrtvovan« – ne kot pasha jagnje, temveč stvar sama. »Kristus je bil obujen od mrtvih, prvina tistih, ki so zaspali.« Ime praznika uporablja kot opis dogodka.

Štirje sestanki. Štirje so bili ohranjeni, po vrsti, na isti dan. Ne ob pravem času. Na isti dan.

Na tem opažanju temelji preostanek poglavja in vredno se je ustaviti pri tem, kako zlahka bi se lahko zgodilo drugače. Križanje ni načrtovan dogodek; zgodi se, ko se za to odločita drhal in guverner. Da je padlo na 14. nisan, vstajenje na prvine in Duh na Šavuot, je bodisi najtesnejši niz naključij v zgodovinskih zapisih bodisi to pomeni beseda *mo'ed*. Dogovorjen sestanek.

Trije, ki se ne ohranijo

Potem se vzorec ustavi. Jom Terua, Jom Kipur in Sukot še nikoli niso imeli svojega odgovornega dogodka.

Vsako leto od takrat so trobente zatrobile 1. tišrija in se ni zgodilo nič. Vsako leto je prišel in odšel dan sprave. To ni argument iz molka – gre za ugotovitev, da ima zaporedje, ki se je natančno držalo štirikrat zapored, še štiri neizpolnjene sestanke in se niti enega od njih ni držalo v dveh tisoč letih.

Ali vzorec ni bil nikoli vzorec, ali pa so preostali trije še vedno pred nami.

Zakaj je vrzel oblika cerkvene dobe

In tukaj sam koledar pove nekaj, za kar so se morala zagovarjati poglavja o Danielu.

Med Šavuotom in Jom Teruahom je obdobje približno štirih mesecev brez določenega časa. Niti enega. Pomladni grozd se konča in potem nič do trobente.

Torin praznični koledar ima na sredini vrzel – in ta vrzel je točno tam, kjer se končajo štirje praznovani prazniki in začnejo trije neobdržani.

V 8. poglavju so se morali zelo potruditi, da so zagovarjali prekinitev v Danielovem sedemdesetem tednu, in kot sem vam jasno povedal, v Danielu nič ne napoveduje prekinitve. Tudi Levitik 23 je ne napoveduje. Vendar jo ima, vgrajeno v leto, na istem mestu.

Na tem ne bi gradil časovnice. Kot je bilo utemeljitev vrzeli potrjena z drugimi razlogi, je nekaj vredno.

(3. stopnja. Ujemanje je resnično; kar pomeni, je interpretacija. Nekdo lahko trdi, da je štirimesečni premor kmetijski – interval med žetvijo žita in žetvijo sadja – in ima pri tem povsem prav, pa to ne bi naredilo opažanja manj zanimivega.)

Naslednji po vrsti

Če se vrstni red ohranja, je naslednji sestanek peti in je samo en kandidat.

Yom Teruah. 1 tišri. Praznik trobent.

Kar je določeno za ta dan, je vredno primerjati s tem, kar kristjani pričakujejo ob Kristusovem ponovnem prihodu. To je edini praznik, ki pade na mlaj – dan, katerega začetka ni bilo mogoče vnaprej napovedati, ker je bil odvisen od

opazovanja polmeseca, tako da so stražarji čakali in nihče ni vedel ure. To je dan trobljenja, alarma in klicanja. In v judovski tradiciji nosi spomin na kronanje: dan, ko je kralj proglašen. Trobenta. Dan, ki ga nihče ni mogel določiti vnaprej. Kralj je bil razglašen. In vstajenje ob zadnji trobenti.

Nato deset dni, Dnevi strahospoštovanja – ki jih 12. poglavje v aritmetiki najde kot razliko med letoma 1260 in 1250, Izaija pa jih opisuje kot zapiranje za zaprtimi vrati, medtem ko ogorčenje teče svojo pot.

Nato Jom Kipur – sprava, obsodba zaključena, knjige urejene. Obe dolgi točki obtožnice v 12. poglavju se tu končata.

Nato Sukot – zbiranje, Bog prebiva s svojim ljudstvom, kjer se Razodetje konča: *»Božji šotor je med ljudmi in prebival bo med njimi.«* Še vedno nisem prepričan, kaj se točno zgodi v tem času. Ali Jezus prebiva na zemlji z nami, potem ko se je vrnil, da bi se boril proti svojim sovražnikom? Ali prebiva z nami v Novem Jeruzalemu ali v »nebesih« za nekaj časa? Konec citata iz Razodetja se nanaša na prihod Novega Jeruzalema in Očetov prihod na zemljo, da bi vladal za vedno.

Trobenta, nato jeza, ki se prenaša za zaprtimi vrati, nato sprava, nato prebivanje. To je vrstni red, ki ga določa Levitik 23, in to je vrstni red, v katerem se število dni v 12. poglavju uvrsti, ne da bi ga kdo za to prosil.

Kaj to prikazuje in kaj ne

Ne ustvari leta. Nič v tem poglavju ne daje ničesar; Jom Teruah prihaja vsako jesen in to počne že tri tisoč let.

Pove vam, kako naj bi izgledalo leto, ki ga ustvarjajo poglavja od 6 do 10, ko pride. Aritmetika pravi 2030. Zaporedje praznikov pravi, da če je aritmetika pravilna, vrnitev pade na Jom Terua in ne na kakšen poljuben datum – jesenski prazniki leta 2030 pa so 27.–28. september in 7. oktober.

Da bi to delovalo, se morata ujemati dve neodvisni stvari: leto iz ur in dan iz zaporedja. To deluje.

Kaj nam ponuja 13. poglavje

- Moedim so *sestanki*, ne prazniki – vnaprej določeni sestanki. (2. stopnja – hebrejščina.)
- **na dan, po vrsti**, držal štiri spomladanske sestanke in Nova zaveza jih tako imenuje. (2. stopnja.)
- Trije jesenski sestanki nimajo odgovornega dogodka in ga niso imeli v

dveh tisoč letih. (2. stopnja – opazovanje.)

- Torino praznično leto vsebuje štirimesečni premor točno na mestu, kjer se končajo praznjeni prazniki in se začnejo nepraznjeni. (3. stopnja – potrditev premora, o kateri se govori v 8. poglavju, ne pa dokaz zanj.)
- Če se zaporedje nadaljuje po vrsti, je naslednji sestanek **Jom Terua** : mlaj, trobenta, kronanje in dan, katerega začetka ni bilo mogoče napovedati vnaprej. (3. stopnja)
- Vrstni red, ki ga določa Levitik 23 – trobenta, nato deset dni, nato sprava, nato prebivanje – je vrstni red, v katerem se štetja uvrstijo v 12.

poglavju. (1. stopnja glede štetja; 3. stopnja glede pomena.)

Poglavje 14 – Kjer se dva koledarja ujemata

V drugem poglavju ste omenili, da je najšibkejši člen v tej knjigi koledar in da datum 27.–28. marec 2027 obstaja le po opazovalnem računanju. To me je stalo nekaj, kar sem lahko povedal.

To poglavje je druga polovica te knjige in je najboljša novica v knjigi.

Ugovor, na katerega odgovarja to poglavje

Skeptik, ki je natančno prebral 2. poglavje, ima na voljo uničujoč stavek, ki se glasi takole:

„Sestavili ste si svoj koledar in nato odkrili, da vaši datumi padejo na vaše praznike. Seveda pa. Vsak koledar je mogoče narediti tako, da ustvari praznike, kjer koli jih potrebujete. Pokažite mi datum, ki preživi koledar, ki ga niste izbrali.“

To je pošten izziv, to je pravi izziv in si zasluži neposreden odgovor, ne pa obrambe mojega koledarja.

Tukaj je odgovor.

Primerjava

Vsak praznik, v vsakem letu od leta 2025 do 2030, sem vodil po obeh koledarjih: opazovalnem računanju, ki mu sledi ta knjiga, in fiksnem rabinskem koledarju, ki ga judovski svet uporablja približno od četrtega stoletja. Dva sistema, zgrajena na nezdržljivih pravilih – eden je določal prvi mesec glede na lunino konjunkcijo, ki je najbližja spomladanskemu enakonočju, drugi pa je imel devetnajstletni cikel s štirimi pravili odloga.

Leto	Vrzel med koledarjema
2025	0 do 1 dan
2026	1 dan
2027	30 do 31 dni
2028	1 do 2 dni
2029	1 do 2 dni
2030	1 dan spomladi · nič na vsaki jesenski pojedini

Dve stvari v tej tabeli sta pomembni in vlečeta v nasprotni smeri.

Najprej spet "slabe novice"

Leto 2027 je edino leto, ki izstopa v tem razponu. V tem letu fiksni koledar vstavi svoj trinajsti mesec, Adar II, pravilo enakonočja pa ne. Občudovalna pasha 2027 pade na 22. marec; rabinska pasha 2027 pade na 21. april. Razlika je cel lunarni mesec.

In leto 2027 je leto, od katerega je odvisen bližnji datum. To sem povedal v 2. poglavju in to ponavljam tudi tukaj, v poglavju, ki naj bi bilo dobra novica, saj bo bralec, ki se spominja le dobre polovice, slabo prestal pričakovanja.

Če je fiksni koledar pravilen, 27.–28. marec 2027 ni praznik in argument o prvinah zanj izgine.

Zdaj pa dobra novica

Ponovno pogledjte zadnjo vrstico.

Leta 2030 se koledarja ujemata natančno. Ne približno. Na dan natančno, na vsak jesenski praznik:

Praznik	Opazovalno	Fiksni rabinski
Jom Terua — 1. tišri	28. september 2030	28. september 2030
Jom Kipur — 10. tišri	7. oktober 2030	7. oktober 2030
Začetek Sukota — 15. tišrija	12. oktober 2030	12. oktober 2030
25. Kislev – 1335. dan	21. decembra 2030	21. decembra 2030

Štirje datumi. Dva sistema, ki se leta 2027 razlikujeta za en mesec. Leta 2030 ni razlike.

Kaj se s tem dejansko kupi

Povem čim bolj natančno, ker je tukaj enostavno pretiravati in sem opazoval ljudi, ki so to počeli.

Cilj ni odvisen od mojega koledarja. Odvisen je od štartnega topa.

Bralec, ki zavrača vse v 2. poglavju – ki meni, da je opazovalno računanje ekscentričnost in da je fiksni rabinski koledar edini legitimni hebrejski koledar, ki obstaja – **še vedno pride do Jom Teruaha 28. septembra 2030 in Jom Kipurja 7. oktobra 2030.** Ta datuma nista artefakt doma narejenega koledarja. To sta datuma, kjer pristaneta oba koledarja. Lahko zavržete celotno moje drugo poglavje in konec ostane nespremenjen.

Vse v 12. poglavju, ki se konča jeseni 2030, torej preživi ugovor glede koledarja nedotaknjeno: leto 1260 in 1290 se zaključita na Jom Kipur, leto 1250 doseže Jom Terua, deset dni strahospoštovanja med njima in 1335. dan, ki pristane na Hanuki.

Kar se ni ohranilo, je sidro leta 2027, od katerega se ta štetja začnejo. **Štetje je na koncu neodvisno od koledarja, na začetku pa odvisno od koledarja**, kar je neprijeten, a natančen opis stanja te knjige.

In zdaj disciplina

To je ravno točka, kjer takšna knjiga poseže po besedi *čudežno*, česar pa ne bom storil.

Konvergenca ni čudež. To se zgodi pri dveh lunisolarnih sistemih, ko prideta v fazo, in to lahko opazujete v letih 2025, 2026, 2028 in 2029 v isti tabeli. Oba se približujeta isti luni. Večino let se zelo ujemata; občasno pade interkalacija drugače in se razhajata za en mesec. To, da je leto 2030 eno od bližnjih let, ni znak. To je aritmetika.

Njegova vrednost je **obrambna, ne dokazna**. Ne dokazuje datuma. Odpravlja ugovor zoper njega – in ugovor, ki ga odpravlja, je najmočnejši, ki ga ima skeptik zoper jesenske datume.

To je vse, kar počne. Vredno je poglavja, ker je bil ugovor vreden odgovora, ne pa zato, ker sporazum kaj dokazuje.

Če bi vam rekel, da so možnosti, da se dva koledarja ne ujemata, astronomske, bi storil tisto, proti čemur je bila napisana ta knjiga. Pogosto se ujemata. Strinjata se leta 2030. To je dovolj in ni več kot dovolj.

Kaj nam ponuja 14. poglavje

- V obdobju 2025–2030 se koledarja običajno ujemata v enem ali dveh

dneh; nista rivalska sistema, ki bi ustvarila različna leta. (1. stopnja – izračunano in ponovljivo na spletni strani.)

- **Leto 2027 je edino odstopanje**, ki odstopa za cel lunarni mesec – in to je leto, na katerem temelji bližnji datum. (1. stopnja izračuna; ranljivost je resnična in navedena dvakrat.)
- **Leto 2030 je leto natančnega ujemanja** glede Jom Teruaha, Jom Kipurja, Sukota in 25 Kisleva. (1. stopnja)
- Zato jesenski datumi leta 2030 **niso odvisni od koledarja te knjige** in v celoti preživijo ugovor glede koledarja. Sidro leta 2027 pa ne. (2. stopnja.)
- To ujemanje **ni čudežno** – to počnejo lunisolarni sistemi v fazi. Njegova vrednost je v tem, da odpravi ugovor, ne pa da dokaže datum. (Navedeno tako, da nihče ne more knjige obtožiti, da trdi kaj več.)

VI. DEL – KONTRADIKATIVNO POSTOPANJE

Poglavje 15 – Najmočnejši ugovori

Na ugovore sem poskušal odgovoriti tam, kjer so se pojavili, namesto da bi jih vse prihranil za konec, saj argument, ki odloži svoje težave, bralca uči, da vanj ne zaupa. Vendar pa se nekateri ugovori ne nanašajo na določeno poglavje. Nanašajo se na celotno podjetje.

Tukaj so, v najostrejši obliki, kot sem jih lahko povedal. Vsakega sem poskušal navesti tako, kot bi to storil njegov najboljši zagovornik, ne pa kot slamnati mož. Na dva od njih je moj odgovor, da ima ugovarjalec prav.

1. "Nihče ne ve dneva ne ure."

Počneš tisto, kar je Jezus izrecno prepovedal. Rekel je, da nihče ne ve – ne angeli, niti Sin. Kdo si? Vsaka generacija rodi ljudi, kot si ti, in dejstvo, da imaš preglednico, te ne dela drugačnega od ljudi z grafikoni leta 1844 in 1988. Navodilo je bilo, naj opazuješ, ne pa da računaš.

To je ugovor, ki ga skoraj vsi najprej izpostavijo, in zgornja različica je močnejša od tiste, ki jo običajno slišim, zato naj jo vzamem resno.

Tri stvari so hkrati resnične.

Prvo je, da Matej 24:36 govori o dnevu in uri, in tega ne trdim. Ta knjiga navaja datum, do katerega je prišlo s sklepanjem iz besedil in zgodovine, javno, s prikazanim delovanjem in vsako številko je mogoče preveriti. To je drugačno dejanje od trditve, da mi je bilo povedano. Nikoli nisem trdil, da mi je bilo povedano.

Drugo pa je, da je bil verz resničen, ko je bil izrečen. *Nihče ne ve*, ali gre za izjavo o stanju stvari, ne za odlok, da je stanje trajno. Danielu je bilo rečeno, da so besede »skrite in zapečatene do konca časa« – kar je jezik, ki pričakuje kasnejše odpečatenje, ne pa trajno.

Tretje je tisto, ki ga najtežje ovržem, in je na strani nasprotnika. **Moški že dvesto let uporabljajo natanko to sklepanje, da bi upravičili natanko to dejavnost, in vsi so se motili.** To ni nič. To je močan argument proti meni in sam ga zagovarjam.

Kar bi rekel, je, da zapoved o budnosti ni združljiva z navodilom, naj ne sklepamo. Jezus je farizeje oštel, ker so brali nebo in ne letnih časov. Cerkev je rekel, da bo, če se ne bo zbudila, prišel nanjo kot tat – kar pomeni, da je bila alternativa na voljo. Biti buden ima vsebino ali pa beseda ne pomeni ničesar.

Ugovor ni razrešen. Nanj odgovori – človek, ki se zaveda, da so vsi pred njim mislili enako.

2. "Najprej si našel leto in delal nazaj."

Z Biblijo, kalkulatorjem in zadostno motivacijo lahko vsakdo doseže katero koli leto. Na voljo imate 390, 40, sedem, 2000, 80, 1260, 1290, 1335, tri koledarje in štiri kandidate za odloke. Seveda se nekaj zgodi tudi pri letu 2030. Nekaj bi našli tudi za leto 2028.

To je ugovor, ki ga najbolj spoštujem, ker bi ga sam izrazil, in 3. poglavje je bilo napisano, da bi nanj odgovorilo, še preden so prišli do zaključkov.

Trije testi, in vse tri bi uporabil za sistem kogarkoli drugega.

Ali so bili parametri izbrani neodvisno od cilja? Številki 390 in 40 sta v Ezekielu 4. Sedem je v Levitikih 26. Osemdeset je v Psalmu 90. 1260, 1290 in 1335 so v Razodetju in Danielu. Nobene od teh števil nisem izbral sam. Kar izberem, je, kje se začne vsaka ura – zato poglavji 6 in 7 večino svoje dolžine porabita za zagovarjanje začetnih datumov namesto za aritmetiko.

Koliko prostih parametrov in koliko grobih? Dva na uro: sidro in kolikokrat se

uporabi množitelj. Druga je resnična izbira in to piše v 3. poglavju. Vendar je množitelj sedem, zato vsaka dodatna uporaba vse pomanjša za sedem. Za Izrael: brez množenja se dobi leto 311 pr. n. št., ena da leto 2030, dve da leto 18410. Za Judo: ena da leto 350, dve da leto 2030, tri da leto 13790. **Natanko ena nastavitev na uro se zgodi kjer koli v zapisani zgodovini.** To ni številčnica. To je stikalo z enim verjetnim položajem.

Ali sistem daje rezultate, za katere ni bil zgrajen? To je najmočnejši preizkus in odgovor je ne. Prilagojen sistem daje natanko tisto, za kar je bil namenjen. Ta je ustvaril tridesetdnevno okno odpadništva zaradi razlike med Danielovim letom 1290 in Janezovim letom 1260 – dvema številka, zapisanima šest stoletij narazen – kar se ujema z vrzeljo med dvema datumoma praznikov, ki ju je določila lunina konjunkcija. In ustvaril je desetdnevni interval, ki se izkaže za edini desetdnevni par določenih časov v hebrejskem koledarju.

Niti eno niti drugo ni bilo namenjeno.

Kjer ugovornik doseže pravi zadetek : generatorska ura. Šest verjetnih nastavitev, ena navaja leto 2030, in to je tista, ki jo uporabljam. Poglavje 9 natisne mrežo in uvrsti to uro na zadnje mesto. Na tej se ugovor ustavi.

3. »Ezekiel 4 ni ura.«

Ezekiel je obleganemu rodu dal znamenje o prihajajočem izgnanstvu. Nič v odlomku ne nakazuje odštevanja dva tisoč let in pol po njegovi smrti. Vzeli ste delček uveljavljene prerokbe iz šestega stoletja pred našim štetjem in ga spremenili v stoparico.

Pravilno, kolikor gre, in to je tečaj, zato ga ne bom omehčal.

Odlomek je znak o izgnanstvu. Odlomek tudi **kvantificira** – 390 in 40, z izrecno določenim menjalnim razmerjem, *en dan za vsako leto* . Bog Ezekielu ni naročil, naj tam dolgo leži. Dal je številke in poimenoval enoto. Številke, ki so bile natančno določene in so bile preštete; Daniel je Jeremijevih sedemdeset preštel na enak način in molil, ko jih je zmanjkalo.

Resnično šibka točka ni štetje. Gre za sidranje. To, da 390 let poteka naprej od obleganja leta 701 pr. n. št. in 40 let do obleganja leta 70 n. št., izhaja iz branja Ezekielove leve in desne strani kot smeri na časovnici od desne proti levi. V 4. poglavju je jasno navedeno, da bralec, ki levo in desno razume preprosto kot *sever* in *jug*, ne izgubi ničesar glede identitete obeh hiš in ne pridobi ure – in da pri tem

branju ta knjiga nima začetnih datumov.

To razlago zagovarjam zaradi njenih rezultatov, 4. poglavje pa priznava, da je to bolj utemeljeno z rezultatom kot pa samoumevno. **Gre za največjo posamezno odvisnost v knjigi in je interpretacija.**

4. »Levitikus 26 pomeni resnost, ne trajanje.«

Sedmero je idiom. Geneza 4:15 ni aritmetika. Hebrejski ojačevalec ste pretvorili v znak za množenje, ker vas množenje pripelje tja, kamor želite, in večina komentatorjev to bere tako kot jaz.

Večina to res tako bere, in 5. poglavje to pravi s temi besedami, namesto da bi čakalo, da bo ujeto.

Kar trdi 5. poglavje, je ožje od *večine, ki se moti*. Gre za to, da **resnost ni merljiva količina** – ni enote, v kateri bi bila ena lakota sedemkrat večja od druge – medtem ko ima trajanje eno. Kazen se izvaja skozi čas, zato ima dve dimenziji, kako huda in kako dolga, *sedemkratnik kazni pa* je trditev o skupnem seštevku obeh. Le ena od teh dveh dimenzij lahko nosi preverljiv faktor sedem.

To ustvari razcep brez udobnega izhoda. Ali je *sedemkratnik* kvantitativni, v tem primeru se nanaša na skupno vrednost s časovno dimenzijo – ali pa je čisti idiom za polnost, v tem primeru pa sploh ne pomnoži ničesar in so štiri stopnjevanja poudarek in ne lestev.

In ne potrebujem, da bi bila resnost lažna. Potrebujem trajanje. Bralec, ki je prepričan, da govori Levitik 26 o resnosti, ima lahko povsem prav in ta knjiga še vedno deluje; opisal bi dimenzijo, v katero jaz ne štejem.

(V 5. poglavju je podrobno predstavljen tudi prepričljiv argument proti branju resnosti, ki ga nočem objaviti, ker ne deluje. Če želite vedeti, kaj ta knjiga počne z argumentom, ki ji laska, potem poiščite to.)

5. "Vaš koledar je izumljen."

Zavračate koledar, ki ga judovski svet uporablja že šestnajst stoletij, v korist koledarja, izračunanega po astronomskih tabelah, nato pa razglašate, da vaši datumi padejo na praznike. Padajo na vaše praznike. Pokažite mi datum, ki preživi koledar, ki ga niste

izbrali.

Pravično in to je pravi izziv. Poglavje 14 obstaja zato, da nanj odgovori.

Jesenski datumi leta 2030 so ga popolnoma preživali. Oba koledarja – opazovalni, ki mu sledi ta knjiga, in fiksni rabinski – postavljata Jom Terua na 28. september 2030, Jom Kipur na 7. oktober 2030, Sukot na 12. oktober in 25. Kislev na 21. december. Bralec, ki 2. poglavje popolnoma zavrne, še vedno pristane na vsakem od teh datumov. Konec je neodvisen od koledarja.

Sidro za leto 2027 ga ne preživi. Leta 2027 in samo leta 2027 v šestih letih, ki sem jih preveril, se koledarja razlikujeta za cel lunarni mesec, ker fiksni koledar vstavlja Adar II, pravilo enakonočja pa ne. Po rabinskem računanju 27.–28. marec 2027 sploh ni praznik.

Torej je položaj razdeljen. **Cilj je neodvisen od koledarja; začetna pištola ni.** To je navedeno v 2. poglavju, ponovno v 14. poglavju in ponovno tukaj, ker je to najverjetneje resnična in nezaželena stvar.

6. "Vsak, ki je določal datum, se je zmotil."

Miller. Russell. Whisenant. Kampiranje. Vsak od njih je imel svetopisemsko znanje, aritmetiko in iskrenost. Vsak je imel privržence, ki so prodali svoje hiše. Osnovna dajatev za to dejavnost je nič, in niste mi dali nobenega razloga, da bi mislil, da ste izjema.

Osnovna obrestna mera je resnična in ne bom se pritoževal.

Običajen odgovor – *devet deklet je reklo ne, zato bi deseta morda rekla da* – je odgovor na slabo različico argumenta. Dobra različica ni logična trditev; je statistična, statističnih argumentov pa ne ovržemo s poudarjanjem, da niso deduktivni. **Zelo dolg niz neuspehov je dokaz in to je dokaz proti meni.**

Kar lahko ponudim, ni razlog, da bi mislili, da sem nekaj posebnega. To je drugačen način neuspeha.

Vsako ime na tem seznamu je zahtevalo, da mu verjamemo. Ta knjiga zahteva, da jo preverimo. Vsako število v njej je mogoče reproducirati iz navedenih vnosov po določenih pravilih; spletna stran preračunava in poroča o napakah; stran raziskovalca omogoča sovražnemu bralcu, da spremeni katero koli predpostavko in opazuje, kako se sklep spreminja. Natisnil sem mrežo, ki spravlja v zadrego generatorsko uro, eskalacijo, ki je prekinila moj lastni argument, napako sidra, ki je

Judahov čas premaknila na leto 1990, in dvainštiridesetmestno število, ki ga nisem hotel uporabiti.

Če se ta knjiga moti, **je v njej tudi mehanizem za dokazovanje njene napačnosti.**

To ni trditev, da je prav. To je edino, kar je vredno ponuditi namesto tega.

7. "Vaše štiri ure niso neodvisne."

Izrael in Juda izhajata iz Ezekiela 4 in Levitika 26 in potrebujeta enake interpretacijske poteze. Juda in vaša jubilejna ura se oba začneta leta 30 n. št. Vaša konvergenca je en okvir, ki se ujema s samim seboj.

Prav imaš, in to sem rekel že pred tabo. 9. poglavje pregleda vsako uro glede skupnih virov, skupnih sider in skupnih interpretativnih potez ter zaključi natanko to. Iz knjige sem umaknil besedno zvezo *štiri neodvisne ure*.

Kar se je ohranilo, je manjše: en okvir, uporabljen dvakrat skoraj brez skupnih vhodnih podatkov – 390 proti 40, sidra sedem stoletij narazen, eno množenje proti dvema – dvakrat pristane na istem letu. To je preverjanje skladnosti okvira in ne dve priči dejstva. V 7. poglavju je bilo prikazano, kako zlahka ta okvir da leto 1990 ali 2420, ko se sidro premakne, zato preverjanje ni trivialno.

Manj, kot je izgledalo. Več kot nič.

8. "Kronologijo manjšin uporabljaš, kadar ti ustreza."

Večinsko štetje Tiberijevega petnajstega leta daje 28 ali 29 n. št. in križanje okoli leta 33 n. št. Vi uporabljate manjšinsko so-regentsko štetje, ki daje 26 in 30 n. št. – edini številki, ki vam omogočata, da se ura ujema. In vaše štiri pashe v Janezu zahtevajo branje 5:1 kot pashe, medtem ko grščina pravi le »praznik«.

Oboje drži, oboje razkrito v 7. poglavju in ponovno v 8. poglavju.

Če je bilo križanje leta 33 n. št., se Judova štiridesetletna obdobja nadaljujejo do leta 73 n. št. – ne gre za pashalno obleganje Jeruzalema, temveč za padec Masade – in **Judova ura se ne zapre.** Jubilejna ura se premika z njo, saj si deli sidro.

Izraelska ura je nedotaknjena. Zasidrana je v letu 701 pr. n. št. in ni odvisna od nobene novozavezne kronologije.

Torej: od dveh najmočnejših ur ena stoji na spornem datumu iz prvega stoletja, druga pa ne, in obe letita isto leto. To je nekaj vredno. Ni vredno se pretvarjati, da je sporna ura poravnana.

Kaj je ostalo

Osem ugovorov. Pri dveh – neodvisnosti ur in šestcelični mreži generacijske ure – ima ugovornik preprosto prav in knjiga je bila tako spremenjena. Pri ostalih sem podal najboljši odgovor, ki ga imam, in označil, kje se konča.

Če ste prebrali do sem in vas še vedno ni prepričalo, bi raje izbral to kot alternativo. Najslabši izid za takšno knjigo je, da bralec verjame, ker je avtor zvenel samozavestno.

Namesto tega bi vas prosil naslednje. Ne jemljite sklepa na mojo avtoriteto. Uporabite metodo: navedite svoja pravila, preden štejete, označite najšibkejše člene v svojem besedilu in pustite, da je številka, ki vam je všeč, napačna. Če boste to storili s temi poglavji in se bo vse skupaj sesulo, bo knjiga tako ali tako vredna pisanja in želel bom slišati vaše mnenje.

info@purelife2030.com

purelife2030.com/the-numbers.html

Dodatki

Dodatek A – Glavna časovnica

Vsak datirani dogodek, na katerega se ta knjiga nanaša, je od 701 pr. n. št. do 21. decembra 2030. Hebrejski datumi so rabinski in so bili izračunani, ne kopirani. Oznake stopenj so pojasnjene v 3. poglavju. Vsaka vrstica tukaj ima za seboj poglavje.

#	Datum	Hebrejski datum	Dogodek	Ura	Sveto pismo	Stopnja
1	722 pr. n. št.		Padec Samarije; Izraelova hiša je bila izgnana s strani Asirije	Izrael	2 Kr 17:5–6	2 · ZGODOVINSKI
2	701 pr. n. št.		Senaheribovo obleganje Jeruzalema NI USPELO — Začetek 390 let Izraela	Izrael	Ezek 4:5; 2 kg 19	3 · INTERPRETACIJSKI
3	458 pr. n. št.		Artakserks I. odloka obnova Jeruzalem (Ezra 7)	Daniel 9	Ezra 7; Dan 9:25	2 · ZGODOVINSKI
4	409 pr. n. št.		Konec prvih 7 tednov (49 let) — Jeruzalem obnovljen	Daniel 9	Dan 9:25	1 · ARITMETIKA
5	311 pr. n. št.		Izraelovih 390 let se izteka. Brez kesanja. Stavek pomnožen s sedem.	Izrael	Lev 26:18 21, 24, 28	1 · ARITMETIKA
6	26 n. št. (Tevet 1)		Jezus krščen — konec 69. tedna; začetek 70. tedna	Daniel 9	Lk 3,1.21–23; Dan 9:25	3 · INTERPRETACIJSKI

7	5. april n. št. 30	KRIZANJE — pasha, Hebrejski datum	Juda / Daniel 9	Dan 9:26–27; 1 Kor 5:7	3 INTERPRETACIJSKI
#	Datum	Dogodek	Ura	Sveto pismo	Stopnja
		sredi 70. tedna. Začne se Judovo 40- letje.			
8	24. maj 30 n. št.	Binkošti – izlitje Duha; začetek cerkvene dobe	Mesija	Apostolska dela 2	3 · INTERPRETACIJSKI
9	Pasha, 70 n. št. (~sredina aprila)	ZAČETEK JE KONČNEGA OBLEGA JERUZALEMA — Judovih 40 let se izteče. Ni kesanja.	Juda	Lk 21:20	2 · ZGODOVINSKI
10	9-10. avenija, 70 n. št. (~4 Avg)	Tempelj je požgan	Juda	Mt 24:2	2 · ZGODOVINSKI
11	350 n. št.	Judova prva pomnožena kazen (280 let) se izteče. Še vedno ni kesanja.	Juda	Lev 26:24,28	1 · ARITMETIKA
12	14. maj 1948	Izrael se je ponovno rodil kot narod	Generacija	Mt 24:32–34	2 · ZGODOVINSKI
13	23. januar 1950	Knesset razglasi Jeruzalem za prestonico — 60 proti 2	Generacija	Ps 90:10; Mt 24:34	3 · INTERPRETACIJSKI
14	7. oktober 2023	Napad Hamasa na Izrael — Šemini Atzeret	Označeval — ec		2 · ZGODOVINSKI

15	27. marca 2027 (sobota)	Adar 2 18, 5787	GNUVNOST PUŠČENJA Stiska — gnusoba je vzpostaviti	Dan 12:11; 2 2. četrtek	4 · PREROŠKO
----	-------------------------------	-----------------------	---	----------------------------	--------------

#	Datum	Hebrejski datum	Dogodek	Ura	Sveto pismo	Stopnja
16	28. marca 2027 (Sonce)	Adar 2 19, 5787	1. dan leta 1290 · Začne se 30 dni odpadništva	Stiska	Dan 12:11	4 · PREROŠKO
17	26. aprila 2027 (pon.)	Nissan 19, 5787	30. dan – konec odpadništva	Stiska	2 Tes 2:3	1 · ARITMETIKA
18	27. aprila 2027 (tor)	Nissan 20, 5787	POZNO DEŽEVJE PADNE – 1. dan iz leta 1260 in iz leta 1335	Stiska	Raz 11:3; Dan 12:12	4 · PREROŠKO
19	15. april 2030 (pon.)	Nissan 12, 5790	Pasha (Pesach), M2030 koledar — 14. dan prvega meseca	Potek veljavnosti	Lev 23:5	4 · PREROŠKO
20	24. aprila 2030 (sre)	Nissan 21, 5790	KAZNI POTEČEJO — 21 Nisan, zadnji dan nekvašenega kruha. Začne se pet mesecev.	Potek veljavnosti	Raz 9:5	4 · PREROŠKO
21	27. septembra 2030 (pet)	Elul 29, 5790	JOM TERUAH — 1250. dan. Vstajenje, vnebovzetje, vrnitev. Dnevi so skrajšani.	Vrnitev	Lev 23:24; Mt 24:22; Izaija 26:19–21	4 · PREROŠKO
22	7. oktober 2030 (pon.)	Tišrei 10, 5791	JOM KIPUR — 1260. dan in 1290. dan se oba končata. Deset dni jeza zaključí.	Vrnitev	Lev 23:27; Dan 12:11	4 · PREROŠKO
23	11. oktober 2030 (pet)	Tišrei 14, 5791	Praznik šotorov začne se —	Vrnitev	Lev 23:34; Zah 14:16	4 · PREROŠKO

#	Datum	Hebrejski datum	Dogodek	Ura	Sveto pismo	Stopnja
Tisočletno kraljestvo						
24	21 December 2030 (sob)	Kislev 25, 5791	1335. dan — 'Blagor mu je "kdo čaka." Hanuka: ta Tempelj ponovno posvečen.	Vrnitev	Dan 12:12	4 · PREROŠKO

Dodatek B – Vsak izračun, ponovljiv

Letni razponi se izračunajo v astronomskem številčenju let (701 pr. n. št. = −700), zaradi česar je manjkajoče leto nič strukturno nemogoče napačno vnesti. Na koncu pretvorite nazaj: pozitiven rezultat je AD; rezultat 0 ali manj je (1 − n) pr. n. št.

#	Kaj ugotavlja	Začni	Operacija	Leta	Rezultat	Bere se kot	Pravilo
1	Izrael: prvotna kazen se izteče	-700	701 pr. n. št. + 390	390	-310	311 pr. n. št.	Ezekiel 4:5 — 390 dni, en dan za eno leto (Ezek 4:6).
2	Izrael: kazen pomnožena s sedem	-700	701 pr. n. št. + (390 x 7)	2730	2030	2030 n. št.	Levitik 26:18,21,24,28 — 'sedemkrat več'. Služil je naprej iz obleganja, ki za Izrael začne njegovo obdobje (Ezekielova leva stran). Glej 7. poglavje.
3	Juda: prvotna kazen se izteče	30	30 n. št. + 40	40	70	70 n. št.	Ezekiel 4:6 - 40 dni, en dan za eno leto. Križanje do obleganja Jeruzalema.
4	Juda: prvo množenje	70	70 n. št. + (40 x 7)	280	350	350 n. št.	Levitik 26 – prva eskalacija. 40 x 7 = 280, služilo naprej od obleganja leta 70 n. št.

5	Juda: drugo množenje	70	70 n. št. + (40 x 7 x 7)	1960	2030	2030 n. št.	Levitik 26 — druga eskalacija. $40 \times 7^2 = 1960$. NE '280 x 7' — Sedem kvadratov je točka. Servira se naprej. iz obleganja, ki
#	Kaj ugotavlja	Začni	Operacija	Leta	Rezultat	Bere se kot	Pravilo
							kajti Juda ZAKLJUČUJE svoj mandat (Ezekielova desna stran). Glej 7. poglavje.
6	Križanje + 200030 let (40 jubilejev)	30 n. št. + 2000		2000	2030	2030 n. št.	Ozej 6:2; 2 Peter 3:8. Štirideset jubilejev po 50 let.
7	Obnovljena generacija iz Jeruzalema	1950	1950 + 80	80	2030	2030 n. št.	Psaln 90:10 (80 let); Matej 24:34. Kneseta glasovanje z dne 23. januarja 1950, 60 do 2.
8	Daniel 9: prvih sedem tednov	457	458 pr. št. + 49	n.49	-408	409 pr. n. št.	Daniel 9:25 - 7 tednov let.
9	Daniel 9: devetinšestdeset tednov do Mesija	457	458 pr. št. + 483	n.483	26	26 n. št.	Daniel 9:25 — $(7 + 62) \times 7 = 483$ let.
10	Izrael se je ponovno rodil + generacija (ugovor)	1948	1948 + 80	80	2028	2028 n. št.	Prikazano namerno. Leto 1948 NE pomeni leta 2030 – zato knjiga uporablja leto 1950. obnova mesta.

Dodatek C – Dnevi štejejo

Vsa štetja **vkliučujejo obe končni točki** : 1. dan je začetni datum. Če želite te podatke reproducirati na timeanddate.com, označite možnost *V izračun vključi končni datum* – vsako štetje, vsakič.

Štetje	Sveto pismo	Od	Začetek je	Do	Konec je	Hebrejščina (konec)
1290	Daniel 12:11	28. marca 2027	Prvine – gnusoba opustošenja	7. oktobra 2030	Jom Kipur — 10. tišri	Tišrei 10, 5791
30	2 Tes 2:3	28. marca 2027	Odpadništvo se začne	26. aprila 2027	Odpadništvo se konča	Nissan 19, 5787
1260	Raz 11:3; 12:6	27. aprila 2027	Pozni dež - zadnji dan drugega nekvašenega kruha	7. oktobra 2030	Jom Kipur — 10. tišri	Tišrei 10, 5791
1250	Matej 24:22	27. aprila 2027	Pozni dež – priče, ki so dobile moč	27. septembra 2030	Jom Teruah – dnevi, skrajšani za deset	Elul 29, 5790
Štetje	Sveto pismo	Od	Začetek je	Do	Konec je	Hebrejščina (konec)
1335	Daniel 12:12	27. aprila 2027	Pozni dež 'Blagor mu je kdo čaka	21. decembra 2030	Hanuka — 25 Kislev, ponovno posvečen tempelj	Kislev 25, 5791
2558	Označevalci	7. oktober 2023	Napad Hamasa Šemini Aceret	7. oktobra 2030	Jom Kipur sedem let na dan	Tišrei 10, 5791
157	Raz 9:5	24. aprila 2030	21. nisan (rabinski) — kazni zastarajo; pet mesecev začeti	27. septembra 2030	Jom Teruah vrata se zaprejo	Elul 29, 5790

Izpeljano: 1290 – 1260 = 30, sidrni datuma pa sta narazen 30 dni. 1260 – 1250 = 10, Jom Terua in Jom Kipur pa sta narazen 10 dni. Nobeno od teh razmerij ni bilo zasnovano. Glej 12. poglavje.

Dodatek D – Koledar praznikov 2025–2030, oba štetja

Opazovalni datumi so objavljeni koledar projekta Mesija 2030 (enakonočje plus lunina konjunkcija, jeruzalemski čas). Rabinski datumi so bili izračunani tukaj. Vsi datumi so datumi **dnevne svetlobe** ; vsak praznik se začne ob sončnem zahodu prejšnji večer. Glej poglavji 2 in 14.

Leto	Praznik	Opazovalno	Rabinski	Vrzel
2025	Pasha (14., 1. mesec)	12. april 2025	12. april 2025	isti dan
2025	Začetek nekvašenega kruha (15.)	13. april 2025	13. april 2025	isti dan
2025	Prvi sadeži	20. april 2025	—	ni na voljo
2025	Šavuot / Tedni	9. junij 2025	—	ni na voljo
2025	Yom Teruah / trobente (1 tišri)	22. september 2025	23. september 2025	1 dan
2025	Yom Kippur / odkupna daritev (10 tišrijev)	1. oktober 2025	2. oktober 2025	1 dan
2025	Začetek Sukota / Tabernakelja	6. oktober 2025	7. oktober 2025	1 dan
2026	Pasha (14. dan, 1. mesec)	2. april 2026	1. april 2026	1 dan
2026	Začetek nekvašenega kruha (15.)	3. april 2026	2. april 2026	1 dan
2026	Prvi sadeži	5. april 2026	—	ni na voljo
2026	Šavuot / Tedni	25. maj 2026	—	ni na voljo
2026	Yom Teruah / trobente (1 tišri)	13. september 2026	12. september 2026	1 dan
2026	Yom Kippur / odkupna daritev (10 tišrijev)	22. september 2026	21. september 2026	1 dan
2026	Začetek Sukota / Tabernakelja	27. september 2026	26. september 2026	1 dan
2027	Pasha (14., 1. mesec)	22. marca 2027	21. april 2027	30 dni
2027	Začetek nekvašenega kruha (15.)	23. marca 2027	22. april 2027	30 dni
Leto	Praznik	Opazovalno	Rabinski	Vrzel
2027	Prvi sadeži	28. marca 2027	—	ni na voljo
2027	Druga pasha (14., 2. mesec)	20. april 2027	21. maj 2027	31 dni
2027	2. nekvašeni kruh KONCI (21.)	27. april 2027	28. maj 2027	31 dni
2027	Šavuot / Tedni	17. maj 2027	—	ni na voljo
2027	Yom Teruah / trobente (1 tišri)	1. september 2027	2. oktober 2027	31 dni
2027	Yom Kippur / odkupna daritev (10 tišrijev)	10. september 2027	11. oktober 2027	31 dni

2027	Začetek Sukota / Tabernakelja	15. september 2027	16. oktober 2027	31 dni
2028	Pasha (14., 1. mesec)	9. april 2028	10. april 2028	1 dan
2028	Začetek nekvašenega kruha (15.)	10. april 2028	11. april 2028	1 dan
2028	Prvi sadeži	15. april 2028	—	ni na voljo
2028	Šavuot / Tedni	4. junij 2028	—	ni na voljo
2028	Yom Teruah / trobente (1 tišri)	19. september 2028	21. september 2028	2 dni
2028	Yom Kippur / odkupna daritev (10 tišrijev)	28. september 2028	30. september 2028	2 dni
2028	Začetek Sukota / Tabernakelja	3. oktober 2028	5. oktober 2028	2 dni
2029	Pasha (14., 1. mesec)	28. marca 2029	30. marec 2029	2 dni
2029	Začetek nekvašenega kruha (15.)	29. marca 2029	31. marca 2029	2 dni
2029	Prvi sadeži	1. april 2029	—	ni na voljo
2029	Šavuot / Tedni	21. maj 2029	—	ni na voljo
2029	Yom Teruah / trobente (1 tišri)	9. september 2029	10. september 2029	1 dan
2029	Yom Kippur / odkupna daritev (10 tišrijev)	18. september 2029	19. september 2029	1 dan
2029	Začetek Sukota / Tabernakelja	23. september 2029	24. september 2029	1 dan
2030	Pasha (14. dan, 1. mesec)	16. april 2030	17. april 2030	1 dan
2030	Začetek nekvašenega kruha (15.)	17. april 2030	18. april 2030	1 dan
2030	Nekvašeni kruh ENDS (21.)	23. april 2030	24. april 2030	1 dan
2030	Prvi sadeži	21. april 2030	—	ni na voljo
2030	Šavuot / Tedni	10. junij 2030	—	ni na voljo
2030	Yom Teruah / trobente (1 tišri)	28. september 2030	28. september 2030	isti dan
2030	Yom Kippur / odkupna daritev (10 tišrijev)	7. oktober 2030	7. oktober 2030	isti dan
2030	Začetek Sukota / Tabernakelja	12. oktober 2030	12. oktober 2030	isti dan
2030	Hanuka, 8. dan (konec leta 1335)	21. dec. 2030	21. dec. 2030	isti dan

Dodatek E – Kronološke opombe

Vsako sidro, ki ga lahko kritik napade, skupaj z znanstvenim razponom in razlogom

za izbrano izbiro.

Sanheribovo neuspešno obleganje – ta knjiga uporablja *leto 701 pr. n. št.*
Alternative: Nesporno.

Potrjeno z asirskim eponimskim kanonom, Sanheribovo prizmom in 2. kralji 18–19. Obleganje Jeruzalema je spodletelo: asirski anali pravijo, da je bil Ezekija zaprt »kakor ptica v kletki«, vendar nikoli ne trdijo, da je mesto padlo.

TRDNO. Manjšina (Shea) predlaga drugo kampanjo ok. 688–686 pr. n. št.; večina ima eno kampanjo leta 701.

Padec Samarije – ta knjiga uporablja leto 722 pr. n. št. (samo kontekst) . Alternative: 720 pr. n. št. (Sargon II.).

2 Kralji 17:5-6 in babilonski viri pripisujejo zasluge Salmanaserju V., čigar triletno obleganje se je končalo ok. 722. Sargon II. si pripisuje osebne zasluge; znanstveniki datirajo njegovo osvojitve ali zatiranje upora v leto 720.

Ni uporabljeno v nobenem izračunu. Navedeno, da nihče ne bi domneval, da se je kdo nanj potihoma zanašal. Glej 6. poglavje.

Artakserksov odlok Ezri – ta knjiga uporablja leto 458 pr. n. št. . Alternative: 457 pr. n. št.

Leto 458 pr. n. št. sledi nisanskemu perzijskemu štetju vladavine od pristopa 465/464 pr. n. št. dalje. Leto 457 pr. n. št. sledi štetju vladavine po letu pristopa, judovskemu tišriju in približno 7-mesečnemu Artabanovemu medvladju. Oboje je mogoče braniti.

Ta knjiga uporablja leto 458 pr. n. št. Vsak, ki računa od leta 457 pr. n. št., bo ugotovil, da so vsi datumi iz Daniela 9 objavljeni eno leto pozneje, argument iz 8. poglavja pa to spremembo preživi nespremenjen.

15. leto Tiberija – ta knjiga uporablja leto 26 n. št. . Alternative: 27 n. št. · 28/29 n. št.

Večina računanja sega od Avgustove smrti (19. avgusta 14 n. št.) in daje konec leta 28 n. št. / začetek 29. So-regentstvo se šteje od Tiberijeve enakopravne provincialne oblasti ok. 11–13 n. št. in seštevava v 26–27 n. št.

Najšibkejši zgodovinski člen v verigi. Ta knjiga uporablja izračun manjšinskega so-regentstva, kar trdita 7. in 8. poglavje, namesto da bi leto 26 n. št. predstavila kot nesporno.

Križanje – ta knjiga uporablja 5. april 30 n. št. . Alternative: 33 n. št. · 31 n. št.

Pasha, 14. nisana. Zahteva krst leta 26 n. št. in 3,5-letno duhovniško službo (štiri

pashe: Jn 2,13, 5,1, 6,4, 11,55).

Glede na leto 26 n. št. je trdno – vendar se ujema z zgornjim Tiberijevim štetjem in ne neodvisno od njega.

Začetek obleganja Jeruzalema – ta knjiga uporablja *pasho leta 70 n. št.* .
Alternative: —.

Jožef Flavij: Titove sile so izkoristile množice ob pesaru, da so 14. nisana, približno sredi aprila leta 70 n. št., zaprle obzidje.

Trdno, in to je pravilno sidro za štetje od pashe do pashe. Glej 10. poglavje.

Tempelj uničen – ta knjiga uporablja *9–10. avgust 70 n. št.* . Alternative: ~4. avgust 70 n. št.

Jožef pravi 10 Av; Mišna Ta'anit 4:6 pravi 9 Av. Približno 3,5 mesece PO začetku obleganja.

Solidno, in razlika je pomembna. V moji prejšnji knjigi je bilo navedeno, da je bil tempelj uničen na pasho. Ni bilo tako – obleganje se je začelo na pasho in tempelj je pogorel približno tri mesece in pol pozneje. Popravljeno dejstvo je tisto, kar Judova ura dejansko potrebuje.

311 pr. n. št. — ta knjiga uporablja *izraelski datum izteka 390*. Alternative: —.

Pomlad 311 pr. n. št. je obdobje selevkidske dobe (1. nisan = 3. april 311 pr. n. št.), ki so jo Judje kasneje sprejeli kot minjan štarot, »dobo pogodb«, ki se uporablja v 1. Makabejcih in v judovskih pravnih dokumentih več kot tisočletje.

Leta 311 pr. n. št. v Judeji ni bilo nobenega osvajanja, bitke ali spremembe oblasti. Pomen je zgolj koledarski, kar navaja 6. poglavje. Preprosta različica je še vedno presenetljiva.

350 n. št. – ta knjiga uporablja *Judov prvi izteki x7*. Alternative: 351–352 n. št.

Judovski upor proti Konstanciju Galu sega v leto 351–352, ne v leto 350. Gal je postal cesar marca 351; Ursicin je uničil Diocezarejo (Seforis) ter opustošil Tiberijo in Lido.

Sosednje, ne natančno. V samem letu 350 n. št. ni nič posebnega, aritmetika pa ni odvisna od tega, ali se je tisto leto zgodilo kaj takega. Glej 7. poglavje.

Kneset razglasi Jeruzalem za prestolnico – ta knjiga uporablja *23. januar 1950*. Alternative: preselitev decembra 1949.

Potrjeno: glasovanje je bilo 23. januarja 1950 60 proti 2. Ben-Gurion je selitev v Knesset napovedal 5. in 13. decembra 1949, po glasovanju OZN 9. decembra o internacionalizaciji mesta.

Trdno. Ugovor iz leta 1948 – $1948 + 80 = 2028$ – je predstavljen in odgovorjen v 9. poglavju, kjer je natisnjena celotna mreža verjetnih kombinacij.

Napad Hamasa – ta knjiga uporablja *7. oktober 2023*. Alternative: —.

Sobota, 7. oktober 2023, Šemini Aceret. Natanko sedem let pred 7. oktobrom 2030.

Trdno.